

I.

Francisci Xaverii Wulfen,

Acad. Caeſ. Nat. Cur. nec non Soc. Reg. Berol. Reg. Holm. Jenens. Götting. Ratisb. etc. Sodal.

Plantarum rariorūm deſcriptiones,

I. OLEA europaea.

Olea foliis lanceolatis, racemisque axillaribus, oppositis.

Olea europaea foliis lanceolatis. Linn. Sp. pl. p. 11. N. 1. Gerard. Gal-
lopr. p. 322. N. 1. Allion. Fl. Pedem. I. p. 121. N. 449. Villars.
Delph. II. p. 5. N. 5. Hoff. Synops. p. 3. N. 1.

Olea. Dodon. Pempt. p. 821. Clus. hist. p. 26.

Goritiae in Monte S. Catharinae, ac in Vineis ubique, perinde ac Tergesti,
et in toto Littorali.

Arbor octo novemque pedum, brachii hominis crassitudine, semper virens.
Folia oppoſita firma laurina lanceolata, breviter petiolata glabra, ſupra obſcure
viridia subtus albida, rachi dorsali exſtante percurſa, integerima, oris mar-
ginum revolutis. Racemi florū axillares, oppoſiti, erecti, foliis breviores.
Flores breviter pedunculati, albi. Calyx exiguus, hēmisphaerico-tubulosus,
breviter quadrifidus, aut crenulatus, corollae concolor, caducus. Corolla
alba, rotata verius, quam infundibuliformis, tubulo annulari brevi, limbo
plano quadripartito, laciniis ovatis. Stamina duo brevia alba, antheris flavis,
crassiusculae didegmis breviora. Germen subrotundum stylo brevi, ſtigmate
crassiusculo bifido. Drupa oblongo-ovata uniloculari monosperma; Nux dura
oblongo-ovata rugosa.

Obſerv. Cl. Hoff Nucem subbilocularem dicit.

Rami principales fuſco-nigricantes, digitii auricularis crassitudine, tere-
tes, obtufe striato-subangulosi, glabri, obſiti undique copioſe verrucaulis exi-
guis, quae microſcopio inspectae orbiculi ſunt pulvifculo ceraceo-flavido farcti,
ut ſphaeriae ſuſpicer ſpeciem. Ramuli novelli graciles teretes, albido-incipi,
per intervalla oppoſiti aut ternati. Lignum durum album.

2. *VERONICA Bellardi.*

Veronica floribus ex alis foliorum solitariis, breviter pedicellatis, foliis linearibus, cauleque simplice erecto stricto, ab ima basi ad apicem florifero, et capsulis hirsutis.

Veronica Bellardi hirsuta, caule erecto simplice toto florigerō, foliis linearibus fructu subsessili brevioribus. Allion. Fl. Pedem. I. p. 77. N. 282. Tab. 85. Fig. 1.

Ad agrorum alpestrium margines arenosos, et muratas supra sepes, via, qua ex Dellach ad Heiligenblut adscenditur, in vicinia et e regione des Jungfern Sprungs.

Radix annua gracillima, fili ad instar, paucis, et ipsis capillaceis vase obsoita fibrillis. Caulis aciculae crassitudine, a duobus ad quinque altus pollices, erectus, strictus, simplex, (rarius unico, aut duobus brevioribus et ipsis strictis, ima e basi enatis ramis) teres, viridis, hirsutus. Folia duo duntaxat, ima in caulis basi, eaque opposita, sessilia, anguste linearia, obtusa, integra, hirsuta. Flores ab ima caulis basi, ad usque apicem, ex alternis bracteolarum axillis solitarī, breviter pedicellati. Bracteolae obtuse lineares, integrae, vix, nisi microscopice, subcrenulatae, hirsutae, pedicellis longiores, calyces subaequantes. Pedicelli hirsuti bracteolis, calyceque breviores. Calyx quadripartitus; laciniis lineari-lanceolatis, hirsatis; binis interioribus parum per brevioribus. Corolla generis, calyce minor, caerulea; segmentis limbi ovato-acutis, quarto minore. Stamina duo, stylus, stigma ut in congeneribus. Capsula obcordata, dorso, magisque margine hirsuta, calyce equidem brevior, eo tamen latior, margine compresso utrinque prominente, bilocularis, quadrivalvis etc.

3. *SALVIA Selarea.*

Salvia foliis oppositis, petiolatis, cordatis, serratis, rugosis, villosis; bracteis cordato-acuminatis, concavis, calyces excedentibus; calycum dentibus aristatis.

Salvia Selareà foliis rugosis cordatis, oblongis villosis, ferratis; bracteis floralibus calyce longioribus, concavis, acuminatis. Linn. Sp. pl. p. 38. N. 27. Gerard. Fl. Gallopr. p. 259. N. 6. Villars. Delph. II. p. 405. N. 8. Host. synops. p. 18. N. 7.

Horminum sylvestre primum. Clus. hist. XXVIII,

Orvalla Dodon. Pempt. p. 292.

Galli-

Gallitrichum Sativum. *Joh. Bauh. hist. III.* p. 309.

Sclarea. *Tabern. hist.* p. 764.

In Littorali districtus Fluminensis; frequens in Insula Cherso, Ofero etc.

Plantae biennis radix digitum fere auricularem crassa, subbrachiata, tereti-subfusiformis, fibris septa, sublignescens. Caulis erectus, cubitalis et altior, firmus, tetragonus, virens, molliter incano-vilosus, ex axillis oppositis, opposito-ramosus. Folia omnia longiusculæ et crasse petiolata, petiolis semiteretibus incano-vilosis: caulinæ opposita, latiusculæ oblongo-cordata, obtusa; radicalia potius oblongo-ovalia; omnia per oras crenata, aut obtuse serrata, obscure absque nitore viridia, incano-villosa; supra convexiuscula, rugosa, cum tempore etiam ex rugis velut bullata; subtus pallidiora, nervosa, et e venulis reticulata. Caulis ramique in spicatum interrupte verticillatum, rectam abeunt. Verticilli communiter sexflori (floribus utrinque tribus, demptis summis, utrinque unifloribus) succolantur bracteis binis oppositis foliaceis, latiusculis, sessilibus, amplexicaulibus, cordato-acuminatis, calyces tantillæ excedentibus, incano-vilosis, viridibus, apicem versus pallide purpurascenscentibus, primum concavis et erectis, serius reflexis. Calyx brevi, et villoso nixus pedunculo, tubuloso-turbanatus, bilabiatus, striis elevatis exaratus, viridis, incano-vilosus; labiis divaricatis; superiora planiusculo, trinervato, retrorsum subreclini, apice retuse trifido, triaristato; inferiore compresso, semibifido, biaristato. Corolla magna, bilabiata, ringens; tubulo brevi, sub fauce gutturoso; fauce ipsa subcompressa; labiis albis, sed in dilutam caeruleitatem (praeprimis superiore) emorientibus, extus pubescentibus. Labio superiore seculæ instar antrorsum falcato, compresso, carinato, obtuso, apice inciso, inferiore trilobo, lobulis lateralibus angustis, brevioribus, antrorsum obliquis, intermedio ampliusculo, concavo-suborbiculari, emarginato, porrecto. Stamina tantum duo directione galeæ, eadem breviora, apice exserta, una cum antheris oblongis flavis, supra basin denticulo deflexo sterili appendiculata. Stylus directione galeæ, eadem longior, albus, stigmate caerulecente breviter, acute, et inæqualiter bifido, semina quatuor nuda, nigra. Odor gravis. Rigescenscentibus per actatem villis, et fuscescenscentibus, planta fit tactui scabriuscula.

Obs. Nen vase suspicor, hanc Sálviam eamdem esse, quam Scopoli nomine *Salviae haematodis* recenset.

4. *IRIS squalens.*

Iris petalis externis reflexis, medio replicatis, barbatis; internis erecto-conniventibus emarginatis, canaliculato-subpedunculatis; foliis ensiformi-falcatis, caule multifloro brevioribus; gérmine obtuse hexagono-sexfulcato.

Iris squalens corollis barbatis, caule foliis altiore multifloro; petalis deflexis replicatis, erectis emarginatis. *Linn. Sp. pl.* p. 56. N. 5.

Ad marginem fossae prope Pagum Fori Julii Redepuglia. Detexit Rev. Berini.

Radix perennis, de more horizontalis, repens, teres, articulata, fibras demittens. Caulis plus quam cubitalis, erectus, teres, glaber, viridis, foliosus, laxe alternatim triflorus, foliis altior. Folia radicalia multa, pauciora per caulem, eaque laxe alterna, eundem vaginantia; omnia ensiforme-falcata, firma, striata, glabra, viridia. Pedunculi longi, e vaginâ foliorum caulinorum, aphylli, monoflori. Spatha, calycis loco, singulis floribus subjecta diphyllo oblongo-ovata, obtusa, ventricosa, scariosa. Flores intra spatham pedunculati, magni, tamen quam in Germanica paullo minores, structura caeterum ut in Germanica. Petala tria exteriora latiuscule obovata, integra, in petiolum velut canaliculatum decurrentia, squalide purpureo-caerulecentia inferiora versus flavescentia, reflexa, lateraliter sursum replicata, superne longitudinaliter villis confertis flavis albidisque barbata, et venis obliquis ramosis purpurascientibus latera versus picta. Interiora tria paullo angustiora et ipsa oblongo-obovata, erecta, emarginata, arcuatim conniventia, squalide flavescentia, nuda, seu imberbia, stigmata petaliformia ut in congeneribus sed squalide flaventia, apice profunde fissa, lobis acuminato-triangulis, subserulatis, divergentibus. Reliqua cum proportione, ut in Germanica.

5. *SCABIOSA leucantha.*

Scabiosa corollis quadrifidis aequalibus; capitulis globosis; squamis calycinis scariosis, ovatis; foliis pinnatifidis, rigidis, pinnis linearis-lanceolatis, subserratis.

Scabiosa leucantha corollulis quadrifidis aequalibus, squamis calycinis ovatis obtusis, foliis pinnatifidis. *Linn. Sp. pl.* p. 142. N. 4. *Gerard. Gallopr.* p. 219. N. 2. *Scopol. Fl. Carn.* II. P. I. p. 95. N. 137. *Villars. Delph.* II. p. 290. N. 2. *Allion. Fl. Pedem.* I. p. 138. N. 505. *Hofst. Synops.* p. 68. N. 1.

Scabiosa glabra, foliis rigidis viridibus. *Jo. Bauh. hist. III. P. I.* p. 8.

Scabiosa montana calidarum regionum. *Lobel. Observ.* p. 291. figuratenus.

Scabiosa alba belgicorum hortorum. *Clus. hist.* p. 111. figuratenus.

Scabiosa Trenta. *Hacquet. Pl. alp.* p. 13. Tab. 4. Fig. 1.

In asperis Japodum montibus, vulgo Karsch, inde à Duino usque Segniam; praeprimis qua ex Schneeberg Croatico per Grobnek ad finum Flanicum descenditur.

Radix

Radix perennis, fusiformis, lenta, sublignescens, fibris vase septa, arcte rupes intra depacta, caule in unum, pluresve, simplicissimum unico cum capitulo, aut communiter superiora versus, per unam pluresve dichotomias ramosum effert pedalem ad usque fesquicubitalem, anserinae vixdum pennae crassitudine, erectum, firmum, rigidum, siccum, flecti difficilem, teretem, striatum, glabrum, dilute virentem. Folia radicalia, et caulina (quae omnia semper opposite connata) infima pinnatifida, pinnis per communem axem anguste decurrentibus, de se lanceolatis, planis, dentato-ferratis, glabris, firmis, rigidis, exterioribus sensim latitudine, et longitudine crescentibus, impare reliquis majore, ut pinnatifido-lyrata etiam dicas. Quae contra folia superiorem ex adverso occupant caulem sub ejusdem in dichotomias divisionibus, et ipsa quidem pinnatifida, pinnis tamen anguste linearibus, rariter quandoque denticulatis, plerumque integerimis. Rami seu capitulorum pedunculi elongati, nudi, rigidi, erecto-patuli. Capitula terminalia, solitaria, globosa, alba, rubro-variegata, nulli foliorum involucro insistentia. Calyx capitulo cuiusque communis, quatuor, quinqueve constat squamulis perparvis, ovatis, viridibus, albo-marginatis. Reliquum omne quodvis capitulum (aut si ita velis, receptaculum) squamis verius, quam paleis constat oblongo-ovatis, per plures series imbricatas in sphaeram conniventibus, membranaceo-scariosis, duris, rigidis, concavo-convexis, albis, pube decumbente albo-sericea, et microscopica obsoletis, apice, perque oras serius, rubentibus, singulis germina singula, floremque, calycis ad instar, vallantibus. Non igitur villosum (ut Scopoli habet) sed neque paleaceum proprie, est receptaculum; optime scarioso-squaminosum dixeris. Germen (serius semen) inferum, sessile, tetragono-turbinatum, fuscum, albo-villosum; coronatum duplice proprio calyce: inferiore membranaceo, in lacinulas triangulas multipartito; superiore simulque interiore, et ipso brevi, multifidulo, stellatim erecto-patulo. Corolla nivea semper (nec ut Lobelius in Advers. purpurea) tubuloso-subinfundibuliformis, extus microscopice pubescens, limbo quadripartito, segmentis oblongo-ovatis, extimo tantillo majore. Stamina quatuor alba, multo corollis longiora, erecto-patula. Antherae oblongae, dilute flavae. Stylus staminum longitudine albus. Stigma obtusum. Odor nullus.

Obser. Lobelii, Clasiique figurae, utpote eadem cum Bauhiniana, hoc pertinent; non item corundem descriptiones. Ipse Tyrnaviae fui; neque ibidem Seabiosam nostram uspiam vidi. Quae ibidem crescit Seabiosa flore albo, annua, ut volt Clusius, planta est, et ut Horvatovskius cum Lumnizero observavere, eadem, cum Scabiosa tartarica Linnaei, planta.

6. *SCABIOSA australis.*

Scabiosa corollis quadrifidis subaequalibus, calyce longioribus; capitulis florentibus sphaeroideis, fructiferis oblongo-ovatis; foliis lanceolatis integerrimis.

In paludosis Monfalconii ad latera rivuli cuiusdam decurrentis.

Radix annua? fusiformis, fibris septa. Caulis pedalis, cubitalisve, erectus, pennae columbinæ crassitudine, teres, subtiliter striatus; viridis, pubescens, dum inferne glabrescat, in unam alteramve divisus dichotomiam. Folia acute lanceolata, firmula, integerrima, inferne attenuata, ac velut in petiolum decurrentia, ima petiolata etiam; caulinæ opposita, basi connata; omnia e viridi glaucescentia, glabra, et per marginum oras retroductu asperula. Capitula in caule dichotomiarumque brachiis terminalia, solitaria, magnitudine vixdum eorum succisæ, sub anthesi sphaeroidea, in fructu oblongo-ovata. Calyx communis floribus brevior, patens, compositus ex foliolis, in tribus ordinibus, usque decem, duodecimve, ovato-lanceolatis, integris, viridibus, pubescentibus. Receptaculum ovatum obsitum paleis linearis acuminatis, intermixtisque germinibus ovatis, striatis, nudis, sessilibus, coronatis duplice proprio calyce; inferiore membranaceo; albido, vix trientem lineæ alto; interiore in setulas aliquot partito. Corollæ flavae; tubuloso-quadrifidae, subaequales, segmento exteriore paullo majore, stamina quatuor, alba, corollis longiora. Antherae flavae. Stylus albus staminum longitudine. Stigma obtusum, semina oblongo-ovata, sulcis pluribus exarata.

7. *SCABIOSA longifolia.*

Scabiosa corollis quadrifidis, radiantibus; foliis elongato-lanceolatis, firmis, integerrimis, imis in petiolum decurrentibus; summis conato-sessilibus.

Scabiosa longifolia corollulis quadrifidis radiantibus; foliis oblongis lanceolatis integerrimis, caule inferne glabro, superne piloso. Wallenstein et Kitaibel. Pl. rar. Hung. Decas. I. p. 4. Tab. 5.

Copiosa in adscensu graffinoso rupestri, qua ex Prax supra Niederndorf, versus alpem Dürrenstein adscenditur. Etiam in Monte Cren prope Cividale.

Quum primum plantam hanc Anno 1790. mense Julio in dicto reperi adscensu, frustra meos inter auctores quæsitos, pro nova habui specie: forte plane fortuna accidit, ut nuperissime primam rariorū Hungariae plantarum decadem uspiam conspicerem, in qua ad vivum expressam vidi plantam hanc meam sub longifoliae nomine.. Radix illi perennis, oblique horizontalis, fusi-

formis,

formis, fibras recta demittens, fusca, intus alba. Caulis (etiam plures) plus minus cubitalis, rectus, teres, fistulosus, firmus, rarius simplicissimus, plerumque per unam, duasve dichotomias, divisus, viridis, inferne primum microscopice hispidulus, serius glabrescens; supra divisiones, in elongatis dichotomiarum pedunculis molliter villosulus. Folia elongato-lanceolata, firma, integerrima, viridia, et e virore subglaucescens, rachi subtus robusta carinata, utrinque glabra, interdum ad usque spitham longa; radicalia, et infima caulis (quae semper opposita) in petiolum decurrentia; reliqua fessilia, subconnato-amplexicaulia; summis, et in pedunculis capitulorum brevibus, plus minus molliter pilosis. Capitula florum magna, terminalia, hemisphaerica. Calyx eorundem communis e tribus foliorum ovato-lanceolatorum, corollas aequantium alternis seriebus compositus; foliolis planis viridibus, cano-pilosis. Receptaculum villis rectis hirtum. Germina infera subtetragono-turbinata, villosa, calycibus propriis coronata; inferiore brevissimo membranaceo erecto-patente fuscescente; superiore multifetuloso. Corollae rubrae; disci tubulo-infundibuliformes, inaequaliter quadrifidae; peripheriales maiores, tubulo-fubbilabiatae, segmento interiore breviore simplice; exteriore tripartito lacinula media reliquis majore; omnes extus pubescentes. Stamina quatuor alba aequalia corollis longiora. Antherae luteolae. Stylus albus. Stigma capitato-emarginatum. Seimen subtetragono-turbinatum villosum. Odor nullus.

8. SCABIOSA maritima.

Scabiosa corollis quinquefidis radiantibus, calyce brevioribus; foliis laxe et anguste pinnatis; pinnis foliisque summis linearibus integerrimis.

Scabiosa maritima corollulis quinquefidis radiantibus, calyce brevioribus, foliis pinnatis, summis linearibus integerrimis. *Linn. Sp. pl. p. 144.*
N. 13. Villars. Delph. II. p. 295. N. 9. Gouan. Fl. Monsp. p. 72.
N. 4.

Scabiosa maritima parva. *Joh. Bauh. hist. III. p. 7.*

Frequens in Littorali prope Monfalcone, et Sagrado, tum et prope Venzone, Gemona, et Ospidaletto.

Radix pereannans, fusiformis, semilignescens, fibris septa, ex qua unus aut plures cubitales assurgunt caules, divaricato-ramosi, teretes, lineam semialteram crassi, rigidi, atro-purpurascentes, villis cito caducis sparsim obsiti, tum glabrescentes. Folia opposita; radicalia et caulina, demptis summis simplicissimis, laxe, et anguste linearibus, et integerrimis. Rami oppositi, divaricati, et ipsi foliosi. Capitula terminalia, simplicia, longe pedunculata,

sub

sub anthesi hemisphaerica, in fructu sphaeroidica. Calyx communis persistens, polyphyllus, foliolis linearis acutis duabus in seriebus, usque octo, angustis, alternis interioribus brevioribus, omnibus viridibus, cano-pubescentibus, quam corollae; paulo longioribus, sub anthesi patentissimis, in fructu reflexis. Receptaculum convexum paleis angustissime linearis acutis albis, disci longitudine obsoitum. Germina infera, turbinata, cano-villosa, sessilia, inter receptaculi paleas, coronata duplice calyce proprio; exteriore pelviformi, scarioso, membranaceo, albo, diaphano, multiflorato, erecto-patulo, per oras acute multidenticulato; interiore in setas quinque, triplo longiores, atro-rubentes, divaricati patentes, partito; utroque persistente. Corollae caelestino-caeruleae, extus cano-pubescentes, tubulosae, limbo centralium breviter et aequaliter quinquefido, peripherialium profundius et inaequaliter quinquepartito, et radiante; segmentis binis intimis brevibus, tribus exterioribus obovatis, intermedio maximo. Stamina quatuor alba filiformia, corollis longiora. Antherae oblongae, incumbentes flavae. Stylus staminum longitudo, albus. Stigma obtusum, semina germinibus analogae, cano-pubentia. Odor nullus.

Observ. Recte jam J. Bauhinus Adriaticam hanc Scabiosam, a Stellata hispanica Clusii diversam esse suspicatus est.

9. *ASPERULA Taurina.*

Asperula foliis quaternis late ovato-lanceolatis subhirsutis; caule tetragone; fasciculis florum terminalibus involucratis.

Asperula Taurina foliis quaternis ovato-lanceolatis, floribus fasciculatis terminalibus. *Linn.* Sp. pl. p. 150. N. 3. *Villars.* Delph. II. p. 315. N. 3. *Allion.* Fl. Pedem. I. p. 11. N. 46.

Asperula foliis ovato-lanceolatis quaternis, petiolis unifloris, erectis, foliis circumvallatis. *Haller.* hist. I. p. 320. N. 732.

Galium Taurinum foliis ovato-lanceolatis villosis; floribus in summo caule, nec ex foliorum alis. *Scopol.* Fl. Carn. II. P. I. p. 101. N. 148.

Rubia laevis Taurinensis. *Lobel.* Observ. p. 465. *Dalecham.* hist. Lugd. p. 1330.

Rubia quadrifolia italicica hirsuta. *Jo. Bauh.* hist. III. p. 717.

Cruciata alpina latifolia laevis. *Scheuchz.* It. alp. II. p. 132.

In Sylvis umbrosis Montis Sancti, et Montis Sanctae Catharinae Goritiae, ubi An. 1755. florentem inveni, item circa Monfalcone.

Radix perennans, teres, sub terra repens, fibrillis per intervalla firmata, lenta, rubens. Caulis erectus, spithamalis, usque pedalis, tetragonus, tomentosulus, dum calvescat; ex superioribus verticillorum alis alternatim ramosus. Folia ad articulorum genicula verticillatim quaterna, sessilia, late ovato-lanceolata, trinervia, viridia absque nitore, subtus pallida, aquosaque villis mollibus albis utrinque, tum per margines nervosque, serius magnam partem cadivis, obsoleta. Rami sive verius pedunculi simplices, ex alternis foliorum verticillis, foliis, non caule, altiores, erecti, aphylli. Flores usque viginti et amplius, in caulis ramorumque apice fasciculatim aggregati, stipate addensati, erecti, substratis, involuci ad instar, foliolis quatuor erectis, reliquorum similibus, angustioribus tamen, et bene hirsutis, fasciculo paulo brevioribus, suntque nivei, semipolligares (sex lineas longi) graciles, monopetalo-infundibuliformes, germini parvo, nudo, subrotundo, didymo insistentes. Corollae tubus elongatus; limbus quadripartitus, segmentis oblongis, obtusis, erecto-patulis. Stamina quatuor tubi sub fauce, alba; antheris violaceis, serius nigris, stylus longitudine staminum, apice bifidus. Corollae centrales fertiles, exteriore in orbem ex styli defectu masculae, aut abortientes. Fructus rotundus, nudus, ex baccis binis coalitis.

10. *GALIUM trichophyllum.*

Galium foliis senis, brevibus, angustissime linearis-mucronatis; paniculis ex racemis oppositis dichotomis subtrifloris; fructu glabro corollis duplo majore.

Galium trichophyllum caulis tetragonis erectis ramosis; foliis octonis laevibus subulatis. *Allion.* Auctarium. p. 1. N. 18.

Galium megalospermum foliis senis semiteretibus, caulis diffusis, fructu majori. *Villars.* Delph. II. p. 323. N. 8. excluso Allionii synynomio.

In collibus apricis duris prope San Daniele, et Monfalcon.

Radix perennis, pennae columbinae crassitudine, sub solo duro rupestri discurrens, arcte depacta, lignescens; caules effundit diffuse ramosos, e decubitu surrectos, palmares, pedales, sesquipedalesve, tetragonos, laeves, basi serius durescentes, exaridos, sublignescentes. Rami oppositi, respective breves, unum ad tres pollices longi, communiter inaequales, altero minore. Folia ad genicula verticillatim sene, respective brevia, quatuor, vix sex, linearum, in stellam patentia, linearis-mucronulata, adeo tamen angusta, ut praeprimis per desiccationem, subulata, setaceave credas, aut ut Villarsio visum, semiteretia; suntque saturate viridia, glabra, fere et nitentia, supra convexa, (tanquam si carnosula forent) subtus rachi elevata decursa, et per-

desiccationem ora marginum revoluta, velut canaliculata. Abeunt caulis ramique, in brevem, aut oblongam, laxiusculam, aut contractam paniculam, compositam ex racemulis oppositis, semel aut iterum breviter dichotomis; divisionibus extimis bi-triflorisque, rarius quadrifloris; Floribus parvis, breviter et gracillime pedicellatis, albis. Corollae de more germinini insidentes, rotatae, quadripartitae, patentissimae, segmentis ovato-acutis. Reliqua generis. Fructus sphaeroidico-didymus, glaber, primum ex albido in ochroleucum languens; serius nigrescens, corollis duplo, triplove major.

Obseru. Subdubitaverat, nec immerito, Villarsius ad *Galium suum megalospernum* citare Allionii *Galium ejusdem nominis*, utpote quibus fors nil nisi fructus magnitudo communis foret. Dubitationem hanc suo in Auctario sustulit Allionius, asserens Villarsii megalospermum a suo megalospermo specie differre. An vero et ad *Galium trichophyllum* Allionii pertineant *Galia Villarsii* tenue, et Jussieu? ut subdubitans existimat Allionius, equidem non decidam; credo tamen differre, cum Villarsius apud neutrum de fructus magnitudine meminerit.

II. *GALIUM tenuifolium.*

Galium foliis senis rigidis anguste linear-i-mucronatis patulis; paniculis ex racemis oppositis dichotomis subtrifloris; corollis fractu glabro rugoso majoribus.

Galium tenuifolium foliis senis rigidis diffuse ramosum, floribus albis e summo caule prodeuntibus. *Allion.* Stirp. Nicae. p. 5. N. 2. Fl. Pedem. I. p. 6. N. 23.

Galium Corruclafolium. *Villars.* Delph. II. p. 316. N. 4.

Galium foliis linearibus sulcatis retrorsum scabris, pedicellis capillaribus. *Gerard.* Gallopr. p. 226. N. 2.

In apricis duris asperis Majo et Junio frequens Goritiae in Monte S. Catharinae, tum prope Salcanum; etiam inter Mernam et Bertoibam circa domum Molitoris, in faxosis ad littus Maris in Monfalcon. Denique prope San Daniel etc.

Ex radice perennante sublignescente, caules pedales, cubitalesve, secchi, rigiduli, inferne plerumque exaridi, et nudi, sat graciles, tetragoni, glabri, per angulos retroductu scabri, diffuse ramosi, decumbentes, et ex decubitu assurgentess, virides, per aetatem e virore subincani. Rami caulis similes, alterni, opposite, quo in casu, altero alternati, quam oppositus, longiore. Caulis, ramique panicula terminantur non admodum diffusa, constante ex race-

racemulis oppositis (altero iterum plerumque, quam oppositus, minore) bis, aut in extremis simpliciter, dichotomis; dichotomiarum brachiolis trifloris. Calyx vix ullus. Germen inferum didymum. Corolla fructu major, alba, generis. Stamina quatuor alba. Antherae albae, cum tempore semper nigrae. Reliqua generis. Fructus didymus, glaber, rugosulus. Folia ad articulorum genicula verticillatum sex, angusta, linearia, mucrone terminata, patentia, glabra, viridia, per oras exiguis ferrulata ciliis, rigida, supra stria impressa exarata, subtus rachi exstante carinata; serius ex desiccatione, marginibus revolutis ita contracta, ut subulata credas, nec scabritiem marginalem detegas.

12. *GALIUM pusillum.*

Galium foliis suboctonis, linear-i-mucronulatis, cauleque villulis albidis hispidis, corymbulis caulis ramorumque bis trifidis, trifloris; fructu glabro.

Galium pusillum foliis octonis hispidis linearibus acuminatis subimbricatis, pedunculis dichotomis. *Linn. Sp. pl. p. 154. N. 11.*

Galium foliis octonis linearibus hispidis, caulis diffusis brevissimis. *Gerard. Gallopr. p. 226. N. 4.* dempto synonymo *Tournefortii* ad *Gal. minutum* fl. flavo, pertinente.

Galium scabrum. *Jacqu. Fl. Austr. V. p. 10. Tab. 422. Hofst. Syn. p. 72. N. 3.*

Galium asperum foliis septenis, cauleque inferne pubescentibus, panicula ramis strictis dichotomis. *Schreber. Spicil. Lips. p. 3. N. 888.*

Galium sylvestre foliis suboctonis linear-i-lanceolatis subasperis aristatis fructibus glabris. *Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 180. N. 6.*

Galium sylvestre pubescens caule foliisque inferne pubescentibus. *Schrader. Spicil. I. p. 13. Var. 3.* demptis synonymis *Halleri. Boccon. Haenke. Allionii.*

Ad taxa umbrosa sylvarum. Klagenfurti Junio prope Praedium Pichlern.

Radix gracilis, fibrillis septa, tamen perennans, ex pluribus per terram late diffusis annotinis, jamque exaridis caulis, novos quotannis ad spithameae plus minus altitudinem surrectos profert herbaceos caules, graciles, tetragonos, tumidiusculis laxe interstinctos geniculis, ab imo jam alias, alias superiore duntaxat versus ramulosos, villulis semper albidis rigidulis undique hispidos, et scabros. Folia ad articulorum genicula verticillatum octo, quandoque non nisi septem, in ramis sena, sub dichotomiis bina opposita; suntque

lineari-lanceolata, cis apicem non nihil latecentia, ipso apice in mucronulum rigidiusculum diaphanum exeunte, supra subtusque villulis albidis rigidiusculis hispida, et scabra; inferne rachi exstante, superne stria impressa exarata, marginibus ciliatis, serius revolutis. Caulis ramique apice corymbosa terminantur panicula, bis, terve trifida, divisionibus extimis trifloris. Flores parvi, albi, generis. Fructus globose-didymus, glaber. Caulis summus, summaque folia aetate calvescunt.

Observ. Pollichii *Galium sylvestre* non recepi, cum expresse dicat, folia effe glabra nitentia.

13. *GALIUM purpureum.*

Galium foliis octonis angustissime linearī-mucronulatis, patulis, rigidis; racemulis caulis, ramorumque axillaribus, folio longioribus, paucifloris.

Galium purpureum foliis verticillatis, linearī-setaceis, pedunculis capillaribus, folio longioribus. *Linn.* Sp. pl. p. 156. N. 17. *Allion.* Fl. Ped. I. p. 5. N. 19.

Galium canle erecto, ramosissimo, foliis linearibus perangustis; petiolis ramosis confertis. *Haller.* hist. I. p. 317. N. 721.

Galium nigropurpureum montanum tenuifolium. *Colum.* Ephr. p. 298. *Seguier.* Veron. I. p. 190. N. 5.

Galium rubrum. *Sccpol.* Fl. Carn. II. P. I. p. 103. N. 154. *Hofst.* Synopf. p. 74. N. 9. excluso *Clusii* synonymo.

Galium flore rubro spregerianum. *Jo. Bauh.* hist. III. P. II. p. 721. figuratenus; nam descriptio est ex *Clusio*, Galii rubri Linnaei.

Percopiosum in Foro julio Goritiae, Monfalconii, Duini, San Daniele etc.

In Carniola Haidoviae. In Carinthia in adscensu aspero Arnoldsteinii etc.

Radix perennis, scriptorii crassitudine calami, lignescens, extus obscure rubens, fuscaque, intus flavescens, ex veterum caulinum exaridorum reliquiis decumbentibus, annuum unum, alterumve pedalein plus minus attollit caulem, copiose et diffuse ramosum, gracilem illum, sed rigidum tetragonum, glabrum, retroductu tamen per angulos scabriuscum, ex obscuro virore serius obscure rubescentem; una cum ramis ex brevium articulorum geniculis, copiose verticillatum foliosum. Folia in caule octona, pauciora in ramis, omnia brevia, angustissime linearī-mucronata, rigida, obscure viridia, supra glabra, subtus rachi exstante carinata, per marginum oras, serius revolutas, exiguis exasperata

rata ciliis rigidulis, patula, dum serius reflectantur. Racemuli florum in caule, ramisque perquam copiosi, axillares, gracillimi, erecti, folio aliquantum longiores, apicem versus ex bracteolis oppositis pauciflori, floribus scilicet binis, ternisve, breviter pedicellatis. Calyx vix ullus discernendus. Germen inferum nudum. Corolla rotata, saturate, simulque obscure, velut e nigro, rubra; limbo quadripartito, patente, segmentis ovato-acuminatis, stamina de more quatuor, corollis breviora. Antherae flavo-aurantiacae. Stylus semibifidus. Stigmata obtusa. Fructus generis e viridi rubescens, tandem nigrescens, glaber. Floret proiecta aestate.

14. *GALIUM aristatum.*

Galium foliis octonis, lanceolatis mucronatis; cauleque teretiusculo-tetragono, laevibus; panicula supradecomposita capillari; petalis aristulatis; fructu glabro.

Galium aristatum foliis octonis lanceolatis laevibus; panicula capillari, petalis aristatis, seminibus glabris. *Linn. Syst. Nat. Tom. II. p. 118.* N. 1. *Allion. Fl. Pedem. I. p. 7. N. 28.*

Galium laevigatum caule recto tereti, foliis octonis lanceolatis, panicula capillari. *Villars. Delph. II. p. 327. N. 16.*

Rubia laevis linifolia floribus albis. *Barrel. hist. p. 12. N. 99. T. 356.*

Rubia laevis linifolia Montis Virginis. *Barrel. hist. p. 12. N. 99. T. 583.*

Auf der Pecken am Creuzberg in sylva, eo plane loco, ubi in rupe calcaria, romana Julii Caesaris inscriptio: Viam rotabilem fecit, cernitur, dum Pyrastarum (Pusterthaler) oppressurus seditionem, noricas per alpes exercitum duxit.

Radix perennis, calami vixdum crassitudine, transversa, ramosa, fibrillis aucta, plures per intervalla effert caules bi-tripedales, vicinis subnixos fruticulis, inferne teretiusculos, sursum versus obtuse tetragonos, virides, laeves, ex superioribus oppositionibus ramosos, ex articulorum geniculis verticillatum foliosos. Folia in inferioribus octona, tum in superioribus, ramisque sensu; summa quaterna, et ex oppositione bina denique; plus minus pollicaria, lineam, aut fesqui alteram lata, lanceolata, uninervia, terminata brevi mucrone, integra, glabra, supra saturate absque nitore viridia, subtus aquosiera, pallidaque, patentia, serius reflexa. Abeunt caulis, ramique in paniculam supradecompositam diffosam; corymbulis per intervalla oppositis, aliquoties dichotomis, una cum florum pedicellis praeteauibus, ac ut in Galio sylvatico, capillaribus; ultimis bi-tri-aut quadrifloris. Flores omnes herinaphroditici,

parvi, albi, segmentis corollarum apice aristulatis; reliqua generis. Fructus globuloso-didymus, glaber, nigrescens, parvus.

15. *GALIUM obliquum.*

Galium foliis octonis brevibus lanceolatis, cauleque quadrangulo decumbente, canis villis hirtis, ramulis oppositis brevibus, bis bifidis, fructu glabro.

Galium obliquum foliis octonis angustis, inferioribus cano-hirtis obliquis, superioribus glabris, corollis aristatis. Villars. Delph. II. p. 324. N. 9. Tab. 8. demptis synonymis.

Reperitur in rupestribus saxosis montis Caelii haud procul Vienna.

Radix perennis, fibrosa. Caules pedales et ultra, late decumbentes, nec nisi superiora versus, ex decubitu oblique assurgentibus, quadranguli, rigidi, virides, villis undique rigidulis, albidis, dense obsiti, et scabri; ad superiores foliorum verticillos ex oppositione ramulosi; ramulis respective brevibus, et ipsis quadrangulis rigidis, villoso-hispidis, breviter bis summum ter dichotomis, divaricato-patentibus. Folia ad articulorum genicula verticillatim octona, respectu longitudinis plantae brevia, vix semipollucaria, obverse lanceolata, brevi cuspidula terminata, firma, patentia, serius reflexa, et ipsa iisdem brevibus villulis incanis obsita et scabra, superioribus cum tempore plus minus decalvatis, ut obscure vireant. Flores albi, in brevibus extimatum divisionum pedicellis, rotati, quadripartiti patentes, segmentis ovato-acuminatis, cuspidula innocua, mucronulatis. Fructus generis, glaber.

Observ. Galium hoc, ab omnibus, quae novi, diversissimum; nec synonyma ejus, praeter Villarsii (qui bene descripsit, et figura expressit) invenio, nam quae Villarsius adduxit, alio pertinent omnia.

16. *GALIUM parisense.*

Galium foliis fenis, breviter angusteque lanceolatis, mucronatis, caulinibusque prostratis tetragonis, scabris; corymbulis axillaribus bis bifidis trifloris; fructu hispido.

Galium parisense foliis verticillatis linearibus; pedunculis bifidis, fructibus hispidis. Linn. Sp. pl. p. 157. N. 23. Villars. Delph. II. p. 332. N. 22. Allion. Fl. Pedem. I. p. 9. N. 36. Gerard. Gallopr. p. 227. N. 9.

Galium panicula ramosissima, foliis asperis ferratis, seminibus hirsutis. Haller. hist. I. p. 319. N. 726.

Aparine

Aparine minima flore albo. *Barrel.* hist. p. 11. N. 94. Tab. 58.

Aparine minor palustris parisiensis flore albo. *Vaill.* bot. paris. p. 14. N. 4.

Copiose circa San Daniele.

In congenerum numero tenerrimum, gracillimumque. Radix annua, ut perennem velit Gerardus, teretiuscula, dilute rubella, recta, fibrillis septa, pennae columbinæ crassitudine; plurimos in orbem decumbentes effundit caules inaequales, trium quatuorve pollicum, ad usque spithameæ longitudinem; debiles, passerinae gracilitate pennae, tetragonos, scabros tactui, simplices, aut parce vaseque ramosos; tanto nihilominus pluribus floriferis ramulis ex verticillorum axillis onustos. Folia ad genicula articulorum verticillatim sene (basin versus etiam pauciora, quatuor scilicet) parva, duabus vixdum lineis longiora, anguste lanceolata, utrinque attenuta, brevi terminata mucrone, supra, subtusque tactui scabra, patentia, serius reflexa. Ramuli, sive verius pedunculi, pene capillares, quadranguli tamen et scabri, tres quatuorve lineas longi ex singulis fere foliorum verticillis, alterni, oppositive enati (paniculam ramosissimam vocat Hallerus) breves apice sustinent corymbulos bis bifidos bi-aut trifloros, suffultos binis, quatuorve foliolis dicam? an bracteolis? Flores exigui, albi. Germen, corolla, stamina etc. ut in congeneribus. Fructus globoſo-didymus, nigrescens, fetulis albidis rigidulis hispidus.

17. *CRUCIANELLA angustifolia.*

Crucianella caule erecto ramoso, foliis fenis linearibus; floribus spicatis quadrifariam imbricatis.

Crucianella angustifolia erecta, foliis fenis linearibus; floribus spicatis.

Linn. Sp. pl. p. 157. N. 1. *Gerard.* Gallopr. p. 229. N. 1. *Allion.* Fl. Pedem. I. p. 10. N. 42. *Hoff.* synops. p. 76. N. 1.

Rubia spicata Cretica. *Clus.* hist. p. CLXXVII.

Rubia angustifolia spicata. *Barrel.* p. 44. N. 126. Tab. 550. *Jo. Bauh.* hist. III. p. 721.

Asperula spicata, glumis floralibus maximis. *Haller.* hort. Gött. p. 187.

In arenosis agri Tergestini, tum in vicinis maris Adriatici insulis.

Radix annua, fibrofa, caulis sesquispithamalis, erectus, lineam crassus, tetragonos, striatus, rigidulus, scaber, seu asperulus, obscure viridis; laxa per intervalla fenis (quandoque non nisi quinis aut quaternis) in verticillum ordinatis foliis oblitus linearibus, subpollicaribus, angustis, lineam latis, scabris, integris, margine revolutis, erecto-patentibus, serius reflexis. Rami

nil

nil nisi spicae florales sunt, ex alternis verticillis foliorum ortae, principi caulis similes, erectae, longius pedunculatae, a tribus ad usque quinque pollices elongatae, graciles, floribus oblongis, sessilibus, quadrifariam stipe imbricatis, axique appressis, obsitae. Calyx singulorum diphyllos inferus sessilis, foliolis bilinearibus, lanceolatis, carinatis, compressis, scabris, e viridi cinerascentibus, margine albo membranaceo cinctis, conniventibus, interiore tantillo breviore. Gerumen in fundo calycis sessile, et duplo brevius, oblongum, nudum: ei corolla insidet extra calycem exserta, angustissima, tubulo- infundibuliformis, flava, tubulo anguste cylindraceo, limbo quadrifido, lacinulis acute caudatis inflexis. Stamina quatuor tubulo corollae infixae, antheris simplicibus. Stylus filiformis bifidus, staminum longitudine. Stigmata obtusa. Capsulae duae connatae, germini similes, calyce breviores, singulæ semine foctæ singulo oblongo gracili, extus convexo, introrsum stria exarato.

18. PLANTAGO maritima.

Plantago foliis carnosis, linearibus, concavo-convexis, serius supra planis, integerrimis, basi lanatis; scapo terete, pubente; spica cylindracea, recta.

Plantago maritima foliis semicylindraceis integerrimis, basi lanatis, scapo tereti. Linn. Sp. pl. p. 165. N. 11. Oeder. Fl. Dan. Tab. 243. Pollich. Palat. I. p. 160. N. 162. Lumniz. Fl. Pos. p. 63. N. 155. Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 172. N. 4.

Plantago marina. Lobel. Observ. p. 163.

Coronopus maritima nostras. Jo. Bauh. hist. III. P. II. p. 511.

Plantago maritima major tenuifolia. Zannichel. hist. p. 213. Tab. 60.

In insula ad Aquas gradatas; minor in arenosis, major in paludosis uliginosis.

Radix perennis, crasse fusiformis, longe brachiata, multiceps, alba. Folia radicalia multa, plus minus spithamalia, in arenosis breviora, scapos subaequantia, unam duasve lineas lata, linearia, concavo-convexa, serius supra applanata, integerrima (rarius apicem versus rarer denticulata) crassifuscula, carnosa, viridia, glabra, scapos basi, seque mutuo semiobvolventia, intercepto copioso, niveoque goffypio, serius rufo-fuscescente. Scapi teretes, spithemales, et ultra, erecti, primum ex densa decumbente pube incani, dein e viridi obscure fusco-rubentes, et decalvati. Spica terminalis, cylindracea, recta, sessilibus imbricata floribus, sua singulis suffultis bractea, ovato-acuta, viridi, carinata, pubente. Calyx persistens, quadripartitus, viridis, pubescens, segmentis ovatis, erecto-patulis. Corolla tubulo-quadridifida;

drifida; tubulo basi subgloboso; limbo quadripartito, segmentis ovato acutis, patentibus, atro-purpurascens, serius expallescens, obsolete albescens, subscariosis, semidiaphanis et reflexis. Stamina quatuor recta, corollis longiora. Antherae cordatae flavae. Germen globosum. Stylus rectus, pubescens. Stigma simplex. Capsula ovata, bilocularis, polyperma, medio horizontaliter dehiscaens.

19. PLANTAGO Coronopus.

Plantago foliis linearibus, planis, laxe pinnatis, dentatisve, scapoque terete, pubescentibus; spica graciliter cylindracea, recta.

Plantago Coronopus foliis linearibus dentatis, scapo tereti. Linn. Sp. pl. p. 166. N. 14. Oeder. Fl. Dan. Tab. 272. Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 174. N. 7.

Plantago foliis subhirsutis semipinnatis, pinnis raris lanceolatis. Haller. hist. I. p. 293. N. 658.

Herba stella seu Cornu cervinum. Dodon. Pempt. p. 109:

Coronopus, sive Cornu Cervinum. Joh. Bauh. hist. III. P. II. p. 509.

Coronopus hortensis. Zannichel. hist. p. 74. f. 207.

Copiosissime in Insula Cavorle; ubi nec subulata, nec maritima.

Ex perenni fusiformi radice, copiosa inter folia, scapi plures exoriuntur plus minus spithamales e recliini basi surrecti, graciles, teretes, virides, incanae, infiltrati pube, apice in oblongam, plus quam pollicarem, graciliter cylindraceam florum spicam terminati. Flores undique conferte imbricati, sessiles, bractea ovato-acuminata, calycem excedente suffulti. Calyx, corolla, reliqua que fructificationis partes, ut in Plantagine subulata. Stamina longe eminentia; antheris flavis. Folia undique in orbem prostrata; anguste linearia, plus minus hirsuta, viridia, villulis obsita incanis, duos tresve pollices longa, lineam plus minus lata, per horas laxe rariterque pinnata, pinnis linear-lanceolatis, planis; interdum et non nisi breviter rariterque dentatis. Odor nullus.

20. PLANTAGO psyllium:

Plantago caule herbaceo, erecto, ramoso; foliis linearibus, margine subdenticulato-revolutis; capitulis subrotundis, aphyllis, inaequaliter pedunculatis.

Plantago Psyllium caule ramoso; herbaceo; foliis subdentatis recurvatis, capitulis aphyllis. Linn. Sp. pl. p. 167. N. 17. Scopol. Fl. Carn. II. P. I.

P. I. p. 109. N. 165. Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 175. N. 8. Hoff.
synopf. p. 78. N. 8. Villars. Delph. II. p. 305. N. 8.

Plantago caulinis erectis herbaceis, foliis linearibus patulis, capitulis
ovatis. — Haller. hist. I. p. 294. N. 661.

Psyllium. Dodon. Pempt. p. 115. Lobel. Obs. p. 239. Tabern. hist. p. 424.

Psyllium majus erectum. Joh. Bauh. hist. III. P. II. p. 513. Zannich.
hist. p. 220. T. 77.

Psyllium. Matthiol. Comment. in Diosc. p. 473.

In arenosis maritimis Littoralis; sat frequens etiam in collibus circa
Viennam.

Planta annua, spithamalis et ultra radice pollet fusiformi, fibris septa,
ex qua caulis herbaceus, erectus, ex oppositione ramosus, una cum ramis,
teres, e viridi tandem rubescens, villis incanis hirsutulus. Folia per inter-
valla, in inferioribus opposita, in superioribus, praeprimis ad pedunculorum
exortum quaterna; omnia linearis-acuta, sessilia, plana, unum duosve longa
pollices, linearis aut sesqui alteram lata, integerrima, aut et non nunquam
laxe, brevissimeque denticulata, oris marginalibus revolutis, rachi subtus
extante decursa, erecto-patula, utrinque viridia, canaque pube instrata.
Terminantur caulis, ramique velut in umbellam cymosam pedunculorum
aliquot inaequalium capituliferorum, praetereaque ex summis foliorum oppo-
sitionibus pedunculi oppositi simplices, et ipsi capituliferi. Pedunculi foliis
longiores, cano-villosi. Capitula ovata, aphylla, bracteis binis, capitulo
brevioribus suffulta. Flores suis in capitulis fessiles, imbricati, propria in-
structi bractea ovato-acuta, e pube viridi-incana. Calyx quadripartitus,
segmentis acutis, binis oppositis angustioribus, omnibus carinatis, hirsutulis.
Corolla, reliquaeque floris partes, ut in congeneribus.

21. PLANTAGO cynops.

Plantago caule suffrutescente, ramoso, e decubitu assurgente; foliis an-
gustis linearibus, strictis, integerrimis, margine revolutis; capitulis
ovatis, aphyllis, longe pedunculatis.

Plantago Cynops caule ramoso fruticoso, foliis filiformibus integerrimis,
strictis, capitulis subfoliatis. Linn. Sp. pl. p. 167. N. 19. Villars.
Delph. II. p. 305. N. 9. Gerard. Gallopr. p. 335. N. 13. Allion. Fl.
Ped. I. p. 83. N. 305.

Plantago caule ligneo prostrato, foliis linearibus, erectis, capitulis sub-
hirsutis. Haller. hist. I. p. 294. N. 662.

Psyl-

Psyllium Plinianum forte. *Lobel. Observ.* p. 239.

Psyllium majus supinum. *Joh. Bauh. hist. III. P. II. p. 513.*

Monfalconii ad littora maris, perquam copiosa.

Facies, structuraque tota Plantaginis Psyllii. Differt specifice: radice perennante, nec annua. Caulibus suffruticosis, in lignum basi durescentibus, nec herbaceis; iisdem decumbentibus, nec nisi e decubitu assurgentibus. Foliis multo angustioribus, vix dimidia linea laticribus, iisque fere longioribus, strictis, semper integerrimis. Pedunculis capitulorum elongatis. Bracteis capitulorum binis oppositis ex-ovata basi mucronatis, capitulorum longitudo, aut et fere longioribus.

22. *Elaeagnus angustifolia*.

Elaeagnus foliis lanceolatis petiolatis integerrimis, subtus niveo-argentatis, floribus ternatis.

Elaeagnus angustifolia foliis lanceolatis. *Linn. Sp. pl. p. 176. N. I.*

Gerard. Gallopr. p. 451. N. I. Allion. Fl. Pedem. II. p. 226. N. 2121.

Hofst. synop. p. 80. N. I.

In Insula Osero ad maris littora.

Elegans, si quae arbuseula, vix oleae attingens altitudinem, fruticis instar ab imo ramosa, niveo tota argenti nitore conspicua. Ejus truncus, brachii circiter crassitudine, amissis per aetatem, quibus juvenis obsitus fuerat, squamulis albo-argentatis, brunnescit denique; Rami, ramorumque ramuli, parce non numquam horizontaliter spinulosi, una cum foliorum pagina infera, petiolisque, nec non et florum pedunculis, germine, calyceque extus, non tam villis, quam niveis verius squamulis furfuraceis nitentibus, dense omnino obsita sunt. Folia obtusiusculae lanceolata, duos longa pollices, nec nisi linea lata quinque, brevi linearum aliquot insistunt petiolo tereti, plana, integerrima, nervo subtus exstante dorsali exarata, alboque ut dixi, argentata, in superiore pagina incano-viridia sunt, ob parcus, magisque avara manu adspersas squamulas illas furfuraceas, a quibus partibus reliquis nitor ille argentatus. Flores communiter ad ramorum bases aut ex foliorum infimorum axillis enatos inveni tres eodem e punto, lateralibus binis tantillo brevioribus et a medio divergentibus. Germen illis inferum, ovale, albo-argentatum, brevi insistens pedicello, calyceque duplo majore, tubulofo-campanulato, quadrifido erecto-patente, extus squamulis niveo-argentatis obsito, intus flavo-aurantiaco, et laevi coronatum. Corolla nulla. Stamina quatuor brevissima, inserta segmentis limbi calycini ovato-acutis. Antherae obscure rubrae,

rubrae. Stylus et stigma simplicia, calyce breviora. Drupa calyce deciduo, ovalis, decalvata flavescentia, nucleo foeta oblongo-ovali.

23. CAMPHOROSMA monspeliaca.

Camphorosma foliis anguste linearis-lanceolatis hirsutis, supra planis, subtus rachi exstante carinatis; floribus undique spicatis, axillaribus, bractea propria brevioribus.

Camphorosma monspeliaca foliis hirsutis linearibus. Linn. Sp. pl. p. 178. N. 1. Allion. Fl. Pedem. II. p. 110. N. 2062. Villars. Delph. II. p. 308. N. 1.

Camphorata foliis hirsutis linearibus. Gerard. Gallopr. p. 339. N. 1.

Camphorata Monspeliensium. Lobel. Advers. p. 174. Jo. Bauh. hist. III. P. II. p. 379.

Per quam copiose in arenosis maritimis Insulae Veglia in sinu Flanatico.

Radix perennis fusiformis, crassa, fibris aucta, pluriceps, sublignescens, caules profert plures subcubitales, e decubitu adscendentibus, basi lignescentes, teretes, farctos, primum hirsutulos, serius in inferioribus decalvatos, partim simplices, partim breviter, et vase ramulosos, virides, per aetatem et desicationem velut obsolete ochroleucos. Folia ab imo pene caule, ramisque usque ad eorundem apicem laxiuscule alternatim sparsa, quatuor longa lineas, vix dimidiata basi lata, anguste linearis-lanceolata, viridia, hirsuta, supra plana, subtus rachi exstante carinata, erecto-patentia, rigescens. E singulis foliorum horum axillis, non tam fasciculus, quam per breve verius foliolorum consumilium exoritur ramulus per omnem caulinum longitudinem, dempta dum taxat superiore parte, in qua ramolorum foliaceorum loco spica florum ensifetur per breve, composita ex bracteolis ovato-acutis foliaceis viridibus hirsutulis, stipate undique aggetis imbricatisque; sua singulis in axilla florem foventibus sessilem, duplo, quam bracteola ipsa breviorem. Ejus calyx minutulus, vixque lineam longus, viridis, hirsutulus, quatuor constat foliolis; binis interioribus, oppositis, ovatis, planis, rachi dorsali exstante exaratis, apice albo-villosis, ad se mutuo appressis; binis contra exterioribus, paullulum longioribus, et ipsis quoque oppositis, sed contrario ad interiora situ, lanceolatis, carinatis, compresso-navicularibus, interiora utrinque amplexicauilibus, conniventibus. Corolla nulla. Stamina quatuor exigua, alba, calyce breviora; antheris luteis. Germen in fundo calycis ovatum. Stylus seminidus ruber, calyce longior, exsertus; stigmatibus simplicibus. Capsula ovata: compressa calyce permanente tecta, monosperma. Odor praecise recentis, nec desiccatae plantae.

24. *Ilex Aquifolium.*

Ilex foliis ovatis duris, perennantibus, nitentibus, margine sinuato spinosis; floribus parvis in foliorum axillis fasciculatim agglomeratis.

Ilex aquifolium foliis ovatis acutis spinosis. *Linn.* Sp. pl. p. 181. N. 1. *Gerard.* Gallopr. p. 460. N. 1. *Villars.* Delph. II. p. 336. *Hoff. Syn.* p. 82. N. 1. *Allion.* Fl. Pedem. I. p. 123. N. 456. *Necker.* Del. I. p. 91. N. 1. *Oeder.* Fl. Dan. Tab. 508.

Aquifolium. *Haller.* hist. I. p. 297. N. 667. *Scopol.* Fl. Carn. II. P. I. p. 116. N. 177. *Tabern.* hist. p. 1382. *Lobel.* Observ. p. 582. *Jo. Bauh.* hist. I. P. II. p. 114.

Agrifolium. *Dodon.* Pempt. p. 658.

Goritiae in sylva Panneviz olim 18. Martii 1761. in flore. Alias in sylvis Carnioliae Poschgovizensibus, qua ex Gottsche versus Ossivinz itur. Rursus in sylvis Idriensibus etc.

Frutex in arborem convalescens, diffuse ramosus. Folia breviter, crassaque petiolata, late ovata, sive et ovali-lanceolata, coriacea, laurina, dure-scentia, perennantia, per oras sinuato-dentata, dentibus in spinam duram abeuntibus, alias (praeprimis in annosioribus arboribus) et integerrima, apice duntaxat spina terminato, semper glabra, supra saturate viridia et nitentia, subtus aquose virentia, pallida, nitore destituta. Flores parvi, breviter pedicellati, confertissime in foliorum axillis fasciculatim agglomerati, tamquam ex nido, squamulis imbricato. Calyx exiguus, quadrifidus, persistens. Corolla rotata, quadripartita, patens, segmentis orbiculatis, concavo-convexus, niveis. Filamenta staminum quatuor, brevia. Antherae parvae didymae. Germen rotundum. Stylus nullus. Stigmata quatuor, tuberculorum instar, sessilia, in quadrum ordinata. Bacca subglobosa, coccinea, laevis, nitens, quadrilocularis, tetrasperma: feminibus offeis, oblongis, leniter subincurvis.

Observ. Prae florū multitudine, non nulli, staminibus abortientibus, masculi credantur.

25. *POTAMOGETON praelongus.*

Potamogeton foliis sessilibus, ex ovata semiamplexicaule basi, latiuscule, et obtuse lanceolatis; spicis laxiuscule florigeris, longissime pedunculatis.

Potamogeton foliis tenuibus longissime lanceolatis. *Haller.* hist. I. p. 376. N. 847. exclusis synonymis Linnaei, et Jo. Bauhini ad Pot. sucentem pertinentibus.

Potamogeton ferratum. Scopol. Fl. Carn. II. P. I. p. 117. N. 178. demptis synonymis.

Labaci Junio Julioque in fluvio cognomine, et in fluvio Jschiza.

Radix perennis repens etc. in caules continuatur fluitantes, praelongos teretes, ramosos. Folia superiora opposita, inferiora alterna, omnia sessilia, ex ovata semiamplexicaule basi, latiuscule longeque lanceolata, obtusiuscula, integra, oris in aqua crispulis, plana, viridia, senidiaphana nervis in ellipses curvate confluentibus, transversimque venulis (inter nervos interceptis) horizontalibus, nec obliquis, reticulatis. Stipulae longae compresso-lanceolatae, albidae, diaphanae. Spicae cylindraceae, obtusae, pollicem aut semi alterum longae, floribus laxiuscule obsitae, longissime pedunculatae, pedunculo terete nudo, aquoso subrubente, fere pedali. Florum structura ut in congeneribus.

Observ. Potamogeton hic proximus Lucenti, ab eo manifeste differt: foliis non decurrentibus, sed sessilibus, minus teneris, nec adeo nitentibus, rachi numquam in mucronem procurrente, venulisque transversis horizontalibus, nec oblique erecto-patalis. Dein pedunculis spicarum praelongis, rectis; et spicis non tam compacte, imo laxiuscule florigeris.

26. *POTAMOGETON marinus.*

Potamogeton foliis alternis, anguste linearibus, planis, praelongis, basi stipula petiolari, aequa lata, caulem vaginantibus; spicis serius interruptis, longeque pedunculatis.

Potamogeton marinum foliis linearibus alternis distinctis inferne vaginatis. Linn. Sp. pl. p. 184. N. 11. Oeder. Fl. Dan. Tab. 180. Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 207. N. 12. Pollich. Palat. I. p. 173. N. 176.

Potamogeton caule tereti, foliis linearibus planis, spica multiflora, senescente longissima et interrupta. Haller. hist. I. p. 377. N. 853.

Potamogeton ingens gramineo folio longiori. Vaill. bot. paris. Tab. 32. f. 5.

Klagenfurti in rivulo per Urbem decurrente beym Schulhaus; et Canali aquoso gegen den Abdecker.

Radix in limo repens et perennans. Caules graciles, filii crassitudine, teretes, praelongi, ramosissimi, fluitantes. Rami foliaque alterna. Haec saturate viridia, anguste linearia, vix lineam lata, ad tres, quatuorve pollices elongata, plana, caule duplo latiora, unico decursa nervo, inferne seu basi, stipula petiolari subpollicari, aequa lata, brevissime bifida, caulem, ramisque arcte vaginantia. Stipulae praeterea aliae nullae. Spicae in caule, ramisque termini

terminales, primum foliis breviores, et compactae, serius interruptim floriferae, et longius pedunculatae; pedunculo, quam caulis, vix crassiore. Flores quoad suas partes et structuram a congeneribus haud differunt.

27. *POTAMOGETON pectinatus.*

Potamogeton foliis alternis setaceis praelongis, basi stipula petiolari, triplo latiore caulem vaginantibus, spicis interrupte pauci- et grandifloris.

Potamogeton pectinatum foliis setaceis parallelis approximatis distichis.

Linn. Sp. pl. p. 183. N. 8. Smith. Fl. Britt. I. p. 197. N. 9.

Potamogeton maritimum grandiusculis capitulis, capillaceo folio nostras.

Plukenet. Alm. p. 305. Tab. 216. f. 5.

In laeunis fossisque maritimis Caorlensibus e regione Insulae cognominis.]

Radix perennans congenerum. Plurimum similis Potamogetoni marino Linnaei, Vaillantique, et Oederi, passimque cum eodem ab auctoribus confusus; specie tamen differt certissime. Folia huic capillaceo-setacea, ipso caule tenuiora, nullo percursa nervo, longa ad tres usque et ultra pollices, inferne, seu basi caulem ramosque vaginantia stipula petiolari membranacea, breviter apice bifida, triplo quam caulis, ipsaque folia latiore, et plus quam pollicari. Spicae in caule ramisque terminales, de pedunculo praetenui, foliis fere breviore, interruptim pauciflorae, floribus seminibusque grandiusculis. In reliquis proportionate cum marino Linnaei convenit.

Observ. Tres in unam conjungit species Hallerus; minus, si quid video, recte. Plukeneti planta folio et capillaceo; Vaillantii contra et Oederi linearis, plano, ac nervo decursa solitario. Bocconi autem Potamogeton ad pusillum Linnaei pertinet.

27. *RUPPIA maritima.*

Ruppia caulis natantibus; antheris germinibusque in spica contiguis, calyce corollaque destitutis; fructibus pedicellatis subumbellatis.

Ruppia maritima. Linn. Sp. pl. p. 184. N. 1. Gerard. Gallopr. p. 123. N. 1. Allion. Fl. Pedem. II. p. 222. N. 2109. Host. Synops. p. 85. N. 1. Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 208.

Bucca ferrea maritima. Michel. N. pl. Gen. p. 72. Tab. 35.

Fucus ferrulaceus. Lobel. Observ. p. 653.

Gramen aquae innatae cum utriculis. Jo. Bauh. hist. III. P. II. p. 784.

In fossis maritimis ad Salinas alle Saule distantia horae a Tergesto versus Capo d'Istria.

Mirum

Mirum plantae genus: facie, non genere, Potamogetonis marini. Radix gracillima, repens, rependoque perennans, actis per intervalla fibris, quibus firmetur, caules libere per undas fluctuantes emittit, plus minus pedales; aut et sesquipedales, et ipsos graciles, fili tenuioris crassitudine, ex alternis foliorum axillis iterum, iterumque ramosos, abeuntes denique, supēriora ver- fusi, (perinde ac et rami) in floriferas ex foliorum oppositione dichotomias. Folia illis sunt plus quam pollicaria, graminea, angustissime linearī-acuta, viridia, obsequiosa, basi in stipulam petiolarem, oblongam, bifidam, canaliculataam, amplexicaulem, per oras albo-membranaceam, abeuntia. Flores spicati ex suminis dichotomiis; spica primum oblongo-ovali, sessili, oblongi instar utriculi intra stipulas petiolares foliorum oppositorum involuta, inde serius emergens, pedunculoque subpollicari normaliter insistens, flores (quos duos duntaxat apicem versus habet) promit: hi mirae plane structurae, absque calyce, absque corolla, quin et absque staminum filamentis, foliis quisque constant quatuor antheris subrotundis, semididymis, sessilibus, approximatis, longitudinaliter utrinque juxta se positis, et germinibus pariter quatuor exiguis, ovatis, brevissime pedicellatis, stigmate obtuso, absque stylo coronatis. Functae suo officio antherae, effoetae decidunt; germina contra produeto ad pollicem usque pedicello, in totidem maturescunt semina ovata, subumbellatim, communi spicae axi, ad horizontem parallele deflexo, normaliter insistentia.

Observ. Variat in eadem planta quandoque numerus Germinum, a tribus ad quinque.

29. *CERINTHE major.*

Cerinthe foliis ex cordata semiamplexicaule basi oblongo-ovalibus; corollis tubuloso-campanulatis, ventricosis, patulis, quinquedentatis, dentibus revolutis.

Cerinthe major foliis amplexicaulinibus, fructibus geminis, corollis obtusifusculis patulis. *Linn. Sp. pl.* p. 195. N. 1. *Allion. Fl. Ped.* I. p. 51.

N. 176. *Hort. synops.* p. 91. N. 1. *Tabern. hist.* p. 805.

Cerinthe foliis amplexicaulinibus, floris denticulis brevissimis revolutis. *Haller. hist.* I. p. 267. N. 602.

Cerinthe quorundam major flore versicolore. *Clus. hist.* p. CLXVII.

Lobel. Observ. p. 215. *Zo. Bauh. hist.* III. P. II. p. 603.

In Foro julio Comitatus Goritiensis.

Radix annua fusiformis obsita fibrillis, caulem unum (aut plures) profert subcubitalem pennae anserinae crassitudine, rectum, farctum, teretem, superiora

riora versus in racemosos ramos abeuntem, e viridi glaucescentem, laevem. Folia per omnem caulem frequentia, alterna, ex cordata semiamplexicaulis basi, oblongo-ovalia, integra, e viridi serius glauco-caerulefcentia, interdum (non semper) albido-maculata, per oras ex rigidiuscula pube sive ciliis exiguis asperiuscula, pollicem circiter lata, duos longa. Flores per racemos terminales arcuatos ex bractearum axillis sessiles. Calyx pentaphyllus corollis duplo brevior, foliis ovato-lanceolatis inaequalibus, integris hispidulis, e viridi serius caerulefcentibus, persistentibus. Corolla tubulo-campanulata, e rubro-caerulea, limbi campanula, quam tubus, ventricosiore, patula, quinquedenticulata, denticulis ovato-acutis revolutis. Stamina quinque brevia tubo corollae haerentia, antheris oblongis, acutis, basi bifidis caerulefcentibus, ferrulatis, polline flavo. Germen didymum in fundo calycis. Stylus filiformis, corolla longior, stigma obtusum. Fructus nuculae duae contiguae ovatae, bilocularis in basi calycis persistentis, loculis singulis monospermis, et consequenter feminibus quovis in calyce quaternis.

30. ECHIUM italicum.

Echium caule, foliisque linearibus, et calyce hispidis; corollis graciliter tubulo-campanulatis, subaequaliter quinquefidis, staminibus longissimis.

Echium italicum caule erecto piloso, spicis hirsutis, corollis subaequalibus staminibus longissimis. Linn. Sp. pl. p. 200. N. 3. Allion. Fl. Ped. I. p. 52. N. 180. Hoff. Syn. p. 93. N. 1.

Echium altissimum. Jacq. Fl. Austr. V. in Append. p. 35. Tab. 16.

Echium foliis hirtis lingulatis, calycibus pungentibus, ex alis spiciferum. Haller. hist. I. p. 268. N. 604.

Echium albo flore majus. Jo. Bauh. hist. III. P. II. p. 588.

Circa Capo d'Istria, reliquoque in Littorali.

Bienne et istud, altero duntaxat anno e radice caulem educit simplicissimum tres et amplius altum pedes, digitii fere auricularis crassitudine, firmum teretem, copiosissime ex alternis, approximatisque foliorum axillis spiciferum, viridem equidem, tamen prae multitudine, et spissitudine alborum pilorum fere albentem; qui pili exiguo et ipsi insistentes tuberculo, cum duriusculi, et rigiduli sint, ipsum quoque tactui hispidum, asperumque reddunt caulem. Folia (deemptis annotinis radicalibus sensim depereuntibus) sessilia, linearia verius, quam lanceolata, ad tres usque lineas lata, integerrima, iisdem, quibus caulis, spicae, calycesque, spississime utrinque, et margine obsita pilis albis, rigidulis. Spica communis terminalis, elongata, composita ex spicis

Uu flora-

floralibus alternis, axillaribus, utrinque extrorsum patulis, curvulis, hispido hirtis. Flores in bracteae linearis hirtae axilla sessiles, heteromalli, imbricati. Calyx persistens ab eo Echii vulgaris nil differt. Corolla semper alba, respective multo minor, graciliorque, quam in Echio vulgari, tubulo campanulata, tubulo gracili, calycem aequante, quam limbus, longiore; limbo subaequaliter quinquefido, segmentis ovatis. Stamina quinque duplo corolla longiora, inaequalia, declinata, alba. Antherae luteae. Reliqua ut in Echio vulgari cum proportione.

31. *Cynoglossum scorpioides*.

Cynoglossum caule flaccido, decumbente, inferne elongate ramoso; foliis inferioribus oppositis obovatis; summis alternis lanceolatis; pedunculis axillaribus, solitariis, monofloris.

Cynoglossum scorpioides caule prostrato, foliis lanceolatis scabris; pedunculis axillaribus unifloris; seminibus umbilicatis glabris. *Haenke* in *Coll. Jacqu.* Vol. II. p. 3. *Roth. Fl. Germ.* II. P. II. p. 570.

Copiosissime prope Arcem Pöckstein Episcopi Gurcensis vulgo zwischen Wäfern ad latera nemorosa umbrosa humida fluvioli alpestris in fluvium Gurk sese infundentis.

Radix annua, exilis, fibrillis septa; caulem profert usque cubitalem, inferne rariter et elongate ramosum, infirmum, flacidum, decumbentem, e tereti angulosum, compressum, viridem, serius obscure rubescens, pube tenera, scabriuscula, subinde cadiva, adspersum, ut laevigatum credas. Folia respective pauca, longis ab invicem sejuncta intervallis, inferiora opposita, oblongo-obovata, in petiolum decurrentia; superiora alterna, lanceolata, sessilia; omnia tenera, integra, viridia, pube decumbente tenerrima, microscopica, tactui scabriuscula rariter adspersa, ut serius etiam saepe decadat, margine duntaxat, et rachi observanda. Flores axillares, solitarii, ut folia, ab invicem semoti, insistentes praetenui scabriuscule, longoque (foliis tamen breviori) pedunculo, in fructu subnutantes. Calyx persistens, quinquepartitus, viridis, scabre pubescens, segmentis lanceolatis, corollae tubo aequalis, in fructu triplo, quadruplove major. Corolla ut ovum ovo simillima *Myosotidi scorpioidi* in palustribus crescenti, hypocrateriformis verius, quam infundibuliformis; tubulo brevi albo cylindraceo, calycis longitudine; limbo quinquepartito, plano, patente; segmentis rotundatis, caelestino-caeruleis; fauce semiclausa, tuberculis quinque flavis. Stamina quinque exigua, tubo corollae infixa; antherae flavae. Germina quatuor in fundo calycis. Stylus filiformis staminum longitudine. Stigma obtuse emarginatum. Semina quatuor nuda glabra

glabra umbilicata, latere interno communi stylò haerentia, nec arillo echinato obducta. Odor nullus.

Observ. Communicat itaque planta haec aequaliter cum Cynogloso, et Myosotide.

32. *CONVOLVULUS Soldanella.*

Convolvulus foliis alternis subcordiaceis reniformibus, petiolatis; pedunculis axillaribus monofloris petiolo longioribus.

Convolvulus Soldanella foliis reniformibus, pedunculis unifloris. *Linn.*

Sp. pl. p. 226. N. 39. *Scopol.* Fl. Carn. II. P. I. p. 142. N. 222.

Gerard. Gallopr. p. 318. N. 6. *Roth.* Fl. Germ. II. P. II. p. 572.

Hast. Syn. p. 154. N. 4.

Soldanella. *Dodon.* Pempt. p. 395. *Lobel.* Obs. p. 329.

Brassica marina, sive soldanella. *Joh. Bauh.* hist. II. p. 166.

Convulvulus maritimus nostras rotundifolius. *Zannichel.* hist. p. 71. Tab. 6.

In arenosis maritimis Monfalcon. Duini, Tergesti, Insulae Cherso et Osero, etiam in Istria.

Radix perennans, graciliter fusiformis, lenta, fibrillis septa, vase arenam intra discurrens. Caules decumbentes, teretes, lenti, e viridi obscure rubentes, glabri, ramosi. Folia alterna subcordiacea, crassula, reniformia, glabra, viridia, subtus nervosa, longiuscule petiolata; petiolo e viridi obscure rubro. Pedunculi solitarii monoflori axillares teretes, et ipsi rubescentes, erecto-patuli, petiolis longiores, glabri. Calyx monophyllus quinquepartitus, triplo corolla minor, subcordatus viridis glaber; segmentis oblongo-ovatis obtusis conniventibus persistens. Corolla magna campanulato-tubaeformis, quinquefida, dilute purpurascens, quinqueplicata, segmentis limbis ovato-acutiusculis. Stamina quinque alba faucis longitudine. Antherae flavae. Stylus staminum longitudine; stigmata duo, cis apicem latescentia divaricata. Capsula subrotunda intra calycem persistentem unilocularis, trivalvis, trisperma, feminibus subrotundis nigris. Odor nullus.

33. *HYOSCYAMUS albus.*

Hyoscyamus foliis petiolatis, imis orbiculatis integris, reliquis ex cordata basi ovatis, sinuato-dentatis; floribus axillaribus, sessili, pedunculatisve.

Hyoscyamus albus, foliis petiolatis sinuatis obtusis, floribus subsessilibus.

Linn. Sp. pl. p. 257. N. 3. *Gerard.* Gallopr. p. 315. N. 2. *Allion.* Fl. Ped. I. p. 104. N. 376.

Hyoscyamus albus vulgaris. Clus. hist. p. LXXXIV. Lobel. Obs. p. 139.
et Adv. p. 107. Jo. Bauh. hist. III. p. 627. et melius p. 628.

Hyoscyamus secundus. Tabern. hist. p. 696.

Vulgaris in Insula Cherso sinus Flanatici.

Annuus. Radix alba, fusiformis, simplex, aut brachiata, fibrillis copiosis septacaulis cubitalis, aut et bipedalis, erectus, digitii fere auricularis crassitudine, factus, simplex, aut ramosus, aquose virens, teres, una cum petiolis, pedunculis, foliis, calycibusque unctuosus tactui, villisque mollibus, et incanis extantibus, hirsutus. Folia omnia petiolata; ima duo primordialia orbiculata, integraque, et opposita, reliquis minoris; reliqua alternatum sparsa, majora, latioraque, ex excisa seu cordata basi, ovata, angulose dentata, sinuata, dentibus obtuse ovatis, supra saturate viridia, subtus pallidiora. Floralia gradatim minora, brevioraque; summis ovato-lanceolatis, obtusis integris. Petioli semiteretes, caulem, ramosque (dum adiunt) simplex florum terminat racemus, (spicam si vis dicas) floribus solitariis, axillaribus, erectis; inferioribus breviter pedunculatis, summis sessilibus. Calyx monophyllus, oblongus, tubulofo-campaniformis, quinquefidus, viridis, striis elevatis decem exaratus, segmentis ovato-acutiusculis, corolla duplo brevior, unctuosus hirsutus, persistens. Corolla duplo calyce major, laxe intra eundem inferiore sui parte nidulans, monopetala, tubulofo-infundibuliformis, tubulo brevi, limbo campaniformi, inaequaliter semiquinquefido, erecto-patulo, segmentis integris rotundatis, tribus superioribus subaequalibus, majoribus, binis infinitis duplo minoribus brevioribusque. Color corollae aquose flavus, exalbescit aetate; faux interne atro-purpurea ex congerie punctorum hujusc coloris. Germen rotundum viride villosulum. Stylus filiformis staminum longitudine atro-purpureus; stigma umbilicato-capitatum album. Stamina quinque tubulo corollae haerentia, longitudine faucis, alba, versus segmenta corollae breviora declinata. Antherae polline albo. Capsula in calycis persistentis fundo sessilis, duplo eodem brevior, ovata bilocularis, loculis dissepimento interstinctis, polyspermis; dehiscitque horizontaliter, delapo operculo hemisphaericō-convexo, mucronulato. Semina parva, aquose brunescientia.

34. *RHAMNUS paliurus.*

Rhamnus aculeis stipularibus geminatis, recto, recurvoque; racemulis axillaribus corymbosis; floribus trigynis; foliis ovatis crenulatis glabris, petiolatis.

Rhamnus paliurus aculeis geminatis, inferiore recurvo, floribus trigynis.

Linn. Sp. pl. p. 281, N. 12. Scopol. Fl. Carn. II. P. I. p. 164. N. 264.

Gerard.

Gerard. Gallopr. p. 463. N. 6. *Allion.* Fl. Ped. II. p. 130. N. 1764.
Villars. Delph. II. p. 539. N. 9. *Hofst.* Synops. p. 120. N. 6.

Paliurus. *Dodon.* Pempt. p. 756.

Rhamnus sive *Paliurus* folio jujubino. *Jo. Bauh.* hist. I. P. II. p. 35.

Goritiae, *Farae*, *Medeae*, *San Daniele* etc. perque omne Forum iJulium
undique in sepibus, tum in Littorali Monfalconii Aquilejae. In Car-
scho, Vipaci, et qua ex Adelsberg versus Sagurie et Flumen itur.

Frutex tres quatuorve et quinque interdum pedes altus, divaricato - ramo-
sissimus, erectus, ramis, ramulisque teretibus, obscure rubentibus, fuscisque,
et glabris. Folia alterna, ovata, glabra, per oras laxe, et obiter crenulata,
breviter petiolata. Stipularum loco non petiolis solum, sed et ramis quoque
utrinque aculeus haeret spinosus, durus, vulnerans, rectus alter paulloque
longior, alter, isque fere inferior brevior et recurvus. Racemuli florum axil-
lares, corymbosi, folio breviores, erecto-patuli. Flores singuli parvi, bre-
viter pedicellati. Calyx pelviformi - quinquefidus flavus, segmentis ovatis, pa-
tentibus. Squamulae quinque breves corollae loco, et ipsae flavae, filamentis
staminum obvolutae, calyce breviores. Stamina quinque flava, flavo antheri-
fera, primum erecta, tandem reflexa. Germen rotundum; stylus tripartitus
flavus, sigmatibus reflexis. Bacca globosa trilocularis, trisperma, margine
coriaceo, sicco plano orbiculari amplissimo cincta et alata.

35. *RHAMNUS Zizyphus.*

Rhamnus aculeis stipularibus geminatis, recto, recurvoque; glomerulis
florum axillaris subsessilibus, floribus digynis, foliis ovalibus fer-
ratis petiolatis.

Rhamnus Zizyphus aculeis geminatis altero recurvo, floribus digynis,
foliis ovato-oblongis. *Linn.* Syst. Nat. II. p. 180. N. 18. et *Mant.* II.
p. 342. *Scopol.* Fl. Carn. II. P. I. p. 165. N. 265. *Gouan.* Fl. Monsp.
p. 400. N. 2. *Allion.* Fl. Pedem. I. p. 131. N. 1766. *Hofst.* Syn.
p. 120. N. 7.

Zizyphus. *Dodon.* Pempt. p. 807. *Jo. Bauh.* hist. I. P. II. p. 40.

Zizyphus Rutila. *Clus.* hist. p. 28.

Monfalconii prope Balnea. Tergesti in Vineis. In Istria frequentior. Legi
olim in comitatu Goritiensi, nec loci amplius memini. Haidoviae in
horto Redeschini, aperto sub Jove etc.

Arbuscula verius sex octave pedum, quam merus frutex, caudice est re-
spective gracili pedum aliquot, recto, pollices usque duos crasso; cortice fusco-

grisescente inaequali obducto, abitque copiosos in ramos surrectos, et ipsos rursum ramulosos, obscure rubescentes, teretes, laeves, obsequiosos. Folia alterna, breviter petiolata, ovalia, sive et oblongo-ovata, obtusiuscula, per oras ferrulata, firma, supra viridia nitentia, subtus aquosiiora, pallida, trinervia, nervis utrinque confluentibus; utrinque glabra. Stipularum loco acubant petiolis aculei bini, rectus alter tantillo longior; brevior alter, recurvusque. Flores exigui, flavi, brevissime pedicellati, in foliorum axillis ad tres quatuorve, aut quinque agglomerati, ut glomerulos alares subseffiles dicas. Calyx, squamulae, stamina, ut in Paliuro, stylus bipartitus, stigmatibus atro-rubescientibus. Bacca oblongo-ovalis obscure rubescens, nutans, continens intra pulpam albidaem subdulcem nucleum osseum bilocularem dispermum.

36. GLAUX maritima.

Glaux foliis oppositis, sessilibus, anguste ovalibus; floribus axillaribus.

Glaux maritima. Linn. Sp. pl. p. 301. N. I. - Oeder. Fl. Dan. Tab. 548.

Pollich. Palat. I. p. 237. N. 238. Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 280.

N. I. Host. Synops. p. 124. N. I. Gorter. Fl. Belg. p. 65. N. 197.

Gunner. Fl. Norv. I. p. 35. N. 62. Allion. Fl. Pedem. II. p. 211.

N. 2064. Hudson. Fl. Angl. I. p. 101. N. I.

Glaux exigua maritima. Joh. Bauh. hist. III. p. 373.

Glaucoides maritima, sive potius Thuringica. Rupp. Fl. Jen. p. 20. ex fide Halleri.

In arenosis maritimis Littoralis Austriaci. Tergesti ad Salinas Saulenses.

Radix perennans copiose fibrosa, caespitulum caulum simplicium, aut et parce ramulosorum, trium quatuorque, aut et quinque pollicum effundit, partim decumbentium iterato demissis fibrillis radicatorum, e decubitu assurgentium, partim etiam erectorum, saturate viridium, glabrorum, teretium, breviter, sed copiose articulatorum; foliis ad singula genicula obsitorum. Sunt vero folia opposita, sessilia, carnosula, duas tresve lineas longa, unam lata, anguste ovalia, viridia, glabra; integra. Flores parvi, in foliorum axillis sessiles, solitarii, ipsis foliis breviores, calyce destituti; corolla monopetala, campanulato-plus quam semiquinquefida, erecta, lacinulis ovatis, patentibus, alba, rubidine incarnata tincta. Stamina quinque; corollam aequantia: antherae flavae. Germen ovatum, stylo terminatum, staminibus subaequali; stigmate capitato. Capsula subglobosa unilocularis, quinquevalvis, feminibus receptaculo foveolato immersis quinque foeta.

37. *APOCYNUM Venetum.*

Apocynum caule herbaceo erecto, foliis oppositis subsessilibus ovali-lanceolatis; corymbulis florum terminalibus.

Apocynum Venetum caule erectiusculo herbaceo, foliis ovato-lanceolatis.

Linn. Sp. pl. p. 311. N. 3.

Esula rara e Lio, Venetorum insula; floribus purpurascensibus. Lobel.

Obs. p. 201. Adv. p. 160.

Alypium quibusdam, sive Esula rara flore purpurascente. Jo. Bauh.
hist. III. p. 676.

Apocynum maritimum Venetum Salicis folio, flore purpureo. Zannichel.
hist. p. 19. Tab. 76.

In maritimis prope Monfalcone inter Duinum et Aquilejam.

Planta perennans duorum plus minus pedum altitudine, e radice serpente caulem effert herbaceum; teretem sesquilineae crassitudine, glabrum, subtilliter striatum, e viridi serius rufescens, meris ex oppositionibus ramosum, una cum foliis ex laesione lactescens. Folia in caule, ramisque opposita partim sessilia, partim brevissime petiolata, ovali-lanceolata, cum exilissima in apice cuspidula, integra, microscopice tamen per oras denticulata, utrinque glabra, et viridia, subtus praeter extantem dorsi rachim, venulis quoque lateribus obliquis notata; unum semi alterumve pollicem longa: quatuor medio ventre lineas lata. Caulem, ramosque florum terminant corymbuli composti. Flores singuli parvi, breviter pedicellati, bracteola exigua acuta suffulti; pedicello rufescente albidis instrato villulis. Calyx inferus monophyllus, duplo corollis brevior, quinquepartitus, viridis, villosulus, segmentis ovato-acutiusculis. Corolla intus extusque rubra, et albida instrata pube, campanulato-semiquinquefida, erecto-patens, segmentis limbi ovatis. Tubercula quinque nectarifera, cum staminibus itidem quinque brevissimis alternantia, intra corollam pistillum ambientia. Antherae oblongae, ex bifida seu cordata basi, lanceolatae, bilocularis, erectae, in conum connientes, saturate flavae, apice ipso albidae. Germina duo contigua ovata, in totidem sylos, fere multo appressos, abeuntia, antherarum altitudine stigma subrotundum pappulo-muriculatum, apice breviter bifidum. Capsulae duae folliculares, oblongae, ovato-acutae uniloculares, univalves, polyspermae: semina parva pappo longiusculo sericeo instructa.

38. *GENTIANA frigida.*

Gentiana corollis usque ternis terminalibus campanulatis quinquefidis; calycibus quinquangulo turbinatis quinquedentatis; foliis oppositis lanceolatis, carnosis, connato-subvaginantibus.

Gen-

Gentiana frigida corollis quinquefidis campanulatis terminalibus sessilibus, foliis obtusis, radicalibus linearibus oblongis, caulinis lanceolatis, caule subbifloro. Hænke in Jacqu. Coll. II. p. 13. N. 6.

Gentiana frigida corollis quinquefidis campanulatis terminalibus sessilibus, subbinis, foliis linearibus oblongis. Frölich. Gent. p. 39. N. 13. figura unica.

In praeruptis alpium praecipitiis des Seckauer Gemsegebirgs, ubi 26. Julij ad viva exemplaria pingenda curavi.

Radix perennis, gracilis, teres, articulata, oblique demersa, annotinis foliorum exuvii emarcidis imbricatum obvoluta, longas, quaqua versum discurrentes denittens fibras flavescetes, gustui peramaras. Caules simplicissimi, caespitose, per se aggregati, implicatis mutuo radicum suarum fibris, unum, duos, ad usque tres, quatuorve longi pollices, e reclinis basi surrecti, firmuli, ob decurrentem foliorum rachim teretiusculè alternatim subancipites, tribus quatuorve interstincti geniculis, laeves, virides, et e viridi obscure subcaerulescetes. Folia radicalia, fasciculorumque pure foliosorum anguste, obtuseque linearia; caulina non nisi ex alternis geniculis opposita, sessilia, connato-subvaginanta, radicalibus tantillo latiora, obtuse lanceolata; utraque in recente planta, carnosa, integerrima, saturate viridia, laevigata, plano-convexa, unico subtus, obtusoque decursa nervo. Flores in caulis apice intra duas foliorum approximatatas conjugationes sessiles, subsessilesve communiter duo, interdum tres, unicus quandoque, oblongi, erecti, ore hiantes. Calyx persistens, inferus, oblongus, duplo corollis brevior, carnosulus, subcoriaceus, quinquangulo-turbinatus verius, quam cylindraceus, limbo in quinque dentes triangulo-lanceolatos assurgente, glaber, viridis, et e viridi obscure caerulescens. Corolla oblonga, pollicaris, erecta, obverse conico-cylindracea, hians, limbo breviter quinquefidia; segmentis aequilatero-triangulis, intercipientibus lacinulas totidem duplo breviores, et ipsas aequilatero-triangulas. Estque tota subtiliter papyracea alba transparens, punctulis medio ventre vase stigmatizata caeruleis, lineisque praeterea concoloribus per singulas plicas tribus, in maculam isoscelico-triangularem caeruleam versus limbum confluentibus, exarata. Stamina quinque lineari-subulata, aquose caerulea, interno corollae parieti haerentia, eaque breviora. Antheræ dilute flavae. Germen oblongo-ovale, breviter pedunculatum, apice attenuatum, viride glabrum, immaculatum, in duo revoluta stigmata fissum. Capsula germini analoga, unilocularis, bivalvis, polysperma etc. Odoris expers.

Observ. Gentianam algidam Pallasii, quam hujus Frölichius varietatem, Hostius cum eadem unam eamdemque speciem esse vult, nec vivam, nec secum, nec denique figura expressam vidi, ut quid sentiam ipse dicere valeam.

39. *Bupleurum pyrenaicum.*

Bupleurum involueris inaequaliter triphyllis, involucellis pentaphyllis; foliis late-lanceolatis, inferioribus in petiolam decurrentibus, superioribus sessilibus, ex cordata semiamplexicaule basi.

Bupleurum pyrenaicum involucellis obverse ovatis emarginatis inaequalibus, universali triphylio aurito connato, foliis lanceolatis. *Gouan.* *Observ.* p. 8. N. 1. Tab. 4. Fig. 1. et 2.

Bupleurum foliis ovato-lanceolatis amplexicaulibus aristatis. *Haller. hist. I.* p. 343. N. 769.

In rupibus alpium superioris Carnioliae.

Variat non parum, ut congeneres *Bupleuri* species, et istud. Certe nec *Allionius* illud, perinde ac *Hallerus*, neque ego in omnibus tale, ac uterque eorum, inveni; specifici tamen characteres semper idem. Radix perennis, fusiformis, simplex, aut divisa, arcte rupium intra fissuras demergitur, caulem alias simplicem, plures alias, proferens, cubitales mei sunt ex aliis ramosi; semipedales *Hallerus* invenit, *Allionius* etiam pygmaeorum meminuit. Est ille semper penna anserina duplo gracilior, teres, striatus, fistulosus, rigidulus, erectus, dilute viridis, glaber. Folia radicalia complura, caulina, alterna: utraque latiuscule lanceolata, ad quatuor, quinqueve pollices elongata, unum fere lata, integerrima, cum brevi in apice cuspidula, quam vix aristam compellas, supra flavido-viridia, subtus pallida et cum tempore fere glaucescentia; praeter nervum dorsi principem, venulis longitudinalibus pluribus tenerrimis exarata; Radicalia, caulisque infima in petiolam decurrentia; reliqua caulis (sursum versus gradatim breviora) sessilia, et ex cordata, semiamplexicaule basi, lanceolata. Umbella terminalis, (idem de lateralibus axillaribus, dum adsunt, intellige) semper triphylla, et communiter sexradiata, radiis foliola excedentibus, quandoque non nisi quinis, alias et septenis, aequalibus, aut et inaequalibus. Foliola illa involuci, vel in eadem planta, dum ramos habuit, diversa inveni, erant alias latiuscule obtuse ovata, saepius ovato-lanceolata, rarius unum alterumve cordato-lanceolatum; semper integra, et inaequalis magnitudinis, longitudinisque, numquam connata, numquam et aurita. Umbellulae semper pentaphyllae, multiradiatae, foliolis ovato-lanceolatis, integris, radios seu flores subaequantibus, aequalibus, nec emarginatis, nec connatis. Flores pedicellati, de more flavi, calyce, staminibus, stylisque ut in congeneribus, germinibus inferis, fructus dantibus oblongo-ovatos, atro-subruberentes, nudos, costis seu striis tribus elevatis exaratos, calyculo flavo, diu persistente coronatos, bipartibiles, duo in semina.

Observ. Verum hoc *Gouani* *Bupleurum* *Allionius* ad *Linnaei* *Bupl. runculoides* citat! Vereor, ut rectum habeat. *Linnaei* enim planta anguste

graminifolia est. Villarsius eandem hanc Halleri plantam ad Bupleurum suum Vapinicente (etsi non nisi interrogando) referre videtur; sed nec hoc placet.

40. BUPLEURUM longifolium.

Bupleurum involucellis pentaphyllis florum longitudine; universali sub-pentaphyllo; foliis imis ovalibus, elongato petiolatis; caulinis sessilibus, ex cordata, libere amplexicaule basi ovatis.

Bupleurum longifolium involucellis pentaphyllis ovatis; universali sub-pentaphyllo, foliis amplexicaulis. Linn. Sp. pl. p. 341. N. 5.

Villars. Delph. II. p. 573. N. 2. Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 330. N. 2. Allion. Fl. Pédem. II. p. 23. N. 1350.

Bupleurum foliis imis petiolatis ovatis; superioribus amplexicaulis ovato-lanceolatis. Haller. hist. I. p. 342. N. 768.

Perfoliata alpina magna longifolia. Joh. Bauh. hist. III. P. II. p. 198.

In montanis.

Radix teres perennans horizontalis copiosas recta demittens fibras. Caulis simplex subcubitalis, simplice quandoque ramo ex axilla folii summi; teres, gracilis, firmiusculus rectus, glaber, viridis. Folia caulinia sessilia, alterna, ex cordata, libere amplexicaule-basi, latiuscule ovata, obtuse acuta, integrerrima, glabra; Radicalia ovalia in longum petiolum decurrentia, caeterum caulinis similia. Umbella universalis radiis a quinque ad septem, octove, longius subaequalibus, erecto patuis; involucro suffultis tri-quadrati aut pentaphyllo, foliolis rotundatis, cum brevi acumine, inluto; quam radii brevioribus. Umbellulae inmultiflorae, involucellis pentaphyllis, foliolis flores aequantibus, rotundato-ovatis. Germina brevissime pedicellata, infera, calyculo exiguo quinquedenticulato coronata. Corolla flava, ut in caeteris Bupleuri speciebus; similia et stamina antheraeque etc. semina oblonga striata, glabra. Proximum Bupleuro rotundifolio; ut facie idem credas.

41. CAUCALIS nodosa.

Caucalis umbellis axillaribus sessilibus, folio oppositis; seminibus aculeato-echinatis; foliis bipinnatis hirsutis; caule gracili scabro, diffuse ramoso.

Tordylium nodosum umbellis simplicibus sessilibus; seminibus exterioribus hispidis. Linn. Sp. pl. p. 346. N. 7. Jacq. Fl. Austr. V. in App. p. 40. Tab. 24.

Cau-

Caucalis nodosa, umbellis ad nodos caulis sessilibus, radiis inaequalibus.

Scopol. Fl. Carn. 2. Tom. I. p. 192. N. 313. *Roth,* Fl. Germ. II. P. I.

p. 369. *Villars.* Delph. II. p. 653. N. 201.

Caucalis nodiflora. *Allion.* Fl. Pedem. II. p. 32. N. 1387.

Caucalis nodoso echinato semine. *Jo. Bauh. hist.* III. p. 83.

Vulgaris Goritiae, Tergesti, Duini, Aquilejae, et in Insula Cavarlensi,
Majo, Junio.

Plantæ annuae radix gracilis, alba filiformi-subfusiformis, radiculis septatis. Caulis ab una ad duas, tresve spithamas ascendens, communiter simplex; ab ipsa jam saepe basi in ramos diffusus, debilis, ex reclini surrectus, gracilis, teres, primum villis albis rigidiusculis, sursum versus appressis hispidus, serius calvescens, rigidus, tactuque scaber. Rami cauli cum proportione similes. Folia radicalia, et caulina inferiora, demptis summis subsessilibus, ex longissimo communi axe supra canaliculato, subtus striato villisque albis hispidis obsoito, et basi in vaginam petiolarem, oblongam, strictam, ampléxicaulēm, hispidam, albo marginata in decurrente, bipinnata, acute triangulo-frondosa, obscure viridia, villis hispidis albis decumbentibus supra subtusque obsoita; pinnae lanceolatis, pinnatifido-incisis, lacinulis linearis-lanceolatis. Umbellae parvae, subglobosae, diametri duarum linearum, sessiles (communiter) in axillis vaginalium petiolarium, directioni foliorum oppositae, universali cum partialibus fere confluentibus; florum vix ultra octo, decemve, foliolis involucrorum aliquot exiguis, angustis lanceolatis, hispidis fultorum. Germanum ovatum aquose virens, inferne, muricatum, superiora versus lateribusque setulis concoloribus rigidis echinatum, calyculo quinquedenticulato coronatum; styli exiguæ, stigmatibus simplicibus. Corollæ exiguae, albae, pentapetalæ, petalis lanceolatis, et ob sursum inflexo-revolutum apicis acumen; non nisi subobcordatis; stamina cum antheris alba. Fructus ovatus, bipartibilis, obscure viridis. Semina duo ovata, plano-convexa, dorso inferne muricata, superne, lateribusque aculeato-echinata, aculeis rigidis, existantibus, rectis, apice duntaxat subuncinatis.

42. *CAUCALIS helvetica.*

Caucalis involucro universali monophyllo, partialibus pentaphyllis germinum longitudine; foliis bipinnatis, pinnae lanceolatis, elongatis pinnatifido-incisis.

Caucalis foliis duplicato-pinnatis, pinnulis longe confluentibus. *Haller.*
hist. I. p. 325. N. 742. Jacq. *Hort. Vind. III. p. 12. Tab. 16.*

Tergesti copiose retro Lazareto Sporeo in dumetis declivibus: floret Julio.

Planta biennis, intra dumeta minime procumbens, sed ad duas tresque spithamas assurgens, ramis late divaricatis diffusa, vel facie diversissima a Cau-calide Anthrisco. Radix longiuscula, filiformi-fusiformis, radiculis fibrosis sparsis septa, alba. Caulis scriptorii crassitudine calami, teres, farctus, subtiliter striatus, villis hispidis sursum versus decumbentibus obsitus, serius de-calvatus, semper nihilominus rigidus et tactui scaber, in ramos axillares late divaricatos diffusus. Folia radicalia, caulinaque bipinnata, summis ternatis, foliolis anguste, sed longiuscule lanceolatis, argute pinnatifido-incisis, extin- sive impare elongata, utrinque villis hispidis, albis, sursum versus prostratis, obsitis, unde eisdem scabrities, et per desiccationem cinereus color, cum caeteroquin virides sint. Axis pinnarum communis gracilis, fulco superne excisus, rigidus, hispidus, basi in vaginam petiolarem oblongam angustam, membranaceam, arcte caulem stringente, striatam, et hispidulam confluit. Umbellae haud magnae, terminales in caule, ramisque, erecto-patentes, planae, serius contractae, radiis constant pollicaribus a tribus ad octo, rigidis scabris, striatis, demum cinerascentibus, suffultis communiter involucro di-phyllo, foliolo altero exiguo aciculari, citissime cadivo; altero tres quatuorve lineas longo, angusto, linear-lanceolato, scabro, albo marginato, erecto, tarde deciduo. Umbellulae parvae, pauciflorae (5-7 fl.), quibus radii breves, lineam longi, demum contracti, germinum longitudine. Involucella regula- riter pentaphylla, quandoque nonnisi triphylla, foliolis angustissimis, linear-acuminatis, supra concavis, inferne hispidis radiorum, simulque germinum longitudine, persistentibus. Germen inferum ovatum, hispidum, calyculo quinquedenticulato exiguo coronatum, stylis duobus exiguis, stigmatibus simplicibus. Corollae pentapetalae niveae, parvae; petalis inaequaliter obcor-datis, cum exiguo sursum reflexo emarginaturae acumine, tribus exterioribus paulo majoribus, auriculis rotundatis. Stamina alba; antherae aquose flave-scentes. Fructus ovatus, bipartibilis. Semina plano-convexa ovata, dorso hirta villis rigidiusculis hispidis, laxe sursum versus imbricatis et arcuatis sive hamosis e viridi cinerascentibus, tandem nigricantibus. Sic planta se habet spontanea.

43. *CAUCALIS latifolia.*

Caucalis umbellis subquinquefido-subpentaphyllis; partialibus quinque- fido-pentaphyllis; foliis pinnatis, pinnis late lanceolatis, serratis, per axem decurrentibus.

Tordylium latifolium umbellis confertis, nudiusculis, foliis pinnatis, foliolis lanceolatis inciso-serratis. Linn. Sp. pl. p. 345. N. 5. Item Mantif. II. p. 350.

Caucalis involucris et involucellis pentaphyllis, foliis pinnatis. *Gerard.*

Gallopr. p. 237. N. 5.

Caucalis latifolia. *Jacqu. hort. Vind.* II. p. 59. *Tab. 128.* *Allion. Fl.*

Ped. II. p. 32. N. 1383. *Villars. Delph.* II. p. 654. N. 5. *Roth. Fl.*

Germ. II. P. I. p. 306.

Lappula Canaria latifolia sive caucalis. *Jo. Bauh. hist.* III. p. 80.

Echinophora quarta major platyphyllon purpurea. *Colum. Ecphr.* p. 98.

Tab. 97.

Planta in solo natali annua, radicem habet albam fusiformem, haud admodum crassam, fibrillis sparsis obsitam, tempore durescētem. Caulis eretus, cubitalis, et altior, firmus, rigidus, farctus, teres, sulcatus, ut angulosum dicas, viridis, villis albis, rigidis, sursum spectantibus, obsitus, unde tactui asper, in longos divisus ramos, erecto-patentes, sibi similes. Folia simpliciter impari-pinnata, ex vagina petiolari membranacea amplexicaule, striata, albo-marginata et aspera, pinnis tri- et quadriugis, sessilibus, latiuscula-lanceolatis, pinnatifide-ferratis, per communem axem utrinque anguste decurrentibus, viridibus, supra subtusque ex pube decumbente rigidula, retractu asperis. Umbellae in caule ramisque terminales, erecto-patentes, rigidae; constant radiis quinque, interdum quatuor. Saepiuscule tribus, etiam non nisi duobus, bipollicularibus, firmis, angulose striatis ex pube rigida asperis, suffultis involuero penta-tetra-aut triphylio, respective brevi, foliolis ovato-lanceolatis, asperis, albo-marginatis. Umbellulae breves, crassiusculae, communiter radiorum quinque brevissimorum ex involucello-pentaphyllo radios excedente, foliolis ovato-acutis asperis, lato margine albo, et subscarioso circumscriptis. Germen inferum, brevissime pedunculatum, ut ne sessile sit, oblongo-ovatum sulcatum, viride, setis rigidis, e viridi purpurascētibus hirtum, calyculo quinquedenticulato coronatum, stylis binis conicis brevibus, oblique divergentibus terminatum, stigmatibus obtusis. Corolla pentapetala alba, rubedinis tinctura suffusa, petalis ex reflexo sursum et canaliculato acuminata obcordatis, extimo in flosculis radii fertilibus majore. Stamina quinque cum antheris, alba. Fructus oblongus, ovato-acutus, bipartibilis; seminibus plano-convexis, dorso sulcis subsenis, totidemque alternatim liris longitudinaliter aculeatis, exaratis; aculeis subulatis rigidis subhamosis spadio-fuscescentibus.

Circa Goritiam rarer, Tergesti frequentior.

Caucalis foliis asperis pinnatis, pinnis ferratis, involucris ovato-lanceolatis.

Haller. hist. I. p. 324. N. 738.

44. LASERPITIUM trilobum. *Laserpitium trifoliatum* ta circinata trifoliatum.

Laserpitium foliis pinnatis, pinnis rotundato-trilobatis; lobis incisis, obtusiusculis; costis seminum submembranaceo-alatis. Linnaeus.

Laserpitium trilobum, foliolis trilobis incisis. Linnaeus. Sp. pl. p. 357. N. 2.
Gerard. Gallopr. p. 246. N. 2.

Ligusticum Rauwolfii foliis aquilegiae. Joh. Bauh. hist. III. P. II. p. 148.

Siler Aquilegiae foliis. Pluket. Alm. p. 346. Tab. 223. f. 7.

Siler trilobum. Scopol. Fl. Carn. II. P. I. p. 217. N. 365.

Floret copiose medio Augusti inter Klefsch et Alttag inferioris Carnioliae in fruticosis, sylvis, et utrinque ad sepes viae currulis, dum ex Gottschee per Seisenburg in Sittich, et Weichslburg itur.

De Halleri Laserpitio N. 793. certitudinem non habeo, an revera Trilobum Linnaei? aut Aquilegiaefolium Jacquinii verius intelligat Laserpitium? Certissimus contra de Scopolii sum planta; a me acceptam habuit Anno 1762; dubitavitque num indigena foret Carnioliae, ut recentem, florentemque ex Gottscheviensi redux itinere eidem miserim Idriam. Fallitur vero, si eandem cum eo credit Laserpitio, quod ad Badenam Austriae, multoque copiosius in Monte crescit Caecio; quodque a Cranzio, ipsoque in Enumeratione Jacquinio; pro Trilobo Linnaei habitum est. Non trilobum illud Linnaei est, sed ut praestantissimus serius intellexit Jacquinius, in Flora Austriae Volumine altero, ejusdem Aquilegiaefolium a vero Linnaei Trilobo longe quam diversissimum. Est Trilobo radix perennans, crasse fusiformis, simplex, aut et brachiata, rugulis anulata transversis, fibrillisque obsepta, et ad caulis basin setarum comata capillatio. Caulis simplicissimus, digitum fere auricularem inferne crassus, firmus, farctus, normalis, multis exaratus sulcis, obscure viridis, glaber, sub umbella duntaxat microscopice scabriusculus, assurgitque ad sex, septemve recta pedes, superiora versus ramosus, ramis simplicibus, aphyllis, erecto-patulis, ad eamdem fere cum caule principe altitudinem assurgentibus, ut subcorymbosum dicere possis. Folia radicalia subbipinnata, reliqua caulis pauca, nec nisi ad ejusdem internodia, simpliciter pinnata, pinnarum jugis binis, trinisve cum impare; infimis breviter petiolatis, superioribus sessilibus. Foliola sive pennae ipsae trilobae, planae, firmae, incisae, lobulis obtusis, supra glabrae, saturate virides, pallidiores subtus, et nervulis oblique transversis, serius rufescientibus pictae; referuntque forma et magnitudine pinnas Aquilegiae viscosae; aut et Thalictri aquilegiaefolii. Communis pinnarum axis supra sulco excisus, striatus inferne, ex stipula petiolari membranacea striata arcte caulem amplexante, et integra, continuatus enascitur. Caulem ramosque terminat umbella universalis convexula, respectu tantae

caulis

caulis altitudinis lat parva, et brevis. Ejus involucram polyphyllum, foliolis parvis angustis acutis, scabriusculis, tandem reflexis; Radii copiosi striati scabri. Umbellulae partiales, universali cum proportione similes, quoad radios et involucella. Corollae albae pentapetalae; petalis aequalibus, ex revoluto sursum apice obcordatis. Stamina corollis longiora, una cum antheris alba. Styli duo longiusculi, divergendo arcuatim reflexi, stigmatibus obtusiusculis. Germen subovatum striatum, viride; coronatum calyce quinquedenticulato. Fructus oblongus bipartibilis, sileri similior, quam illi *Laserpitii latifolii*; seminibus plano-convexus, dorso costulis longitudinalibus angustis, submembra- naceo-alatis. Odor nullus.

45. *LASERPITIUM aquilegiaefolium* L. foliis radicalibus bipinnatis, triternatis, caulinis pinnatis, biternatis; foliolis ovatis, incisis, subtus glauco-cinerascentibus.

Laserpitium aquilegiaefolium. *Jacq.* Fl. Austr. II. p. 29. Tab. 147. optime.

Sefeli aethiopici aliud genus. *Clus.* hist. p. CXCV.

Siler trilobum. *Cranz.* Fasc. p. 186. N. 2.

Frequens in Monte Caecio prope Viennam Austriae, Kahlenberg dicto.

Radix perennis digitum pollicarem crassa, extus fusca aut nigra, alba intus, fusiformis, simplex, aut in ramos abiens, capite fetis arrectis coronato, ex vaginarum foliorum radicalium, superiorum annorum, fibris emarcidis superstibibus. Caulis erectus, firmus, farctus, quadri-quinque-aut sex-pe- dalis, teres, subtilissime striatus, laevis, ramosus, una cum ramis, foliorumque petiolis, sive scapis, itidem teretibus et farctis, glaucus, nec nisi in senio ex glauco-purpurascens, et atro-purpureus. Folia radicalia, et infima caulis bipinnato-triternata e longo teretique, et subcompresso scapo communi; su- periora caulina, pinnato-biternata, ex brevi, aut et nullo communi scapo, vaginis petiolaribus insidentia; summa caulis, unum aut alterum ternata in vaginarum petiolarium apice sessilia. Foliola omnia (seu pinnulae) demptis supremis caulis ovato-lanceolatis, ampla, sessilia, ovata, aut subovata, plana, garnosula, seu laurina, instar foliorum aquilegiae, ambitu inaequaliter et ob- tuse incisa, lobulorum obtusorum apicibus, spinula brevi innocua subrubente, velut armatis, supra saturate viridia, nuda, laevia, subtus glauco-cinerascentia, cum nervulis, et reticulo rufescensibus. Vaginae petiolaris foliorum radica- lium et caulinorum longae, concavae, subventricosae, nudae, cauli concolores e viatore glaucescentes, longitudinaliter extus striatae, basi caulem arcte am- plexantes, magis magisque rufescentes, apice ad scapum, aut foliola conni- ventes.

entes. Rami ex foliorum, aut vaginarum petiolarium axillis, erecto-patentes, nudis, aphylli, apice umbelliferi. Umbellae universales magnae, erecto-patentes, radiis novem aut decem, duodecimve longis, tri- et quadripolii-caribus, teretibus, e viridi glaucis, dum atro-purpurascant denique. Involucro universalis nullo, aut monophyllo, foliolo linearis-lanceolato, cadivo. Umbellulae confertae, convexae, radiis plus quam vicenis, intermediis brevioribus, quorum flores ob defectum stylorum et stigmatum saepè abortiunt. Involucellis aut nullis, aut aliquot paucis, iisque brevi cadivis, plus, quam radii, brevioribus, linearis-lanceolatis. Germen inferum, oblongo-ovatum, striatum, nudum. Calyx persistens, parvus, quinquedenticulatus. Corolla quinquepetala, petalis patentissimis, albis, obcordatis, cum apice sursum inflexo, et canaliculato, cadivis. Stamina quinque, petalis longiora, patentia, cadiva, una cum antheris, alba. Styli duo divergentes incurvi, persistentes, deum atro-purpurei. Stigmata obtusa. Fructus oblongo ovalis, bipartibilis. Semina duo, oblonga, convexo-plana, margine membranaceo-alata, membranulis humilibus; dorso medio longitudinaliter convexiusculo, ac membranulis pariter humilibus, et extantibus septem (alternatim humilioribus) percurso.

46. LIGUSTICUM Peloponnesiacum

Ligusticum foliis amplissimis subcubitalibus, infimis tri-reliquis bipinnatis, pinnis elongato-lanceolatis, acute pinnatifido-incisis, confluentibus; canle fistuloso rainofissimo.

Ligusticum Peloponnesiacum foliis multiplicato pinnatis, foliolis pinnatum incisis. Linn. Sp. pl. p. 360. N. 4. Scopol. Fl. Carn. 2 Tom. I. p. 205. N. 338. Jacq. Fl. Austr. V. in App. p. 33. Tab. 13. Hoff. synops. p. 155. N. 1. Allion. Fl. Pedem. II. p. 14. N. 1322.

Sefeli Peloponnense. Matthioli Comment. Edit. Venet. A. 1554. p. 355. Jo. Bauh. hist. III. P. II. p. 184.

Ligusticum foliis duplicato-pinnatis, pinnulis acute dentatis, longe lanceolatis. Haller. hist. I. p. 332. N. 758.

Ligusticum cicutarium. La Mark. Fl. Franc. III. p. 453. N. 3.

Goritiaé in Monte Sancto intra saxa immania sylvae umbrosae prope Verticem, unde Anno 1761. Scopolio misi Idriam, tum Viennam Hortulanum Horti Botanici D. Rameth, cum multis aliis plantis. Reperitur etiam in Montibus sylvosis Ternovae Comitatus Goritensis. Julio in semen abit.

Radix perepnans, crassa, carnosæ, fusiformis, ramis sibi similibus brachiata, attrita odorata, vaginis petiolaribus annotinis, nec setis, coronata.

Cau-

Caulis (hic loci) sex, septemve pedum longitudine, erectus, firmus, basi pollicem et amplius crassus, teres, striatim sulcatus, fistulosus, laevigatus, inferne rubens, caetera saturate viridis, copiose superiora versus ramosus (cum simplice Matthiolius Umbella excudi fecit!!). Folia (praeprimis radicalia) amplissima, infima, dempto petiolo, cubiti fere longitudine, tripinnata, reliqua bipinnata, summa fere digitatim quinque-aut tripartita; pinnis elongato-lanceolatis, planis, firmis, utrinque laevigatis, saturate viridibus, pinnatifido-incisis, ferratisve, utrinque per costam decurrentibus, et confluentibus. Petiolo inferiorum elongato, terete, fistuloso, laevi, striato. Vagina petiolaris oblonga, striata, semiamplexicaulis viridis, margine albens. Rami, cauli similes, axillares, erecto-patentes; in superioribus non raro subverticillatum ordinati, singulis folio suo proprio digitatim partito, nixis. Umbellae in caule, ramisque terminales, magnae (praeprimis ea caulis principalis), ampliae, erecto-patentes, constant que baccillis seu radiis copiosissimis, conferte addensatis, teretibus, striatis, glabris, unum duosve et amplius interdum pollices longis, suffultis involucro penta-ad usque enneaphyllo, foliolis lanceolatis, triplo, quam radii, brevioribus, demum reflexis, quibus unum alterumve ut plurimum intermixtum esse solet caulinis reliquis cum proportione simile, scilicet planum linearis-lanceolatum pinnatifido-ferratum. Umbellulae universalibus quoad radios involucelloque consimiles. Petala alba lanceolata integra, acumine apicis tantisper sursum incurvo. Stamina alba: antheris luteolis; stylis duo albi erecto-divergentes, una cum calyce quinquedentato in fructu persistentes. Fructus crassiusculus; oblongo-ovalis, glaber, bipartibilis; semina plano-convexa, dorso, praeter marginalem utrinque, costis tribus elevatis crassiusculis, fulcos quatuor profundos intercipientibus, exarato. Odor plantae contritae potens. Flores umbellarum lateralia multi abortientes. Planta, si qua, speciosa.

Obsrv. Tomentum, villum, aut hirsutiem, cuius Hallerus meminit, Goritiensibus in plantis haud observavi.

An hoc pertineat (ut mihi quidem videtur) Gmelini *Ligusticum* foliis triplicato-pinnatis, pinnis pinnatifidis, Fl. sibir. I. p. 196. N. 11. Tab. 45.? cum ipse protestetur contra Cicutariam latifoliam foetidam, non decidam. Id certum est, ad Peloponnense Linnaei *Ligusticum* citari ex Lobelio non posse Cicutariam maximam Brancionis, si qua ex Lobelianis huc faciat planta; ea profecto est, quam Cicutariam latifoliam foetidissimam dicit in Obsrv. p. 423. et si auctor ipse a Sefeli peloponnesi diversam credat.

47. *LICUSTICUM austriacum.*

Ligusticum foliis bipinnatis, pinnis subovato-lanceolatis, inciso-dentatis, extimis confluentibus; caule fistuloso; involucrorum foliolis simplicibus pinnatifidisque.

Y y

Sefeli

Sefeli primum montanum Pannonicum. *Clus.* hist. p. CXCHI.

Sefeli alpinum seu montanum primum Clusii folio splendente, flosculis albis. *Jo. Bauh.* hist. II. p. 168.

Ligusticum Austriacum. *Jacqu.* Fl. Austr. II. p. 32. Tab. 151. *Cranz.* fasc. p. 197. N. 2. *Allion.* Fl. Ped. II. p. 15. N. 1324. Tab. 43. *Hofst.* Synops. p. 156. N. 2.

In pratis alpium Reichenavienium ad S. Laurentium etc.

Plantae biennis radix magna, crassa, ramosa, annotinis foliorum vaginis coronata. Caulis cubitalis, bicubitalis, et altior, digitum pollicarem crassus, erectus, striatus? an verius sulcatus? fistulosus, viridis, glaber, copiose foliosus inferne, superiora versus copiosius ramosus; Ramis cauli persimilibus, summis Umbellam principem serius excedentibus. Folia circumscriptio frondoso-triangularis, glabra, superne nitentia et saturate viridia, subtus aquosiora; bipinnata, pinnis sessilibus, latiusculis, subovato-lanceolatis, inaequaliter inciso-dentatis, extimis confluentibus; Radicalia, et inferiora caulis longius petiolata; summa sessilia, ex vagina petiolari, absque petiolo, orta. Axe pinnarum communi, supra canaliculato, subtus striato, glabro; in radicalibus in petiolum consimilem decurrente. Vaginae petiolares oblongae, crassiusculae, semiamplexicaules, virides, striatae, oris membranaceis, albis, aut et rubentibus. Umbellae in caule, et ramis terminales, magnae, erecto-patentes, planae, constant radiis plurimis conferte addensatis, tres quatuorque pollices longis, striatis, glabris, viridibus, involucro fultis polyphyllo, serius reflexo, duplo triplove, quam radii, breviore; foliolis planis, viridibus, inaequalibus, simplicibus lanceolatis integris, partim et pinnatifido-incisis. Umbellolae universalibus cum proportione similes, convexiusculae, multiradiatae, et polyphyllae, foliolis involucellarum integris, dentatisque, inaequalibus, longioribus flores tantillum excedentibus. Petala alba oblongo-ovata, concavula longitudinaliter superne carinulata patentia. Styli duo subulati, erecto-patentes, albi. Stamina corollis longiora. Antheris e virore luteolis. Semina oblongo-subovata, obtuse acutiuscula, glabra, dorso convexa, liris crassiusculis quinque (fulcos intercipientibus quatuor) costata, hinc fructus bipartibilis costulis elevatis decem exaratus, fulcos, eas inter, octo intercipit. Calyx quinque-dentatus, denticulis ovato-acutis, vel in femine adhuc persistens, una cum stylis et gibberibus, quibus stili insistunt.

Obseru. Multi, nescio quam similitudinem, hoc inter Ligusticum austriacum, et illud, quod Peloponnesiacum vulgo audit, inveniunt; adeo, ut non nulli etiam subdubitaverint, an non unum alterius varietas praecise sit? Ego, qui utrumque et inveni, et toties vidi, adeo inter se differre semper observavi, ut in iis specificie ab invicem distingvendis, nunquam decipi possem.

48. HERACLEUM austriacum.

Heracleum foliis impari-pinnatis, foliolis sessilibus, serratis, hirsutis; inferioribus obtuse oblongo-ovatis; superioribus ovato-lanceolatis, subappendiculatis.

Heracleum austriacum foliis pinnatis, utrinque scabris, floribus radiatis.
Linn. Sp. pl. p. 359. N. 4. Jacq. Fl. Austr. I. p. 38. Tab. 61. Cranz.
fasc. p. 153. N. 1. Tab. 1. f. 1.

Sphondilium austriacum. Scopol. Fl. Carn. 2 Tom. 1. p. 204. N. 336.

Tordylium siifolium. Scopol. Fl. Carn. 2 Tom. 1. p. 194. N. 318. Tab. 8.

Minime rarum in alpibus Carniolicis Lithopolitanis Schneeberg supra fanum
S. S. Primi et Feliciani, item Vochinensibus, tum et in Carinthiacis:
floret Julio.

Radix perennans, fusiformis, circellis exstantibus annulata, fibrillis parcius septa albida. Caulis interdum vix spithamalis, alias unum sesquialterumve pedem altus, plerumque simplex (rarius duo, tresve eadem e radice) uno aductus raro, erectus, farctus, ad intimam duntaxat medullam cum tempore fistulosus, calami scriptorii crassitudine, teres, striatus, viridis, villis albidis, serius cadivis, hirsutus. Folia radicalia e petiolo superne canaliculato, subtus hirsuto, impari-pinnata, pinnis duorum, triumve jugorum majusculis; latiusculis, sessilibus, oblongo-subovatis, obtusiusculis, per oras obtuse serratis, supra subtusque hirsutis, cum tempore superne ex parte decalvatis, subtus rufo-subreticulatis, impare ut plurimum paulo majore, et subtrilobo. Caulinis uno, alterove, brevius aut omnino non petiolato, itidem impari-pinnato, pinnis tamen ovato-lanceolatis, angustioribus, acutius serratis; caetera radiocalibus similibus. Quandoque supremum caulinum ternatum foliolis angustis, acute lanceolatis, serratis. Vagina petiolaris foliorum, ex qua axis communis five petiolus, oblonga membranacea, albido-virescens, striis elevatis saturatus virentibus exarata, villosa, amplexicaulis, tumidiuscula. Umbellae multifidae, bacillis usque duodecim, et ultra villosulis, erecto-patentes, involucro polyphylo, cadivo, foliolis linearis-lanceolatis. Umbellulae multiflorae radiatae, flosculis disci brevissime pedicellatis, plerisque masculis et abortivis; peripherialibus contra longius pedicellatis hermaphroditis, fertilibus. Earundem involucella pentaphylla, foliolis viridibus setaceis, aut et linearis-lanceolatis, exterioribus tribus longioribus, reflexis. Corollae alias albae, alias rubrae, pentapetalae, petalis ex sursum inflexo apice obcordatis, florum centralium subaequalibus; peripherialium contra inaequalibus, tribus scilicet exterioribus triplo quadruplove majoribus profunde obcordatis. Stamina alba; antherae aquosae luteolae. Germina fertilium parva rotundo-viridia, albo-villosa, co-

ronata calyculo quinquedenticulato, stylisque duobus e gibberibus convexis baseos, filiformibus, areuatim divergentibus, stigmatibus crassiusculis obtusis. Fructus obcordato-orbicularis, glaber, bipartibilis. Seminibus hinc planis, dorso depresso-convexiusculis striis tribus elevatis exaratis margineque membranaceo plano alatis.

Obseru. Germen prout magis magisque in fruetum maturatur, villum, quo obositum fuerat, sensim deperdit, figuramque immutat suam; hoc, et corollarium color ruber Scopolio illusit, ut ex rubra varietate Tordylium fecerit sifolium. Frustra declamat Cranzius; non tam ob hirsutiem et glabritiem, quam ob folia pinnata et non pinnata, sed palmato-lobata, specie inter se differunt Heracl. alpinum, et austriacum.

49. SELINUM Monnierii.

Selinum foliis bipinnatis, pinnis profunde pinnatifido-incisis, lacinulis linearibus mucronulatis, ramis axillaribus, caulem excedentibus; seminibus striis elevatis quinque membranaceis.

Selinum Monnierii umbellis confertis, involuero universali reflexo semi-num costis quinque membranaceis. *Linn. Syst. pl. p. 351. N. 4.*
Amoenit. Acad. IV. p. 269. N. 23. Jacqu. Hort. Vindob. I. p. 25.
Tab. 62. Gouau. Obseru. p. 11. N. 1.

Goritiae prope Molas Tabacarias in dumetis et inter frutices medio Augusti.
 Item in fine Augusti et Septembri Via ad Salcanum sub sepibus ad fos-sas. Etiam circa San Daniele Fori Juli.

Planta annua cubitalis, foliis Aethusae accedens, minus tamen diffusa. E radice terete fusiformi radicalis fibrillosis septa; caulis assurgit anserinae pennae crassitudine, tres circiter spithamas altus, erectus, strictus, ex tereti angulosus, striatus, faretus, rigidulus, glaber, inferne rubens, caetera ob-scure viridis, e foliorum axillis ramosus, ramis strictis, elongatis, superioribus caulem serius excedentibus. Vidi etiam ternis vicibus (et exemplar possideo), ubi caulis apice in quinque ramos elongatos eodem e punto abiit; ramorum umbellain velut efformans, suffultam totidein foliis brevioribus e vagina petiolari pinnatis, tamquam involuero. Folia per caulem sat frequentia ex alter-nis intervallis, e quorum axillis rami assurgent erecto-patentes, et ipsi per intervalla foliosi. Sunt illa non admodum ampliae circumscriptio[n]is (superiora inferioribus breviora) bipinnata saturate et obscure viridia, glabra, pinnis pro-funde pinnatifido-incisis, in lacinulas angustas, lineares, breviter mucronulatas; communi pinnarum axe membranaceo, canaliculato, subtus striato, glabro, abeunte, aut continuato, in inferioribus, in consimilem petiolum, basi

basi caulem semiamplexantem vagina petiolari oblonga, integra, stricta, viridi, per oras albido-membranacea. Umbellae in caule, ramisque terminales, non admodum magnae, planae, erecto-patentes, conferte multiradiatae, bacillis pollicaribus, striatis, glabris; involucro fultis triplo breviore, patente, polyphylo; foliolis ex linearis, albido marginata basi, subsetaceis, glabris, viridibus. Umbellulae universalibus consimiles, convexiusculae, multiradiatae, involucorum foliolis et ipsis ad usque octo, novemve, radios subaequantibus. Petala alba lanceolata, ex reflexo sursum apice obverse velut cordata. Stamina corollis longiora, antheris dilute luteolis. Styli duo longiusculi, divaricati, demum arcuatim reflexi. Semina subovata, plano-convexa dorso striis tribus elevatis membranaceis, tum margine utrinque extante pariter membranaceo, et alato; ut quinque exinde costae, breviter exstantes, et membranaceae orientantur: Selinis propria, quam Laserpitiis.

50. SELINUM Seguierii.

Selinum foliis subquadripinnatis, pinnis pinnatifido-incisis, lacinulis lanceolatis mucronulatis; ramis axillaribus subverticillatis; stylis subulatis elongatis horizontalibus.

Ligusticum alpinum perenne *Ferulae* folio, floribus albis. *Seguier.* Veron. II. p. 41. N. 2. Tab. 13.

Selinum Seguierii, involucro universal nullo, pistillis divaricatissimis.

Linn. Syst. Nat. Edit. Gimel. Tom. II. P. I. p. 476. N. 6. *Jacqu.* Hort. Vind. I. p. 24 Tab. 61. *Hofst.* Syn. p. 146. N. 5.

In calcareis Carnioliae, et Forojulii montibus.

Radix perennans, magna, fusiformis, in ramos diffusa. Caulis duos tresque pedes altus, erectus, teres, glaber, subtilissime striatus, sub umbellis sulcatus, farctus, ex geniculorum axillis subverticillatim ramosus; Rami cauli cum proportione similes, erecto-patentes; ex eodem geniculo alias quinque, aut quatuor, tresve, etiam duo duntaxat oppositi; singulis suo semper folio, ex cuius axilla enascuntur, suffultis; iis supremi geniculi Umbellam caulis principem, longitudine excedentibus: prout ex contra ramorum, reliquias subalternorum ramlorum exsuperat. Folia radicalia, caulinaque infima ampliter diffusa, quadripinnata, reliqua sursum versus, tri-tum bipinnata, pinnis pinnatifido-incisis, lacinulis lanceolatis, glabris, cuspidula brevi diaphana in apice innocue mucronulatis. Axe communis pinnarum superne canaliculato, in petiolum longum, magis magisque inferiora versus latescentem, semiamplexicaulem, et ipsam quoque canaliculatum abeunte. Umbellae in caule ramisque terminales, magnae, plurimi et inaequaliter radiatae, plano-patentes;

fructiferae erectae et contractae; nullo ut plurimum fultae involucro; vidi tamen interdum unum, etiam duo angustissima subsetacea, lineas aliquot longa foliola. Longitudo bacillorum seu radiorum peripherialium, duos cum dimidio, centralium sesquialterum aequat pollicem. Umbellulae universalibus similes, multiradiatae, involucellis constant, penta-ad octo-phyllis, foliolis inaequalibus ex linearie basi setaceis radios subaequantibus. Petala alba, oblonga, ex inflexo sursum apice obverse subcordata. Stamina petalis longiora; antherae dilute luteolae. Styli duo subulati, albi, cum tempore elongati, et horizontaliter divaricatissimi; stigmata simplicia, nec obtusa. Semina oblongo-subovata, plano-convexa, glabra, dorso striis tribus elevatis crassiusculis exarata, marginibus contra breviter membranaceo-alatis. Odor plantae haud ingratus.

Synonymis adde supra:

Ligusticum pyrenaicum foliis quadruplicato-pinnatis foliolis aristatis integris multifidisve. *Gouan. Observ.* p. 14. N. 2. Tab. 7. f. 2. folii radicalis.

Ligusticum Seguierii. *Villars. Delph.* II. p. 615. N. 7.

Daucus pyrenaicus tenuifolius, foliis Citri odore lucidis. *Pluck. Phytogr.* Tab. 173. Fig. 2.

51. *ANGELICA verticillaris.*

Angelica foliis bipinnatis, pinnis ovato-acutis, serratis, impare trifida; caule verticillatum umbellifero; involucris subnullis.

Angelica verticillaris foliis divaricatissimis, foliolis ovatis serratis, caule pedunculis verticillato. *Linn. Mant.* II. p. 217. *Jacqu. Hort. Vind.* II. p. 60. Tab. 130.

Imperatoria nodiflora. *La Mark. Fl. Franc.* p. 417. N. 4.

Goritiae intra rupes praeruptas in Straßitsch. Etiam intra Monfalcone et Duinum.

Radix perennans, crassa, ramosa, rugis transversis annulata, albo-lactescens. Caulis a duobus ad quatuor et ultra altus pedes, teres, striatus, factus carne alba, cum tempore ad intimam medullam fistulosus, laevigatus, viridis, glauco oblitus halitu, tandem obscure rubens; inferne diffuse alternatim ramosus, superiora versus iterum, iterumque verticillatum umbellifer; umbellis eodem e verticillo quinque, quatuor, tribus, etiam duabus duntaxat oppositis, inaequaliter pedunculatis, diffuse erecto-patentibus, fultis foliolis binis oppositis subsessilibus, ovatis, serratis, aut et nullis etiam. Rami cauli similes. Folia radicalia et caulis infima amplissima diffusa circumscriptione frondos-

trian-

triangula, bipinnata (superioribus cum proportione decrescentibus), pinnis sessilibus, planis, glabris, late ovato-acutis, ferratis, simplicibus, bilobis, trilobisve, impare ut plurimum trifida, saturatus aut dilutius viridibus; earum axis communis, petiolusque inferiorum, teres, glaber, farctus, cauli concolor. Vagina petiolaris ampla, oblongo-ovata, inflata, fulcis exarata, alternisque liris, amplexicaulis, apice emarginata, oris albo-membranaceis; summorum foliorum contractior, minusque inflata. Umbellae magnae, patentissimae, multiradiatae, radiis inaequalibus, striatis, laxe ordinatis, nullo fultis involucro. Umbellulae universalibus similes, radiis multis inaequalibus; involucelli foliolis aut nullis, aut uno alterove brevi angustoque praepropere cadivo. Flores abortivi complures. Petala e diluto virore luteola, lanceolata, ex reflexo sursum apice apparenter obcordata. Stamina, antherae, stigmata, cum stylis ejusdem coloris. Semina ovalia, plana-convexa, striis elevatis tribus exarata, circumscripta margine membranaceo alato plano.

Observ. Ratione feminis hodiernis Selini species.

52. ANTHERICUM *Liliastrum*.

Anthericum foliis planis, scapo simplicissimo; corollis hexapetalo-campanaeformibus; staminibus pistilloque demum declinatis.

Anthericum *liliastrum* foliis planis, scapo simplicissimo, corollis campanulatis, staminibus declinatis. *Linn. Sp. pl. p. 445. N. 6. Villars. Delph. II. p. 268.*

Phalangium Allobrogicum majus. *Clus. Exot. Append. alt.*

Phalangium flore Lilii. *Jo. Bauh. hist. II. p. 636. cum Clusii figura.*

Liliastrum alpinum. *Scheuchz. It. alp. I. p. 42. et It. alp. VII. p. 514.*

Hemerocallis floribus patulis secundis. *Haller. hist. II. p. 112. N. 1230.*

Magna in copia in pratis declivibus, elatas inter rupes alpium Juliarum, vulgo in der Plecken im Geilthal, florens medio Julio in societate Scorzoneræ purpureæ, Geranii macrorrhizi, Bupleuri petraei etc. pulchritudine cedens nulli; Lilium te videre credas candidum floribus paullo gracilioribus, alteram in partem subnutantibus.

Napoli plus quam duodecim, albi, graciles, duos tresve pollices longi, tereti subfusiformes, earnosuti, copiosis obsiti fibrillis, inque unum collecti caput, radicem speciosissimae efficiunt plantae perennem. Ex ea, plura inter folia, trispithamalis plus minus recta assurgit scapus simplicissimus, teres, firmus, laevis, viridis, farctus, scriptorii crassitudine calami, in florum abiens racemum heteromallum. Folia non alia, quam radicalia, scapo haud multum bre-

breviora, eumque basi mutuo obvolventia, inde plana, erecto-patula, linearilanceolata, integerrima, nuda, laevigata, saturate viridia, unam duasve lineas lata, longitudinaliter subtus nervo carinata. Flores racemi terminalis numero quatuor, quinque, etiam sex, laxis inter se alterantes intervallis, in unam omnes subnutant partem, singuli ex axilla bracteolae lanceolatae pedunculati; pedunculo terete semipollicari, aphylo, triplo, quam flos, breviore. Flos magnus semialterum longus pollicem, nivei candoris. Calyx, quem perperam cum Lugdunensibus Tabernaemontanus appinxit, nullus. Corolla hexapetala, petalis duorum alternatim ordinum, subaequalibus, oblongo-ovalibus, basin versus attenuatis, integris, alternis paulo latioribus, ac per margines laterales subundatis; omnibus in campanae formam ordinatis, primum conniventibus, sub perfecta tamen anthesi, apicem versus erecto-patulis. Stamina sex, filamentis albis, subulatis, corolla non nihil brevioribus; alternis minoribus; omnibus demum declinatis, sursumque arcuatim adscendentibus. Antherae oblongae lineares, quadrisulcae, flavae, in aequilibrio filamentorum apici incumbentes, et versatiles. Germen in corollae fundo sessile, saturate virens, glabrum, subtriquetro-ovatum, liris sex parumper elevatis percursum, alternis pene superficialibus. Stylus gracilis, corollae longitudine, albus, demum deflexus. Stigma crassiusculum, subtriquetro-turbinatum, flavum. Capsula oblongo-ovata, subtriquetra, liris elevatis exarata, trilocularis, trivalvis, polysperma; dissepimentis longitudinalibus interne tribus interfincta. Odor floris ainoenus, neque tamen vehemens.

Observe. Sub nomine Phalangii Dalechampii Lugdunenses in hist. p. 852. et sub eo Phalangii Matthioli Tabernaemontanus in hist. p. 558. proposuerunt, uterque contra naturam cum calyce.

53. ALISMA ranunculoides.

Alisma foliis anguste linearilanceolatis, longe petiolatis; umbellis laterali, terminalique; pedunculis monofloris inaequalibus; fructibus globoso-squarroso.

Alisma ranunculoides foliis linearilanceolatis, fructibus globo-squarroso.

Linn. Sp. pl. p. 487. N. 6. Oeder. Fl. Dan. Tab. 122. Linnizer.

Fl. Poson. p. 155. N. 375. Roth. Fl. Germ. II. P. I. p. 430. N. 5.

Gerard. Gallopr. p. 137. N. 3. Allion. Fl. Pedem. I. p. 234. N. 860.

Plantago aquatica humilis angustifolia. Jo. Bauh. hist. III. p. 788.

In fossis et lacustribus prope Cordovato in Forojulio.

Radix nil nisi multiplex, densissimaque fibrillarum albarum coma, scapo quotannis plures, plurima inter folia profert radicalia. Haec e longo, tereti-cana-

canaliculato et glabro petiolo, anguste linearis-lanceolata sunt, carnosula, plana, tribus subtus exarata nervis, integerrima, glabra, saturate viridia. Illi spithamales, pedales, interdum et sesquipedales, teretes, laevigati, foliis concoloribus, erecti, duas communiter florum sustinent umbellas; terminalem alteram, alteram cis apicem lateralem; pedunculis utraque monofloris constat, inaequaliter longis, suffultis communis in exertu bracteis tribus, quatuorve ovato-acutiusculis, tanquam universali involuero. Calyx triphyllus, persistens, foliolis ovatis concavis carnosulis e viridi rufo-fuscescentibus, breviter albido-marginatis, corolla brevioribus. Petala tria alba, subrotunda, patentia, crispato-subcrenulata. Stamina sex corollis breviora, alba, antheris subrotundis luteis. Germina multa, compresso-ovata, sessilia, collecta velut in capitellum subglobosum; singula singulis exiguis ftylis terminata, extrorsum curvulis; stigmata obtuso terminatis. Fructus subgloboso-squarrosum, constans capsulis monospermis.

54. ERICA scoparia.

Erica antheris bicornibus inclusis, corollis breviter campanulatis, ex axilla solitariis; foliis ternis, erecto-patulis, deciduis; caule ramisque cano-villosis.

Erica scoparia antheris bicornibus inclusis, corollis campanulatis longioribus; foliis ternis patentibus, ramis albis. Linn. Sp. pl. p. 502. N. 5. Gerard. Gallopr. p. 437. N. 2. Allion. Fl. Ped. I. p. 119. N. 442. Villars. Delph. III. P. I. p. 515. N. 2.

Erica coris folio quarta. Clus. hist. p. 42.

Erica scoparia flosculis item herbaceis. Lobel. Observ. p. 622.

Erica arborescens floribus luteolis, vel herbaceis minimis. Jo. Bauh. hist. I. P. II. p. 356.

Copiose in Insula Cherso versus Ofero.

Frutex cubitorum aliquot, arbuseulam referens, erectus, ramosissimus, haud quoquam diffusus, ramis erecto-patulis, teretibus, lenti, ex villa molli, albo, exstante, nec appresso, albo, incanis foliis undique conferte obsitis. Folia acerosa, duas lineas longa, ne dimidiata lata, linearia, semper virentia, superne stria impressa exarata, subtus rachi prostante percursa, oris lateralibus revolutis, glabra, desiccatione rugosula, subfessilia, id est brevissime petiolata, erecto-patula, alternatim semper terna, decidua. Flores versus ramulorum extremitates, ex foliorum axillis solitarii, parvi, breviter pedicellati, foliis tantillum altiores, erecti. Calyx simplex, quadriphyllus, corollis duplo, triplove minor; foliolis latiuscule ovatis, concavo-convexis, persistentibus.

Corolla parva rotunde campanulata, quadrifida, flavido-virens, seu herbacea. Stamina octo brevissima, antheris bicornibus, corolla brevioribus, et inclusis. Gerumen rotundum, intra corollam. Stylus filiformis, corolla longior, et exsertus; stigma orbiculari-peltatum. Capsula rotunda quadrilocularis, quadivalvis; semina exigua multa.

Observ. Apices ramulorum hac in specie frequenter in capitella rosaceo-stellata abeunt, foliolis scilicet ex infectorum noxa adulteratis, et humore ibidem retento incrassatis, tumescentibus, inque foliola ovato-acuta abeuntibus, ita ut ex eorundem demum imbricatione rosula polyphylla, erecto-patens oriatur.

55. DIANTHUS *Monspessulanus*.

Dianthus caulis paniculatis multifloris; petalis multifido-laciniatis fauce barbatis; squamis calycinis ex ovata basi linearis-subulatis, dimidiis calycis.

Dianthus floribus solitariis, squamis calycinis subulatis tubum aequantibus, petalis multifidis. *Linn.* Sp. pl. p. 588. N. 10. *Amoenit Acad.* IV. p. 313. *Villars.* Delph. III. P. II. p. 600. N. 12. *Allion.* Fl. Ped. II. p. 76. N. 1551.

Caryophyllus flore tenuissime dissecto. C. B. *Seguier.* Veron. Suppl. p. 191. Superba gracilioribus vetriculis, erectis, rigidioribus etc. *Lobel.* Advers. p. 189.

Non infrequentem olim circa Goritiam mense Julio An. 1761. inveni.

Radix perennis, de more multiceps; Folia singulis ex capitibus copiosa, stipite addensata, tamen binis semper, et binis, velut in crucem, oppositis, ut foliosam videantur formare rosam, ad caulinum basin, qui ex eadem, velut e decubitu, ad pedis circiter attolluntur altitudinem, teretes, glabri, virides, articulati, quinque fere interstincti geniculis nodosis, binis quovis a geniculo foliis linearis-subulatis oppositis, basi connatis, concoloribus obsoiti. Rami ex superiorum foliorum alternis axillis cauli principi similes erecti, ut caulis ipse, apice in versus, brevibus e pedunculis, bi-aut triflori; ut caulis denique paniculatus, et multiflorus dici possit. Flores in caule, ramiisque singuli, sed brevius, ut dictum, pedunculati; subaggregatos dicas. Calyx septem, octo lineas longus, duas crassus, cylindraceus, tubulosus, striatus, glaber, viridis, demum rubedine suffusus, quinquedentatus, dentibus profundis, linearis-subulatis, rigidis; basi valvatus squamis in crucem oppositis, ex oblongo-ovata basi, linearis subulatis, dimidiata, nisi et amplius, tubi calycini longitudinem aequantibus. Corolla pentapetala; unguibus petalorum albis calycis

lon-

longitudine; Lamina-limbi dilute incarnata, multifido-laciñata, laciñis angustis, filiformi-setaceis; fauce pube brunescente barbata. Stamina, pistillum, stylus capsulaque, ut in plumbariis reliquis. Odor exiguis amoenus, debilior eo Dianthi superbi.

Obser. Hic simillimus Diantho superbo quoad characteres, ab eo tamen, ut jam Seguierius, et ante eundem Lobelius adnotarunt, specie diversus, ut quisque, qui utramque contulerit plantam, facile percipiet. Hic noster caule, corollis, et tota planta minor; panicula contracta, nec ut in superbo, diffusa. Est et rigidior illo; foliis, squamis, dentibusque calycum in acumen tenuissimum, subulatum, et rigidiusculum abeuntibus. Floribus singulis brevius pedunculatis, minus ab invicem seimitis, ut ramorum apices videantur flores aggregatos referre.

56. DIANTHUS Seguierii.

Dianthus caulis paniculatis multifloris; petalis dentatis, fauce guttatis barbatisque; squamis calycinis ex ovata basi lanceolatis, calycem subaequantibus.

Caryophyllus barbatus angustifolius, petalis rubris, maculis purpureis, et villis circinatim dispositis. Seguier. Veron. I. p. 438. N. 7. Tab. 8.

Dianthus floribus subaggregatis, squamis calycinis subaequantibus, corolla zonatim inscripta, caule foliisque laevibus. Villars. Delph. III. P. II. p. 594. N. 2.

Goritiae in collibus sylvosis.

Radix perennis, extus fusca, in plura divisa ad superficiem terrae capita, e quibus singulis copiosa inter folia caules enascuntur e decubitu assurgentibus ad duas et ultra spithamas, duas crassi lineas, virides, glabri, teretes, quinque aut sex interstincti geniculis nodosis, ex alternis geniculorum superiorum axillis longiuscule ramosi, ramis bi-aut trifloris, floribus pedunculatis. Folia tam radicalia, quam caulina ad geniculorum nodos opposita et connata, sesquipollicaria plus minus, anguste lanceolata, duas circa medium fere lineas lata, plana, glabra, ejusdem cum caule coloris. Flos amplus, erectus. Calyx novem lineas longus, tres crassus, cylindraceus, tubulosus, ad tertiani fere longitudinis partem acute quinquefidus, segmentis lanceolatis, estque glaber, striatus, viridis, cum tempore rubescens; vallatus basi in crucem squamis quatuor erectis, quarum interiores ex ovata aquose virente basi in mucronem lanceolatum viridem, calyce haud multum breviorem abeunt; duae contra exteriores foliis caulinis similes, linearis lanceolatae, saturate virides, calycem exaequant. Corolla pentapetala, magna, ampla, patens. Petalorum ungue

calycis longitudine, albo. Lamina limbi late obovata, margine dentata, utrinque rubra, ad faucem villis concoloribus pubescens, guttisque saturatius rubris, in areum concavum ordinatis pista. Stamina decem subulata alba, alternis brevioribus, longioribus calycem aequantibus; antheris aureis, deum ferrugineis. Germen, capsulaque etc. ut in congeneribus, styli duo albi, calyce longiores, arcuati divergentes. Odor nullus.

Observ. Subdubitat Hällerus cum Diantho plumario eundem esse; nulla vero id ratione; neque enim ad eam subdivisionem petalorum in lacinias diseforum pertinet.

57. *SILENE rubella.*

Silene caulis erectis, laevibus, parce ex superioribus alternis axillis, ramosis; calycibus subglobosis glabris, venosis corollis breviter exsertis, erecto-patulis.

Silene rubella erecta laevis, calycibus subglobosis glabris venosis, corollis inapertis. *Linn. Sp. pl. p. 600. N. 23.*

Viscago lusitanica flore rubello vix conspicuo. *Dillen. Hort. Elth. p. 324. T. 314. f. 406.*

Inter segetes circa San Daniel, Tolmezzo etc. etiam Monfalconii.

Planta annua. Radix composita ex tribus quatuorve fibris, aciculae crassitudine, quaquaversum diffusis unum duosve pollices longis, septis fibrillis capillaceis ramosis. Ex ea unus, ad usque tres quatuorve caules, plus quam cubitales, erecti, lineam vix crassi, teretes, glabri, laeves, septem octo articulis, totidemque geniculis nodulosis constantes, apice femel iterumque dichotomi. Folia radicalia, oblongo-obovata, in petiolum velut decurrentia; caulina ad articulorum genicula, opposita, sessilia basi connata, obtuse aut acutiuscule lanceolata, integerrima, erecto-patula, pollicem plus minus longa, duas medio ventre lineas lata, plana, glabra, laetitia. Caulis in unam aut duas abit dichotomias pedunculo monofloro intermedio longius pedunculato: quandoque ex superioribus alternis foliorum axillis ramus longiusculus monoflorus enascitur. Calyx subglobosus, quinquefidus acute, erectus, persistens, glaber, venis seu lineis saturatius viridibus decem pictus. Corolla pentapetala; petalis angustis, obcordato-linearibus, ungue albo, calycis longitudine, limbi segmentis vix lineam longis obcordatis, erecto-patulis, parum ultra calycem eminentibus, erecto-patulis, ad faucem appendiculatis denticulis duobus planis albidis. Stamina decem alternis brevioribus, calycis longitudine, antheris luteolis. Germen globosum, glabrum. Styli tres albi. Stigmata simplicia. Capsula calycis longitudine etc.

58. EUPHORBIA *Chamaesyce.*

Euphorbia caulis procumbentibus, iterato-dichotomis, glabris, rubris; foliis oppositis, oblique suborbiculato-semicordatis, glabris, margine crenulatis et rubentibus; floribus solitariis, axillaribus.

Euphorbia dichotoma, foliis crenulatis subrotundis glabris; floribus solitariis axillaribus; caulis procumbentibus. (Linn. Sp. pl. p. 652. N. 25. Gmelin. Pl. sibir. II. p. 237. N. 10. Gorter. Fl. Belg. p. 132. N. 387. Gouan. Fl. Monsp. p. 174. N. 1. Allion. Fl. Ped. I. p. 283. N. 1030. Gerard. Gallopr. p. 535. N. 1.

Tithymalus exiguus glaber, Numinulariae folio. J. R. H. Zannichel. p. 261.

Chamaesyce. Clus. hist. p. CLXXXVII. bene. Joh. Bauh. III. p. 667. bene.

In aridis vinearum, arorum, hortorumque areis, Littoralis.

Minor, multoque, quam Euph. canescens, tenerior, aspectuque elegantior perinde nihilominus, ut illa, lacteas laesa guttulas plorans. Plantula annua, ex radice gracili, filiformi, unum alterumve pollicem longa, subramosa, fibrillis capillaribus hinc inde obsita. Caules plurimi in orbem decumbentes, per dichotoinias ramosi, teretes, aliquot pollices longi, aciculae crassitudine, nudi sive glabri, rarius, nec nisi prima in aetate, statimque fugacibus adspersi villulis, ex viridi, brevi saturate et obscure rubri: folia ad articulorum genicula, ut in Euph. canescente, laxa per intervalla, opposita, magnitudine et forma iis Euphorbiae canescantis simillima, et ipsa brevissime petiolata, perque oras crenulata sed glabra, utrinque saturate viridia, per oras rubra; cum tempore, inferne ex rufo fusca, supra macula non raro fuscescente oblita. Flores et in hac, ex dichotomiarum, foliorunque axillis solitarii, breviter pedicellati ex viridi obscure tandem rubentes, nudi, glabri; Calyce monophyllo subovato, inflato, quadrifidò; (alle ascelle, inquit Zannichelli, nascono bianchi fiorellini, intellige de calycibus effoetis persistentibus) corolla tetrapetala, petalis cum calycum denticulis alternantibus semiorbiculatis integrerum gibbis obscure et saturate rubris. Stamina multa, successive ultra calyces exserta; filamentis albis, antheris didymis flavis. Styli tres bifidi; figmatibus obtusis rubris. Germen pedunculatum, ultra calyces et corollas eminens, ex viridi tandem rubrum, villulis, tandem cadivis, parce obsitum, globofo - subtriquetrum. Capsula subglobofo-tricoccá, trilocularis; loculis monospermis, seminibus oblongis, ovato-subtriquetris, nigricantibus nudis.

59. *EUPHORBIA canescens.*

Euphorbia caulis procumbentibus, multiplicato-dichotomis; una cum foliis oppositis, oblique suborbiculato-semicordatis crenulatis, undique incano-villosis; floribus solitariis, axillaribus.

Euphorbia dichotoma, foliis integris, subrotundis, pilosis; floribus solitariis, axillaribus; caulis procumbentibus. *Linn. Sp. pl. p. 652.*
N. 24.

Tergesti in aridis, arvis, et hortorum areis.

Tam Gerardus, quam Allionius, pro pura Euphorbiae chamaesyces varietate, canescensem hanc habent; Gorterius vero in flora Belgica ne quidem ut varietatem prioris recenset, licet utramque, vel ipse, prope Lugdunum Batavorum collegierim quondam; utut vero quam maxime affines inter se sint utraque, qui utramque tamen simul confpexerit, nunquam pro unius ejusdemque speciei varietatibus habiturus est. Radix canescenti huic est annua, gracilis, filiformis, dimidiata crassa lineam, duos tresve longa pollices, simplex aut subramosa, fibrillis capillaribus longiusculis parce obsita, fuscescens, ex qua plurimi in orbem decumbentes et prostrati, undique diffunduntur caules ad spithameae fere longitudinem, per iteratas dichotomias ramosi, teretes, acicula parumper crassiores, incano-virentes, villis undique dense obsiti; folia in iis, laxa per intervalla, attamen semper opposita, duas circiter lineas longa lataque, oblongo-suborbiculata, simulque oblique velut semicordata, obtusa, per oras obsolete crenulata, plana, brevissime petiolata, patentia, incano-virentia, utrinque dense villosa. Flores ex dichotomiarum, et foliorum axillis solitarii, simplices, breves, et breviter pedunculati, incano-virentes, villosi. Calyce monophyllo, subovato, inflato, quadrifido, incano-virente, villoso. Corolla tetrapetala, petalis calycinis, gibbis, semi-orbiculatis, integerrimis, patentibus, dilute flaventibus. Stamina subduodenaria, corollis successive altiora, filamentis albis filiformibus; antheris flaventibus, didymis, subglobosis. Germen pedicellatum exsertum globofo-subtriquetrum incano-villosum. Styli tres, bifidi, stigmatibus obtusis. Capsula subglobofo-tricocca, tandem fuscescens, villosa, trilocularis, maturitate dissiliens; loculis monospernis extrofsum convexis, demum calvescentibus, introrsum compressis, feminibus oblongis, ovato-subtriquetris, nudis, rugosis, dilute nigriscantibus, opacis. Lactescens.

60. *EUPHORBIA peplis.*

Enphorbia caulis procumbentibus, iterato dichotomis, glabris; foliis oppositis, oblongo-subovatis, oblique semicordatis, integerrimis; floribus solitariis axillaribus.

Euphor-

Euphorbia dichotoma, foliis integerrimis, semicordatis, floribus solitariis axillaribus. *Linn.* Syst. pl. p. 652. N. 26. *Scopol.* Fl. Carn. 2. Tom. 1. p. 340. N. 583. sub *Tithymalo*. *Gerard.* Gallopr. p. 536. N. 2. etiam sub *Tithymalo*. *Gouan.* Fl. Monsp. p. 174. N. 2. *Allion.* Fl. Ped. I. p. 283. N. 1031. *Hudson.* Fl. Engl. I. p. 207. N. 1,

Peplis. *Clus.* hist. p. CLXXXVII. bene. *Jo. Bauh.* III. p. 668.

Peplion. *Dalech.* p. 1659.

Tithymalus maritimus, folio obtuso, aurito rubro perinde ac caule. *Zannichel.* histor. lit. Vénet. p. 260. N. 4. Tab. 68. male confundens cum *Euph.* peploide foliis acutis. Tab. 199.

Tergesti ad maris littora versus Servola. Julio et Augusto.

Radix annua, teres, filiformis, ut plurimum simplicissima, gracilis, tamen duplo, quam chamaesyces, crassior, nuda, albens, tandem versus superficiem terrae rubens. Ex ea caules aliquot (ut plurimum quatuor, quinque aut et sex) duorum, triumve pollicum, teretes, nudi, iterato dichotomi, primum virides, tum obscure rubri, per terram procumbentes, foliis duntaxat ad dichotomiarum ramos obfisi oppositis, breviter petiolatis, oblongo-subovatis, basi oblique semicordatis, subpulposulis, planis, integerrimis, apice obtusis, aut quandoque retuso-emarginatis, utrinque nudis et viridibus, per oras tamen rubentibus, dum cum tempore obscure rubeant denique, stria elevata longitudinali inferne exaratis. Flores in dichotomiarum foliorumque axillis solitarii, breviter pedunculati, pedunculo rubro. Calyx monophyllus quadrifidus, ovatus, inflatus, nudus, primum viridis, tandem ruber. Corolla tetrapetala, petalis subovatis, patentibus, gibbis, supra saturate rubris, integris, per oras albo-ciliatis. Stamina multa, successive ultra calycem eminentia, filamentis albis, demum rubentibus; antheris didymis, saturate flavis. Germen pedunculatum, pedunculo rubro, extra calycem exsertum, primum viride, nudum, tandem rubrum, globoso-subtriquetrum. Styli tres bifidi rubri, stigmatibus obtusis. Capsula globofo-tricocca, nuda, trilocularis, loculis monospermis. Laesa lactescens.

61. *EUPHORBIA saxatilis.*

Euphorbia umbella subquinquefida, bifida; foliis obtuse lanceolatis integerrimis; involucellis cordato-reniformibus, capsulis glabris.

Euphorbia saxatilis. *Jacqu.* Fl. Austr. IV. p. 23. Tab. 345.

In montibus Baadensisibus, locis apricis arenosis saxosis, copiose ad radices Montium prope Tolmezzo.

Plantula perennis, vix dimidia spithamea, e radice lineam crassam, lignescente, ramosa, extus ex rufo-fusca, caules effert plures, itidem perennantes primum praecise foliosos, teretes, glabros, glaucos, foliis unius et dense sparsis obsitos; demum obscure rubros, foliisque delapsis tuberculato-cicatrizaratos, sublignescentesque, ex horum exaridorum apice, altero demum anno rosula foliorum dense subimbricatorum, erecto-patentium, una cum centrali novo floriferoque cauleculo bipollari circiter exoritur. Folia tam rosulae, quam novi caulis oblonga sunt, obtuse lanceolata, scilicet basin versus angustiora, apicem contra versus nonnihil lateſcentia, obtusa, integerrima, carnosula, nuda, glabra, glauca, erecto-patentia, quinque aut sex lineas longa, unam aut semialteram lata; ea rosulae iis reliqui caulis longiora. Caulem terminat umbella florens simplicissima, radiorum quinque (interdum etiam non nisi quatuor, aut trium; ideo subquinquefidam dixi) foliolis suffulta quinque subcordato-orbiculatis integris, sessilibus reliquorum foliorum colore. Radii singuli semel modo bifidi, et diphylli; involucellis respective amplis, sessilibus, cordato-reniformibus, integerrimis, reliquorum foliorum colore. Flos sessilis intra extima bina involucella fertilis, hermaphrodita. Calyce subcampanulato monophyllo inflato, e viridi flavente quadrifido, nudo, (centralis umbellae masculus quinquefidus) corolla tetrapetala patens, petalis lunato-bicornibus flaventibus gibbis. Stamina copiosa de more tandem exserta, antheris flavis. Germen pedunculatum exsertum, ovato-subtriquetrum, nudum, viride. Styli tres apice bifidi, stigmatibus revolutis. Capsula ovata, tricocca, trilocularis, nuda seu glabra: loculis monospermis.

62. *EUPHORBIA paralias.*

Euphorbia umbella subquinquefida, bis terve bifida; foliis carnosis linearibus sursum imbricatis; involucellis orbiculatis concavis; capsulis glabris rugosis.

Euphorbia paralias umbella subquinquefida, involucellis cordato-reniformibus; foliis sursum imbricatis. *Linn. Sp. pl. p. 657. N. 43. Jacq. hort. Vind. II. p. 88. Tab. 188. Smith. Fl. Brit. II. p. 515. N. 5. Hoff. synops. p. 263. N. 11.*

Tithymalus paralias. *Lobel. Obs. p. 191. Dodon. Pempt. p. 370. Dalech. hist. Lugd. p. 1647. Jo. Bauh. hist. III. p. 675. Barrel. hist. p. 7. N. 56. Tab. 886. Zannichel. p. 259. Tab. 40.*

Florentem Julio in arena mobili legi ad Aquas Gradatas. In reliquo quoque Littorali.

Radix perennis, crasse fusiformis, spithamalis, brachiata, alba, sublignescens. Ex ea praeter floriferum caulem, aliquot praeterea breviores pure foliosi,

foliosi; altero demum anno umbellas daturi. Copioso turgent omnes lacte, simplicissimi, normales, pedales, cubitalesve, firmi, farcti, teretes, glaberrimi, inferne saturate rubri, et e delapsis foliis cicatrizati; inde sursum versus e viridi glaucescentes, foliisque dense undique obsiti, sursum imbricatis, oblongis, plus minus pollicaribus, carnosis, linear-i-acutiusculis, supra planis, dorso convexis, sessilibus, glaberrimis, e viridi glaucescentibus, per aetatem subflavescientibus; imis semper, quam superiora, brevioribus, angustioribusque; gradatim sursum versus increscentibus. Caulem umbella terminat erecto-patens, e glauco virore flayens, interdum quinquefida pentaphylla; saepe quadrifida tantum, imo et non nisi trifida; radiis semper constans teretibus, glabris, bis, aut ter, rarius quater bifidis. Involucri foliola quinque, quatuor, aut tria duntaxat, ovata, obtuse acutiuscula, integerrima, erecto-patula, reliquis foliis breviora, latiora tamen, caeterum similia. Involucella omnia diphylla, in sylvestri planta numquam cordata, aut ovato-acuminata, sed foliolis constantia binis ampliuscule orbiculatis, concavo-convexis, carnosis. Flores sessiles, praeter centralem umbellae masculum, omnes hermaphroditi et fertiles. Calyx subcampanulatus quadrifidus, e glauco virore lutescens, nudus, rugosulus, lacinulis limbi ciliatis. Corolla tetrapetala; petalis patentibus, supra gibbis, saturate flavis, obovato-truncatis; retuso-bicornibus, stamina succelfive exserta, filamentis apice breviter bifidis; antheris didymis flavis. Germen longe pedunculatum, exsertum, nutans, viride, nudum, globofo-triquetrum. Styli tres bifidi; stigmatibus obtusis. Capsula globofo-tricocca, glabra rugosula trilocularis, loculis monospermis. Semina ovata nuda, albido-luteola.

Observ. Non recensui synonymum Scopoli, qui hoc sub nomine Varietatem describit Euphorbiae Cyparissias passim obviam cum rubris involucellis a Jacquinio exhibitam Tab. 435. Sed neque Halleri Tithymalum N. 1055. recepi; etsi Linnaeum citet. Tithymalus ille mihi verius Euphorbiam Gerardianam exprimere videtur; plantam scilicet, quae me olim secundum omnem Rheni longitudinem in Hollandiam usque comitata est.

63. *EUPHORBIA spinosa.*

Euphorbia umbella quinquefida; simplice; involucris omnibus ovatis, foliisque oblongo-ovalibus integerrinis, caulibus fruticosis.

Euphorbia umbella subquinquefida simplici; involucellis ovatis; primariis triphyllis, foliis oblongis integerrimis; caule fruticoso. Linn. Sp. pl. p. 655 N. 37. Gerard. Gallopr. p. 537. N. 6. Allion. Fl. Ped. I. p. 284. N. 1037.

Tithymalus Epithymi fructu. Colvin. Ecphr. 2. p. 52. T. 51.

Esula fruticans, seu *Pithyusa Romanorum*. *Barrel.* p. 7. N. 55. Tab. 197.

Copiose crescit, et floret mensibus Majo et Junio ad rupes calcareas ante antrum San Servolo supra Tergestum.

Radix perennis, spithainam plus minus longa, lineas lata duas, teres, aequabilis, aut et subfusiformis, subbrachiata, lenta, sublignescens, extus fusca, alba intus, radiculis fibrillosis parcus, versus apicem praeprimis, obsita, multiceps; quovis ex capite ad terrae superficiem copiosos effundit caules, simplices, spithamea fere longitudine, (breviores alias) qui marcescentes denique, lignescentesque, in alterum persistant annum, aphylli, obsolete fuscescentes, rigidi, mucronum instar spinosi. Novi, ex emortuis his, ligneisque veterum caulinum residuis, ineunte vere, succrescent; caules, plurimi, simplissimi, teretes, primum virides, alboque pilosuli, demum ex virore rubentes et decalvati, seu glabri, foliis per omnem longitudinem unique sparsis obsiti, subsessilibus, erecto-patentibus, planis, oblongo-ovalibus, integerrimis, saturate utrinque viridibus, teneris primum albidisque adspersis pilis, tandem nihilominus decalvatis, et glabris, lineam unam, alterante latis, quinque aut sex contra longis. Unica quemvis ejusmodi caulinum terminat florum umbellā, quinquefidā et pentaphylla regulariter (rarius nonnisi trifida aut quadrifida) foliolis involueri oblongo-ovatis, integerrimis, ejusdem cætera cum reliquis caulis foliis coloris habitusque, paulo, quam radii, cum tempore brevioribus. Radii modo quinque, erecto-patentes, cum intermedio pedunculato flore masculo pentapetalō, unicum apice florem, duo inter involucelli foliola breviter pedicellatum proferentes hermophroditum, fertilem; foliola haec ovata integerrima, saturate viridia, delapsis infantiae villulis glabra, flore duplo longiora. Calyx dilute flavens, nudus extus, campanulatus quadriditus, lacinulis ovatis margine ciliatis; corolla quadripetala, petalis patentibus semi-orbiculatis integris, gibbis, saturate supra flavis. Stamina multa, tandem exserta, antheris luteis didymis. Germen pedunculatum, exsertum, ex pedicello nutans, ovato-triquetrum, primum viride, villulis albidis, demum cadivis, adspersum, stylulisque rufescensibus persistentibus echinatum verius, quam verrucosum. Styli tres longiusculi terminales, bifidi; stigmatibus obtusis revolutis. Capsula ovata tricoccia echinato-muricata, trilocularis, loculis inospermis. Lac ex quavis plantae parte laesa album. Cum tempore ex summis caulis foliorum axillis unus, aut alter ramulus, seu verius radius nudus aphyllus simplicissimus enascitur, nullam ferens umbellam, sed simplicissimum inter duo involucelli foliola florem. An non hanc pro *Pithyusa* habuit Scopoli? Synonymum *Columnae*, tam Linnaeus, quam Allionius *Euphorbiae Epithymoidi* tribuunt; perperam tamen id, huc enim praecise, ut probe adnotavit *Barrelierius*, pertinet. Minus bene, ut recte *Allionius* observat, La Markius spin-

spinosam cum epithymoide (quae diversissimae inter se) conjunxit: Et cur tamen La Markium ad utramque citat? Barrelierii, folia admodum parva sunt; adposuit tamen unicum ad latus in naturali magnitudine.

64. EUPHOREIA myrsinoides.

Euphorbia umbella multifida, bis terve bifida; foliis sessilibus carnosis lanceolatis integerimis sursum imbricatis; involucellis cordato-reniformibus, capsulis nudis.

Euphorbia umbella suboctofida bifida; involucellis subovatis; foliis spatulatis patentibus carnosis mucronatis, margine scabris. Linn. Sp. pl. p. 661. N. 56. Gerard. Gallopr. p. 541. N. 19. Gouan. Fl. Monsp. p. 177. N. 17. Allion. Fl. Ped. I. p. 289. N. 1056.

Tithymalus Myrsinoides. Matthiol. Comment. p. 539. male. Lobel. Obs. p. 192. Adv. p. 150. aliquantum melius. Clus. Hist. p. CLXXXIX. cum Lobelii figura. Joh. Bauh. hist. III. p. 674. Tabern. Hist. p. 989. Dodon. Pempt. p. 369. Barrel. p. 6. Icon. 1200. Non bene.

Tergesti undique in collibus, montibusque adsitis, Julio florens. Item, utrinque ad Trajectum Lisoncii, itinere ab Aquileja versus Monfalcon; sed nuspia frequentior, quam in Karscho, itinere ex Monfalcon per Santa Croce versus Prossicum, Duinum, Sestianam, et Obzinam. Item intra Corneal, et Schenoschez, ut mirer diligentiam Scopolii effugisse.

Illico vel eminus dignoscitur caulis ex eadem radice usque decem caespitose enascentibus, spithamam, aut semialteram longis, erectis, (nisi ultima in aetate decumbant) teretibus, farctis, laevibus, basi quidem rubentibus, cicatrizatisque, inde nihilominus usque ad umbellam, una cum foliis, glaucis, seu albido-virentibus; umbella contra terminali, quanta quanta est, partibus scilicet omnibus, saturatissime flava. Radix ei perennis, spithamalis, crassiflora, subfusciformis, brachiata, fibrillis aqua, recta aut oblique etiam horizontalis, firmiter haerens, extus fuscescens, lentissima, ac tandem sublignescens. Caules ex ea copiosi, pennam scriptoriam crassi, foliis fere a basi, ad umbellam terminalem usque, undique quidem sparsis, stipate tamen, obsiti, sursumque, ut in Euphorbia Paralias imbricati, ita ut de caule prae foliorum multitudine videatur nihil, nisi quidem sub umbella, sub qua folia summa, sub acuto, aut etiam recto angulo a caule discedunt denique. Folia oblonga, unum semi-alterumve pollicem longa; duas tresve lata lineas, linearis-aut simpliciter lanceolata, obtuso fine cum prominente cuspidula, integerim, carnosia, supra plana, subtus convexa, sessilia, erecta, sursum subimbricata, glabra, nuda, laevia, glauca. Umbella unica terminalis; nec rami ulli; serius tamen ex

axillis foliorum supremorum radii simplices, semel bifidi, floriferique, radiis umbellae principalis, ipso etiam colore simillimi. Est ea erecto-patens, multifida, radiis octo, novem, deceinve, saturate flavis, bis, terve bifidis; involucro universali polyphyllo, foliolis sessilibus, latiusculis, contractius, aut oblongius ovatis, integrerrimis, tot, quot radii, glabris, ex glauco-virore flavicantibus. Involucellis contra diphyllis; foliolis amplis, sessilibus, ex cordata basi reniformibus, integrerrimis, membranaceis, nec uti in Euph. Paralias, carnosis, saturatissime flavis; quandoque etiam ex subcordata basi rotundato-subtrigonis; extimis subcordato-acutiusculis. Flores subseffiles; primarii mares; steriles, reliqui hermaphroditi fertiles. Calyx turbinato-campanulatus, semper quadrifidus, erectus, nudus, dilatius flavens, lacinulis limbis erectis, acutis margine albo-ciliatis. Corolla semper quadripetala, patens; petalis carnosis, saturatissime flavis, latiusculis, obtusissime lunato-bicornibus. Stamina copiosa albido-luteola, successive exserta, apice bifida, antheris gemellis rotundis, flavis. Germen exsertum, pedunculatum nutans, ovato-subtriquetrum, glabrum. Styli tres luteoli, breviter apice bifidi. Stigmatibus obtusiusculis. Capsula globofo-tricocca, glabra, trilocularis, loculis monospermis, seminibus glabris ovatis. Lacte copioso turget planta omnis.

Videtur mihi hanc intellexisse Seguierius Veron. I. p. 154. N. 3. Tab. 3. f. 1. Nil tamen decido. Videtur mihi etiam Scopolii Euphorbia Seguieri a seguieriana planta diversa. Quid vero tum Allionius? qui utramque proponit, nempe et Euphorbiam Myrsiniten L. et Euphorbiam Seguieri Scopolii? Veroneses decendant.

65. EUPHORBIA characias.

Euphorbia umbella multifida, dichotoma; involucellis perfoliatis, pelviformibus integris; foliis acute lanceolatis hyffino-tomentosis; capsulis molliter pilosis.

Euphorbia characias umbella multifida, bifida, involucellis perfoliatis emarginatis, foliis lanceolatis integrerrimis, caule perenni. Linn. Sp. pl. p. 662. N. 61. Jacq. Coll. I. p. 57. N. 87. Icon. 89. Smith. Fl. Britt. II. p. 521. N. 12.

Tithymalus characias I. Clus. hist. p. CLXXXVIII. Matthiol. Comm. p. 539.

Maxima in copia prope Contovello inter Tergestum et Duinum, intra rupes versus mare spectantes, florens primo vere, grato spectaculo ob florum multitudinem.

Radix perennans, crasse fusiformis, brachiata, sublignescens; unum pluresve quotannis caules proferens cubitales, et ultra, simplicissimos, auricula-

cularis, interdum et pollicaris crassitudine digitii, teretes, faretos, erectos, copioso, ut tota planta, turgidos lacte; inferne tandem rubentes, aphyllos, merisque transversis cicatricibus undique notatos, ex foliorum annotinorum delapsorum vestigiis, et laeves; sursum versus virentes, molliter, breviterque, holoserici ad instar, tomentosos, densissimeque foliosos. Folia undique dense sparsa, ut de caule parum videoas, suntque firmula, acute lanceolata, integerima, oris tantisper revolutis, primum erecta, tum erecto-patula, tandem deflexa, tripolligaria, quatuor fere lata lineas, supra absque nitore viridia, incana subtus; utrinque dense brevissimeque byssino-tomentosa, mollissima attactu. Terminatur caulis umbella multifida, ex radiis bipolligariis, dichotomis, erecto-patulis; sub qua ex singulis superiorum foliorum alis singuli, simplicesque, et ipsis dichotomi exoriuntur radii, extimorum similes. Radii omnes molliter; byssinoque tomentosi; virides. Involucrum universale polyphyllum, foliolis oblongo-ovatis, viridibus, integris byssino-tomentosis, tandem deflexis. Involucella dichotomiarum, et florum flava, pelviformia, concava, integerrima, perfoliata, extus orisque brevissime tomentosula, serius glabrescentia. Flores in dichotomiarum alis abortientes; in extimis contra involucellis fertiles, sessiles, involucellis ipsis breviores. Calyx viridis byssino-tomentosus. Petala quatuor, retuso-lunata, patentia, saturate primum flava, serius atro-rubentia. Stamina corollis longiora, flavida; antherae didymae concolores. Capsula pedicellata, extra corollam pendula, byssino-tomentosa. Semina glabra, nitentia.

Synonymis post Clusium adde: *Tithymalus amygdaloides*, sive *characias*.
Joh. Bauh. hist. II. p. 672.

Observ. Villarsius caules repentes! habet.

66. *MYRTUS communis.*

Myrtus foliis oppositis, sessilibus, ovato-lanceolatis, glabris, lauriniis; pedunculis monosfloris, axillaribus, oppositis, solitariis, aut binatis.

Myrtus communis italica floribus solitariis, involucro diphyllo. Linn. Sp. pl. p. 673. N. I. Gerard. Gallopr. p. 460. N. I. Scopol. Fl. Carn. II. P. I. p. 341. N. I. Alion. Fl. Pedem. II. p. 137. N. 1791. Host. Synops. p. 270. N. I.

Myrtus vulgaris. Joh. Bauh. hist. I. p. 510. Matthiol. Comment. p. 129.

Circa Duinum; etiam in Istria; frequens in Insulis sinus Flanatici Cherso, Ofero, Arbe, Veglia.

Arbor humanae plus minus altitudinis, copiose ramosa ramulosaque. Cortex recentium ramorum obscure ruber, et glaber, halitu serius cinerascente

obducitur. Folia opposita, sessilia, ovato-lanceolata, acuta, integra, glabra, firma; laurina, pollicem plus minus longa, quatuor quinqueve lineas medio ventre lata. Pedunculi florum axillares, vix longitudine foliorum aequantes, erecto-patentes, communiter et ipsi oppositi, interdum alterni, solitarii, vidi tamen et habeo binos quavis ex opposita axilla enatos, monoflori, firmiusculi, e viridi rufescentes, glabri. Gerinem inferum, ovatum, nudum, viride, coronatum calyce vel in eadem arbore quadri- et quinquephylo, brevi, foliolis persistentibus, subcoriaceis, obtuse ovatis, viridibus, nudis. Corolla et ipsa quadri-aut pentapetala, petalis magnis, obovatis, albis, patentibus, cadivis. Stamina numerosissima, petalorum fere longitudine, haerentia annulo protuberanti baseos internae calycis, alba, filiformia; antherae parvae, subrotundae, didymae, luteae. Stylus longus, filiformis, albus. Stigma obtusum. Baccæ breviter ovalis rufa, glabra subtrilocularis, polysperma, semenibus reniformibus, dissepimento haerentibus. Odor florum gratus.

67. PUNICA Granatum.

Punica foliis oppositis, obtuse ovali-lanceolatis, integris, subsessilibus, nitentibus, caule arboreo; spinis ad ramulorum exortum rectis.

Punica Granatum foliis lanceolatis, caule arboreo. Linn. Sp. pl. p. 676.

N. 1. Scopol. Fl. Carn. II. P. I. p. 341. N. 585. Gerard. Gallopr.

p. 460. N. 1. Allion. Fl. Pedem. II. p. 140. N. 1804. Host. synops. p. 271. N. 1. Villars. Delph. III. P. I. p. 530. N. 1.

Punica spinosa foliis nitentibus ellipticis integerrimis, floribus sessilibus. Haller. hist. II. p. 36. N. 1098.

Punica Malus. Dalech. hist. p. 303.

Goritiae, Salcani, Duini, Tergesti, Flumine.

Arbor staturam hominis paullo excedens, trunco recto, brachii fere crassitudine, multiplicato-ramosa, ramulis ultimis brevibus, cortice rubro, basi spina recta suffulti. Folia in iis opposita, subsessilia, oblonga, ovali-lanceolata, integra, plus minus acutiuscula, aut obtusa, glabra, nitentia. Flores sparsi, magni, sessiles. Germen inferum, obovatum, coriacea, rubra, glabra epidermide; coronatum calyce penta-hexa-aut heptaphyllo, persistente, foliolis acute triangulis, coriaceis, glabris, extus rubris, patentibus. Corolla magna, erecto-patens, petalis ruberrimis, calycinis, rotundato-obovatis, integris, quam calycinī dentes longioribus. Stamina plurima calycinā, rubra, subulata, antheris ovatis albidis. Stylus crassus, simplex, staminum longitudo, ruber; stigma capitatum subvirescens. Pommum rotundum pericarpio coriaceo, rubro, glabro; multiloculari, continente singulis in loculis granum rubrum angulato-rotundum, acidulum, aut dulce.

68. *PRUNUS laurocerasus.*

Prunus floribus racemosis; foliis laurinis sempervirentibus oblongo-ovalibus, laxe ferrulatis, subtus glandulosis.

Prunus floribus racemosis; foliis sempervirentibus, dorso biglandulosis.

Linn. Sp. pl. p. 678. N. 5.

Lauro-cerasus. Clus. hist. I. p. 4.

Goritiae prope synagogam Judaeorum, vulgo Gheto, tum et in Braida Capucinorum, copiosissime vero in horto olim Comitis Rabatta; floret in fine Aprilis.

Frutex perennans, in arborem denique plus quam decempedalem abiens, copiose ramosam, trunco est firmo, recto, cortice ex virore fuscescente obducto; ramis erecto-patentibus, viridibus, glabris. Folia per ramos laxe alternantia, plus minus tripolligaria, pollicem lata, oblongo-ovalia, aut et ovali-lanceolata, plana, crassa, firma, laurina, perennantia, glabra, supra saturate viridia, et nitentia, subtus pallide et flavo-virentia, nervosa, opaca; per oras laxe ferrulata, brevi crassoque petiolo nixa; foveolis glanduliferis inferne ad costam, ternis, quaternis, rarius quinis, fere tamen semper, quam duabus, pluribus notato. Racemi florales magni, elegantes, singuli ex singulis annotinorum foliorum axillis erecti, copiose et stipite floribus obsiti; Flos quisque breviter et crasse pedunculatus. Calyx campanulatus obtuse quinquangulus, crassiusculus, albidus, subrugosus, nudus, apice quinquedentatus, denticulis parvis, reflexis. Corolla pentapetala; petalis niveis, suborbiculatis, integris, concavis, brevissimo unguiculo calyci haerentibus, patentibus, subreflexis, cadivis. Filamenta calycina, corollis longiora, patentia, subulata, alba, plurima. Antherae subrotundae, didymae, polline albo. Germen in calyce inflato sessile, subrotundum, viride, laeve. Stylus teres crassiusculus erectus albus, staminum longitudine. Stigma obtusum, planiusculum, lutescens. Drupa ovata nigra, nuda, pulpo-so-fucculenta; Nuce oblongo-ovata, breviter acuminata. Odor nullus. Sic Anno 1761. descripsi Goritiae 24. Aprilis.

69. *Rosa gallica.*

Rosa germinibus ovatis, pedunculisque hispido-glandulosis; caule petiolisque aculeatis, hispidoque glandulosis; calycibus pinnatis, foliis rotundis serratis glabris.

Rosa gallica germinibus ovatis pedunculisque hispidis; caule petiolisque hispido-aculeatis. Linn. Sp. pl. p. 704. N. 8.

Rosa rubra, flore jam valde pleno, jam semipleno, aut simplice. Joh. Bauh. hist. II. p. 34.

Rosa

Rosa Tertia, flore odoratissimo, rubore saturate puniceo. *Dodon.* Pempt. p. 187.

Tergesti in Monte, qua Obzinam iter, ad sinistram viae, haud procul a domo suprema magna solitaria, ubi vinum transeuntibus divenditur. Majo et Junio.

Frutex humilis, in ramos quaqua versum diffusus, e decubitu adscendentis. Caulis ramique lignosuli, duriusculi, e viridi serius obscure rubri. Annos aculeis recurvis parce, tamen semper aliquibus, obsiti; Annui recentesque ex glandulis viscidis, stipitatis hispida, cum intermixtis sparsim aculeis: Folia impari-pinnata, jugis binis, cum impare; subsessilia; inferiora superioribus minora; omnia tamen rotundata, firmiscula, haud profunde, satisque obtuse ferrata; supra obscure viridia et glabra; subtus pallidiora, viridi subincana, rachique et venis brevissime per microscopium pubescentia. Odorata an sint? natali in loco explorare neglexi. Petiolus, seu communis pinnarum axis glandulis simul stipitatis hispidus, et aculeis recurvis, quam in caule teneoribus parce obsitus; stipula basi alatus foliacea, viridi, bifida, oblonga, segmentis acutis divaricatis, per oras glandulis stipitatis ciliatis. Flores foliarii, pedunculati, pedunculo ex glandulis stipitatis viscidis flavo-rubentibus hispido. Germen inferum, ovatum, serius subrotundum, conferte undique glandulis stipitatis viscidis hispidum. Calyx segmentis quinque oblongo-ovalibus, caudatis, alternati pinnatis, indivisisque, dorso marginibusque ex glandulis stipitatis, hispidis, constans. Corolla magna amoenissime odorata, pentapetala, petalis emarginata obcordatis saturate rubris. Stamina cuin antheris flava. Stiginata flava albo-villosa, brevia.

Observ. Petala longiore tempore intra chartas siccata, subtilis, et centrum versus superne obscure aurantiaco-flava facta sunt.

70. *Rosa sempervirens*.

Rosa germinibus subglobosis, pedunculisque subcymosis, glanduloso-hispidis, serius glabrescentibus; caule decumbente, petiolisque aculeatis; calycibus indivisis; foliis ovato-acutis, serratis, glabris, firmis, sublaurinis.

Rosa germinibus ovatis, pedunculisque hispidis, caule petiolisque aculeatis.
Linn. Sp. pl. p. 704. N. 9.

Rosa sempervirens Jungermanni. Dillen. Hort. Eltham. Tab. 246. f. 318.

Rosa sempervirens Clusii. Joh. Bauk. hist. II. p. 48.

Tergesti retro Lázareto sporco ad radices montium in mare decurrentium in apricis, fruteta inter, frequens. Ni fallor, et olim in Monte Slinvinza ad Lacum Zirchniz.

Frutex undique decumbens et prostratus, ramosus, diffusus. Caules ramique teretes, lignescentes, virides, dein rubentes, glabri, aculeis recurvis, firmis, rubris, sparsim obsiti. Folia alterna, impari-pinnata, jugis duobus communiter, parcis ternis, cum impare, ovato-acuta, subsessilia, utrinque glabra, oris serrata, firma, sublaurina, supra saturatius, subtus non nisi pallide et aquose viridia. Petiolus sive axis pinnarum communis, aculeis minoribus quam in caule obsitus, basi stipula foliacea oblonga, apice bifida, alatus; segmentis lanceolatis, divergentibus integris, ferrulatis, interdum glandulosociliatis. Flores tres, quatuor aut quinque, ex eodem fere exortu, foliolis aliquot basi involucrati; singuli longius pedunculati; pedunculis ex glandulis stipitatis hispidis; dum, evanescentibus denique mollibus hisce spinulis, maximam-partem glabrescant. Germina infera subglobosa, primum ex glandulis subsessilibus hispidula, serius glabra. Petala corollae quinque, magna, alba, obcordata, odora. Calyx coriaceus, in quinque segmenta ovato-lanceolata, indivisa sectus, extus villis decumbentibus pubescens. Staminia plurima alba, antheris flavis, columna stylorum erecta, staminum fere longitudine, stigmatibus sub apice albo-villosis.

71. *Rosa spinosissima*.

Rosa germinibus subrotundis glabris, caule, petiolis, pedunculisque spinulis rectis undique obsitis; calycibus indivisis; foliis subovatis ferratis, utrinque glabris.

Rosa spinosissima germinibus ovatis glabris, pedunculo, caule, petiolisque aculeatissimis. *Linn.* Sp. pl. p. 705. N. 14. *Oeder.* Fl. Dan. Tab. 398. *Roth.* Fl. Germ. II. P. I. p. 555. *Scopol.* Fl. Carn: II. Tom. I. p. 353. N. 606. *Lumniz.* Fl. Poson. p. 207.

Rosa spinis rectis, confertis, foliis novenis, glabris, pomis et petiolis subspinosis. *Haller.* hist. II. p. 40. N. 1106.

Rosa campestris odorato flore. *Clus.* hist. p. 116.

Rosa dunensis species nona. *Dodon.* Pempt. p. 187.

Rosa pumila spinosissima foliis Pimpinellae glabris, flore albo. *Jo. Bauh.* hist. II. p. 40.

In sylvis Carnioliae montanis Idriensisibus; frequens in Montanis circa Viennam, etiam in sylvis montanis, quantum memini, Praxensibus.

Fruticulus humilis, sesquipedalis, in ramos diffusus similis Rosae alpinae. Caulis gracilis, lignescens, è viridi obscure ruber, una cum ramis conferte undique obsitus, non aculeis incurvis, sed spinulis acicularibus rectis, rigidulis, inaequalibus, horizontalibus, normaliter cauli insistentibus. Folia impari-pinnata, jugis tribus quatuorve cum impare, jam minora, alias majora, rotundata, ovata, sive et ovalia, plerumque obtusa, sessilia, serrata, utrinque glabra, supra laete viridia, subtus pallidiora. Petiolus seu communis pinnarum axis spinulis, quam in caule minoribus, paucioribusque, rectis tamen, et magnam serius partem cadivis obsitus; basi stipula foliacea oblonga bifida alatus; segmentis ovato-lanceolatis ferrulatis, aut et glanduloso-ciliatis. Flores solitarii; pedunculo, parcus quam caulis, spinuloso, spinulis per aetatem deciduis, ut serius glaber inveniatur. Germen primum subovatum serius rotundatum, et subglobosum, glabrum, maturitate nigrum. Galycis segmenta ovato-lanceolata, caudata, indivisa, quandoque uno alterove folio angustissimo appendiculato, ut tamen pinnatum haud dici mereatur. Petala obocordata, alba, centrum versus aquose flavicantia. Stamina copiosa alba antheris flavis. Stigmata sub apice albo-villosa. Odor gratus.

Synonymis adde post Lumnizerum: Pollich. Palat. II. p. 53. N. 487.

72. Rosa glaucescens.

Rosa germinibus globosis glabris; pedunculis calycibusque indivisis hispido-glandulosis; caule petiolisque aculeatis; foliis ovato-acutis serratis, utrinque glabris.

Rosam hanc, nisi peculiaris Rubiginosae sit Varietas, descriptam nuspici. Quoties in Valle Malnizensi, Taurerum consensurus cognominem, fueram, fui vero diversis Julio Augustoque annis pluries, semper fruteta inter in sepibus secus viam, immutatam inveni. Curiose itaque, quibus ab aliis differre videbatur, adnotavi characteres: Caninae, rubiginosaeve ad instar Rosae, ad quinque sexve usque pedes, in sepibus frutex adscendit ramosissimus; Caule ramisque est lignescentibus, e viridi tandem obscure rubris, halituque persaepe glaucescente oblitis; de se glabris, laevibusque, recurvis tamen, durisque aculeis, rariter sparsis, aut et substipularibus, obsitis. Folia impari-pinnata, jugis partim binis, partim trinis cum impare, subsessilia, firmiuscula, oblongo-ovata, utrinque glabra simpliciter per oras ferrata, ferrae dentibus in cartilagineam, brevem, duramque cuspidem dicam? an spiculam? abeuntibus; Semper ea obscure absque nitore viridia supra vidi, subtus aquose virentia; ac cum tempore halitu velut e rubro-glaucescente obliterata, numquam ferruginea instrata rubigine, glandulisve obsita viscidis. Petiolus sive communis pinnarum axis aculeis, quam in caule, minus validis laxe exasperatus, caeterum glaber,

ber, e viridi rubescens, glauco-pruinatus; basi stipula alatus foliacea oblonga, viridi, serius rubescente, bifida, segmentis late lanceolatis, divergentibus, communiter integerrimis, aut parce modo ferrulatis; numquam glandulosi ciliatis. Flores suave oientes, ad caulis, ramorumque apicem communiter plures, duo, tres, quatuorve, et amplius, pedunculati, basi foliolis aliquot lanceolatis integris involucrati; pedunculo e viridi rubro, glandulis stipitatis hispido, serius plus minus glabrescente. Germen inferum globosum glabrum; non numquam basi glandulis paucis stipitatis hispidum; Bacca tandem glabra, globosa obscure rubra, et ex rubro, atro-rubente. Calycis segmenta ovato-acuta, coriacea, longe-caudata, semper indivisa, dorso fuso-rubentia, hispidoque glandulosa; supra marginibusque albo-tomentosa. Petala corollae quinque, obtuse obcordata, rubro-incarnata, centrum versus albentia. Stamina calycina copiosissima, alba, antheris flavis. Stigmata brevia, albo-villosula.

Observ. Odorata folia an sint? inquire neglexi.

73. *Rosa villosa.*

Rosa germinibus globosis spinosis; pedunculis hispido-glandulosis; caule aculeato; petiolis villosis, hispido-glandulosis, aculeatisque; calycibus subindivisis; foliis villosis.

Rosa villosa, germinibus globosis aculeatis; pedunculis hispidis; caule aculeis sparsis; petiolis aculeatis; foliis tomentosis. *Linn.* Sp. pl. p. 704. N. 6. *Roth.* Fl. Germ. II. P. I. p. 556. *Pollich.* Palat. II. p. 49. N. 438. *Villars.* Delph. III. P. I. p. 551. N. 8.

Rosa spinis rectis, foliis quinis tomentosis, pinnis rotundis spinosis. *Haller.* hist. II. p. 40. N. 1105.

Rosa pomo spinoso, folio hirsuto. *Joh. Bauh.* hist. II. p. 38.

In Dumetis frutices inter, zu Sagriz und Döllach im Gross Kirchheim Julio.

Frutex ad tres quatuorve adscendens pedes. Caulis inferus annotinus duos crassus lineas, lignescens, teres, obscure ruber, glaber, aculeis validis, recta subdeflexis, per intervalla suboppositis obsitus; annuos profert ramos sibi cum proportione similes, quaquaversum diffusos. Folia alterna per intervalla ordinata impari-pinnata, jugis ut plurimum tribus cum impare, brevissime petiolata, oblongo-ovalia, quam in congeneribus majora, crassiuscula, duplicato-serrata, utrinque villosa, et ob villos obsolete velut incano-virentia. Communis eorumdem axis seu petiolus villosulus simul et glandulis stipitatis hispidus, aculeisque, quam in caule minoribus, sparsim obsitus, basi stipula oblonga foliacea, bifida, et ipsa villosa, latiuscule alatus, segmentis lanceolatis

per oras glandulis stipitatis ciliatis. Flores solitarii. Pedunculus conferte undique glandulis stipitatis hispidus. Germen globosum spinis duris rectis undique obsitum, ex eo demum bacea saturate rubra spinosissima mespili fere magnitudine. Calyx superus, in quinque segmenta partitus coriacea ovato-lanceolata, longiuscule caudata, indivisa, uno altero ve interdum foliolo laterali brevi angustoque appendiculato, aut si malis subpinnato; omnibus dorso margineque glandulis substipitatis, hispidulis. Petala corollae quinque rubra, emarginato-obcordata, gratae omentia; stamina plurima alba, flavo-antherifera; stigmata albo-vilosula.

74. *CISTUS villosus.*

Cistus arborescens exstipulatus foliis ovatis oppositis, rugoso-reticulatis, petiolatis, hirsutis.

Cistus villosus arborescens exstipulatus, foliis ovatis petiolatis hirtis.
Linn. Sp. pl. p. 736. N. 2.

Cistus mas quartus. Clus. hist. p. 69.

Cistus mas Matthioli. Dalechamp. hist. p. 222.

Cistus mas major folio rotundiore. Joh. Bauh. hist. II. p. 2.

Copiosus in insula sinus Flanatici Cherso et Osero, una cum Delphinio staphisagria.

Arbuscula humanae plus minus statura. Rami, ramulique oppositi; Recentes villis albis mollibus extantibus stipatissime obducti; veteres decalvati atro-rubentes. Folia opposita, petiolata, latiuscule ovata, obscure crenulata, desiccatione suberispa, crassiuscula, et velut subcoriacea, supra obscure viridia, rugosa, villosa, subtus venoso-reticulata, copiose e villis mollibus hirsutâ, incano-albida, petiolo brevi exstipulato albido-villoso. Flores versus ramulorum extremitatem, singuli singulis ex pedunculis foliolosis, albo-villosissimis subcorymbosi, magni, erecti. Calyx majusculus, persistens, pentaphyllus, foliis latiuscule rotundato-ovatis, acuminatis, concavis, binis alternis exterioribus, paullulum minoribus, minusque acuminatis, tribus reliquis acuminine magis procurrente velut subaristatis, omnibus dorso nervosis. obscure viridibus, villisque albidis mollibus dense hirsutis. Corolla pentapetala, patens, petalis magnis rotundis, retuso-emarginatis, rubris. Stamina plurima corollis breviora, una cum antheris flava. Germen rotundum; stylus staminum longitudo; stigmata orbiculato. Capsula ovata, calyce persistente cincta, et minor, ut ut grossa, trilocularis, trivalvis, polyperma.

75. *Aconitum anthora.*

Aconitum caule simplice, foliis tri-quinqueve partitis, segmentis multifido-laciinatiis, laciiniis anguste linearibus acutis; galea elevata, obtuse fornicata antrorsum acute rostrata; floribus pentagynis.

Aconitum Anthora floribus pentagynis; foliorum laciiniis linearibus. Linn.
Sp. pl. p. 75 t. N. 7. *Jaequ. Fl. Austr. IV.* p. 43. Tab. 382. *Scopol.*
Fl. Carn. 2. Tom. I. p. 381. N. 655. *Villars. Delphi. III. P. II.* p. 704.
N. 2.

Aconitum foliis linearibus, profundissime tripartitis, lateralibus lobis bipartitis incisis, mediis duplicato-trilobatis. Haller. hist. II. p. 93.
N. 1199.

Anthora vulgaris. Clus. hist. p. XC VIII. Dodon. Pempt. p. 443.

Goritiae in Montis Sancti superioribus sylvis rupestribus.

Radix perennans plurinapiformis, napis oblongis fusiformibus albido-luteolis fibris undique obseptis. Caulis subcubitalis, erectus, gracilis, firmus, teres, ad intimam medullam fistulosus, simplex, viridis, tomentosulus, serius glabrescens, foliis ad terminalem usque racemum floriferum alternatim conferte obsitis. Folia profundissime tri-quinqueve partita, segmentis multifido-laciinatiis, laciiniis anguste linearibus, acutis, supra viridibus, glabris, subtus pallidis, aquose virecentibus, nervo elevato exaratis, primum tomentosulis, serius glabrescentibus. Racemus florifer terminalis, erectus, simplex; basi quandoque ex summorum foliorum axillis compositus; racemulis illis principali consimilibus. Flores magni, aquose flaventes; seu ochroleuci, singuli pedunculi proprio tomentoso, erecto, ad caulem retracto insistentes. Calyx nullus. Corolla inaequaliter pentapetala; summo reliquis majore, altioreque, galeam, cassis in elevata, obtuse fornicata, postice compressam, antice semihiantem, atque sub fornice in rostrum acutum procurrentem, referente, extus utrinque pubente, ac plicis, alternisque rugis concentricis exarato: Lateralibus intermediis, et ipsis extus pubentibus, latiuscula suborbiculatis, concavo-convexis, conniventibus, striatis: insimis binis aquosioribus, oblongo-subovatis, planis deflexo-porrectis. Nectaria sub galea recondita, eique concentrica, longe insculpta, mallei-seu lituiformia, semibifida, arcuatim deflexa, albido-lutescentia. Stainina numerosa alba, compresso-fubulata, remote tridentata, petalis breviora, antrorsum arcuata; antherae subrotundae, primum lutescentes, tum nigricantes, polline albo. Germina quinque oblonga, pubentia stylo brevi fubulata; stigmata simplicia. Capsulae quinque, oblongae, cylindraceae, univalves, serius glabrae, introrsum longitudinaliter dehiscentes, polyspermae.

Bbb 3

Observ.

Observ. Synonymis post Dodonaeum adde: Anthore flore luteo Aconiti,
Joh. Bauh. hist. III. p. 660.

76. *CLEMATIS viticella.*

Clematis caulis ramosissimis scandentibus, foliis compositis decompositisque; foliolis ovatis integris, bi-trilobisve.

Clematis viticella foliis compositis decompositisque, foliolis ovatis integrimis. Linn. Sp. pl. p. 765. N. 1. Scopoli. Fl. Carn. II. P. I. p. 388. N. 670.

Clematis altera. Clus. hist. p. 122. Dodon. Pempt. p. 406. Lobel. Obs. p. 345.

Clematis sive Flammula flore caeruleo, et purpureo scandens. Jo. Bauh. hist. II. p. 128. Zannichel. hist. 69. Tab. 80.

Frequentissima in sepibus et fruticosis circa Aquilejam, Villessium, Duinum, Tergesti etc.

Ex radice perenni crassa copiose fibrosa, caules ramosissimi, lenti, sublignescentes, tereti-angulosi, glabri, ad quatuor quinqueve pedes frutetis illigati scandentes. Folia ex petiolis communibus oppositis, et divaricatis composita, decompositaque, varie refracta, foliolis obtuse ovatis, integris, glabris, oppositis, breviter petiolatis, simplicibus, partim et bi-trilobisve, extimus communiter ternatis. Flores ex foliorum axillis oppositi, longe pedunculati, uniflori, calyce desituti; Corolla quadripétala primum nutans, serius erecta, petalis ante explicationem ovato-acutis conniventibus, post explicationem obovatis, acuminé marginibusque sursum inflexis, patentissimis, subcoriaceis, saturate caeruleis, margine exteriore albo-tomentosis. Stamina plurima, corollis breviora, oblongo-ovata caerulea, antheris longis luteis. Germina plurima ovata villo albo dense obsita. Styli simplices staminibus longiores, nudi, stigmate simple. Semina receptaculo ovato undique haerentia ovata albo-villosa, caudata, stylo persistente elongato, nudo. Odor nullus; an folia masticata urant? observare neglexi.

77. *THALICTRUM alpinum.*

Thalictrum caule simplicissimo glabro monophyllo, in racemum simplissimum laxe pauciflorum abeunte.

Thalictrum alpinum caule simplicissimo subnudo, racemo simplice terminali. Linn. Sp. pl. p. 767. N. 1. Oeder. Fl. Dan. Tab. 11. Gunner. Fl. Norv. I. p. 26. N. 41.

In Summitate Taureri Malnizensis exeunte Julio; non in Leontinis alpibus.

Radix

Radix perennans, duos tresve pollices longa, pennae columbinæ crassitudine, subbrachiata; fibrillisque sparsis obsita ramosulis, extus fusca. Folia radicalia tam hujus, quam superioris anni, plurima; in caule non nisi paullo supra basin unicum, radicalibus minus; omnia pollicari de axe petiolari, supra piano, subtus teretiusculo, subbipinnata, jugis pinnarum duobus, cum impare; foliolis parvis, suborbiculatis, breviter subtrilobis, planis, siccis, subcoriaceis, supra saturate viridibus, et prima in aetate pubentibus, serius decalvatis, glabris, nudentibus; subtus aquose albido-glaucescensibus, venisque ramosis rufescensibus, subreticulatis. Caulis gracilis, aciculae grossioris crassitudine duos tresve, nec amplius, altus pollices, normalis, inferne viridis, et subangulosus, sursum versus teretiusculus, et atro-rubens, monophyllus, glaber, in simplicissimum, laxe pauciflorum abiens racemum. Flores sex ad octo, aut decem, laxis inter se ordinati intervallis, exigui, simplices; singuli ex axilla bracteolæ ovato-lanceolatae atro-rubentis, breviter pedicellati, et nutantes. Calyx nullus. Corolla quadripetalæ patentissima, petalis ovatis, concavo-convexis, atro-rubentibus, brevi cadivis. Stamina octo, novem, aut decem, corollis longiora: filamentis capillaris, albis; antheris oblongis, flavis. Germina quatuor ad quinque, etiam pauciora, oblonga, subovata, sessilia, nuda; stylo nullō; stigmate crassiusculo. Capsulae monospermae, uniloculares, univalves, tot, quot germina, iisdem similes, fuscae. Odorem peculiarem non observavi.

Observ. Pro varietate Thalictri foetidi Hallerus habet; est tamen ab eo specie distinctum.

78. *Ranunculus parviflorus.*

Ranunculus seminibus ad latera tuberculosis; foliis rotundatis, tri-quinque semipartitis, segmentis ovato-acutis, petiolatis, una cum caulis, molliter hirsutis.

Ranunculus parviflorus seminibus muricatis, foliis simplicibus laciniatis acutis hirsutis, caule diffuso. Linn. Sp. pl. p. 780. N. 33. Allion. Fl. Ped. II. p. 53. N. 1465. Hudson. Fl. Angl. I. p. 242. N. 8.

Ranunculus hirsutus annuus flore minimo. Plukenet. Alin. p. 311. Tab. 52. f. 1.

Monfalcon in agris vineisque ad Olearum radices praepropere florens.

Annus. Radix graciliter fibrosa, fibrillis sparsim septa. Caulis inde a radice in ramos diffusus, una cum iisdem decumbens, tres, quatuorve aut quinque pollices longus, teres, striatus, viridis, et e viridi obscure rubescens, molliter, albidoque hirsutus. Folia petiolata, rotundata, plana, tri-aut quinque

quinq[ue] semp[er]partita, segmentis obtuse aut acute ovatis, utrinque una cum petiolo molliter et albido hirsuta. Flores parce et laxe sparsi, ex superioribus minorum foliorum axillis solitarii, pedunculati, parvi, erecti, pedunculo, calyceque albido hirsutis. Foliola calycis quinq[ue] cadiva, ovato-acuta, vix lineata longa. Petala quinq[ue] calycibus subaequalia, dilute flava, anguste obovata, integra, patentia; unguiculo foveola nectarii notata. Stamina multa, corollis breviora. Germina in capitulum collecta sessilia; stylo nullo; stigmate brevi, extrorsum uncinato. Semina ad usque octo erecta, ab invicem divergentia, longitudinaliter semiorbiculata, margine compresso alata, et pubente; latere utroque convexo, tuberculato, nudo; e flavido brunnescentia, terminata mucrone extrorsum uncinato. Odor nullus.

79. TEUCRIUM Scordioides.

Teucrium foliis oppositis, sessilibus; ex cordata semiamplexicaule basi, oblongo-ovatis, crenatis, cano-tomentosis; floribus axillaribus geminis pedunculatis.

Teucrium Scordioides foliis oblongis cordatis amplexicaulibus crenatis, lanuginosis, floribus axillaribus pedunculatis geminis. Schreber Plant. Verticill. p. 37. N. 30.

Monfalconii juxta fossas, et littus Maris abunde. Etiam a Doct. Vordoni ex Dalmatia olim habui.

Radix perennans, teres, articulata, repens, demissis per genicula fibris. Caules usque cubitales, simplices, aut et ex oppositis axillis ramosi, decumbentes, et ex decubitu assurgentis, tetragoni, molliter cano-tomentosi. Folia opposita, sessilia, ex emarginata, semiamplexicaule basi, oblongo-ovata, in ramis minora, ac ovata; obtuse crenata, rugosa, utrinque molliter cano-tomentosa. Flores axillares, oppositi; quavis in axilla duo, breviter et graciliter pedunculati, foliis breviores, pedicellis cano-pilosis. Calyx ovato-campanulatus, semiquinquefidus, hinc basi gibbus, et ipse cano-tomentosus; segmentis aequalibus acute triangulis. Corolla generis ringens; tubulo calycis longitudine, albido; Labium superius nullum, ejus loco auriculae binae parallelae acutae, obliquae. Labium inferius dilute violaceo-rubellum, porrectum, seu patens, trifidum, segmentis lateralibus brevibus, intermedio magno, rotundato, concavo-convexo. Stamina quatuor didynama, exserta, versus labium inferius arcuata, colore labii. Antherae didymae, flaventes. Germina quatuor, aut si vis quadrifidum in fundo calycis. Stylus staminum longitudine, directione et colore. Stigma inaequaliter bifidum acuminatum. Semina quatuor nuda. Odor Allii.

Observ.

Observe. Apud nullum meorum auctorum (dempto hocce Schreberi Opusculo) Teucrium hoc descriptum, aut recensitum invenio.

80. *TEUCRIUM flavum.*

Teucrium foliis oppositis, petiolatis, ovatis, margine crenatis, crispatisque, utrinque byssino-villosis, subtus incanis; bracteis ovalibus integris concavis.

Teucrium flavum, foliis cordatis, obtuse ferratis, floralibus integerimis, concavis, caule fruticoso, floribus ternis. *Linnaeus. Sp. pl. p. 791. N. 6.*
Schreber. Vert. p. 34. N. 23. Scopoli. Fl. Carn. II. P. I. p. 419. N. 722.
Hoffst. synops. p. 318. N. 6.

Teucrium. *Fuchs. hist. p. 828. f. 829.* *Matthiol. Comment. p. 386.*
f. 387.

Teucrium vulgare fruticans sive primum. *Clus. hist. p. 348.*

Teucrium multis. *Joh. Bauh. hist. III. P. II. p. 290.*

In montibus versus Ternova Comitatus Goritiensis. Tergesti versus Saule.
In Insula Cavorle.

Plantae suffruticosae subcubitali erectae radix perennis, lignescens. Caulis alternis ex oppositionibus ramosus, inferne quidem teretiusculus, sursum versus una cum ramis racemosis, tetragonous, firmus, sublignescens, byssino-vilosus, holoserici instar molliter attrectandus, canescens, serius obscure rufescens. Folia, alterna per intervalla, opposita, oblongo-ovata, (nec cordata) in petiolum decurrentia, obtuse crenata, per oras crispa, crassiuscula, utrinque byssino-villosa, tactui molliter holosericea, supra obscurae viridia, subtus albido-canescens. Abeunt tam caulis, quam rami in florum racemum byssino-villosum; floribus ex axillis bractearum oppositarum verticillatis. Bracteae infimorum verticillorum, dempta magnitudine, reliquis foliis similes, ovatae, obtuse crenatae; reliquae ad usque apicem omnes minores, ovales, integerimae, concavae, byssino-villosae, serius reflexae. Flores ipsi ex singulis bracteis infimorum, et summorum verticillorum simplices, tum gemini; terni in verticillis intermediis; omnes pedicellati; pedicello byssino-villoso, erecto, calyci subaequali; intermedio ternorum paullo altiore. Calyx extrorsum subnutans, byssino-vilosus, ex subglobosa basi tubulosus, quinquefidus, lacinulis ovato acutis, subaequalibus, intus quoque villosus. Corolla saturatius, aut dilutius flava, tubulo-femobilabiata, sat magna, extus villosula. Tuba calycem vix excedente. Labii superioris loco, auriculae sive segmenta bina lateralia anguste linearia, erecta, parallela opposita, e viridi luteola, linea rubra longitudinaliter exarata, staminum longitudine, Labium inferius trilobum,

lobum, lobis lateralibus brevioribus, flavis, per oras rubentibus; intermedio majore, latiore rotundato, concavo, faucem versus villosulo. Stamina quatuor didynama villosula aquose luteola, erecta, versus labium inferius subincurva. Antherae flavae. Stylus longitudine et directione staminum, stigmate acute bifido. Semina quatuor subglobosa, fusco-nigrescentia, glabra, nitida, nuda in fundo calycis. Odor oleosus non inamoenus.

Observe. Figuram bonam, Rivini et Morisoni operibus destitutus, non novi. Conferantur, quae egregie more suo Schreberus recensuit. An istuc referri debeat Teucrium Creticum Clusii? seu Chamaedris cretica flore purpureo Tournefortii? non definiam.

81. *STACHYS maritima.*

Stachys foliis ovalibus petiolatis crenatis tomentosis; bractealibus sessilibus integris.

Stachys maritima, foliis cordatis obtusis, tomentosis crenatis, bracteis oblongis integerrimis. *Linn. Mant. I. p. 82. N. 14. Jacq. Hort. Vind. I. p. 29. Tab. 70.*

Stachys maritima verticillis sexfloris, foliis radicalibus ovalibus crenatis, summis ovatis integerrimis, corollis calyce duplo longioribus. *Gouan. Fl. Monsp. p. 91. N. 4.*

Sideritis heraclea latifolia. *Zannichel. hist. litt. p. 247. N. 2. Tab. 19.*

In Maritimis circa Monfalcon.

Radix perennis, lenta, fusiformis, brachiata, sublignescens, fibrillis septa. Caulis unam duasve spithamas altus, suffruticosus inferne, et sublignescens, plus minus ramosus, tetragonus, inferne saepe rubescens, caeterum ex villis mollibus albido-tomentosus, e reclini basi surrectus. Folia radicalia, et caulinia inferiora petiolata, superiora subsessilia, omnia opposita, oblongo-ovalia, facie foliorum Salviae officinalis aut Betonicae, obtusa, undique crenata, rugosula, e diluta flavedine viridia, utrinque molliter una cum petiolo tomentosa. Caules, ramique, dum adsunt, in brevem interruptam florum verticillatorum spicam abeunt. Verticilli sexflori, suffulti bracteis foliaceis, oppositis, oblongis, obtuse ovali-lanceolatis (praeter infimas) integerrimis; colore et tomento iisdem cum caeteris foliis; exceduntque longitudine verticillos. Calyxces sessiles tubuloso-turbinati, compressi, quinquedentati, striis elevatis exarati, tomentosi, corollis duplo breviores; dentibus ovato-acutis $\frac{2}{3}$ apice mucronulatis, sursum versus non nihil incurvis. Corollae generis, dilute flavae extus tomentosulae tubo brevi; labio superiore erecto, tridenticulato, piano, inferne com-

compresso; Labio inferiore majore, trilobo, lobis lateralibus deflexis, brevioribus; intermedio longiore, emarginato, compresso, porrecto, ad faucem punctulis rubris picto. Reliqua generis. Odor nullus.

82. *DIGITALIS ferruginea.*

Digitalis calycum segmentis ovali-lanceolatis; labio superiore retuso;
inferiore corollae longitudine barbato; caule ramoso, foliisque ovali-
oblongis glabris.

Digitalis ferruginea calycis foliolis ovatis obtusis, corollae labio inferiore
longitudine floris. Linn. Sp. pl. p. 867. N. 3. Allion. Fl. Pedem. I.
p. 71. N. 260. Hofst. Synops. p. 348. N. 3.

Non rara in Insula Cherso, et Osero; copiosissime inter Prosecco et Santa Croce.

Radix perennis crasse fusiformis, fibris septa. Caulis cubitalis, aut bipedalis, simplicis aut parce ramosus, erectus, firmus, ex decurrentibus foliorum rachi, marginibusque angulosus, viridis, glaber. Folia latiusculae ovali-oblonga, integra, nervosa, plana, alterna, glabra, viridia, subtus pallida et aquose virescentia, inferiora in petiolum decurrentia, superiora sessilia et gradatim minora. Racemus terminalis, spithamam et amplius longus, heteromallus; floribus alternis, ex axilla bracteae foliaceae, breviter pedunculatis, nutantibus. Bracteae linearis-lanceolatae, sessiles, pedunculis florum longiores, serius convolutae, et reflexae. Calyx monophyllus quinquepartitus, viridis, glaber, segmentis oblongis, ovali-lanceolatis, margine albido membranaceis, summo angustiore, erecto-patulis. Flos magnus castaneo-ferrugineus, extus albido-villosus, interne dilutior velut ex luteo, venis anastomozantibus saturatiore pictus, et albo-barbatus. Tubus ejus brevis, calyce duplo brevior, limbus bilabiato campaniformis, victu ampliter gutturoso; labio superiore breviore, retuso-emarginato, sursum reflexo; Labio inferiore, reliquam corollae partem longitudine aequante, patente, porrecto, subreflexo, trilobo; lobis lateralibus brevibus, ovatis, intermedio latiusculae oblongo-ovato. Stamina quatuor didynama; fauci longitudine, inferne curvata; antheris flavis. Reliqua generis. Capsula glabra.

83. *OROBANCHE ramosa.*

Orobanche scapo ramoso, bracteis ternatis, calyce quadrifido.

Orobanche caule ramoso, corollis quinquefidis. *Linn. Sp. pl. p. 882. N. 4.*

Orobanche tertia polyclonos. *Clus. hist. p. 271.*

Orobanche minor purpureis floribus ramosa. *Joh. Bauh.* II. p. 781.

Orobanche caule ramoso, flore quinquepartito. *Haller. hist.* I. p. 130.
N. 296.

In agris post messem septembri ad radices Panici sanguinalis, et Cannabis
versus Kesslin.

Radicis loco Scapus basi sub terra, oblongi ad instar bulbi, crassescens,
farctus, argillaceo-extus flavescens, non nihil obliquatus, nullis imbricatis
squamis, fibris tamen teretibus, carnosis, fragilibus, inordinate curvatis, mu-
tu quoque intertextis copiose obsitus. Attollitur inde supra terram normaliter ad
spithamea plus minus altitudinem, rarius simplicissimus, plerumque ipsa a ra-
dice, aut certe haud procul abinde alternatim ramosus; ramis simplicibus,
erectis, scapus principem subaequantibus. Est is, perinde ac rami, aquose
pallideque argillaceo-flavescens, teretiuseulus, obiter ex decurrentibus alter-
natim striis elevatis, subangulatus, calami scriptorii plus minus crassitudine,
villulis albidois exstantibus, quantus quantus est, adspersus, tactui exinde mollis
et velut viscidulus, ut ut caetera farctus, et rigidulus. Squamas ovato-acutas,
alternatim versus basin sparsas, sessilesque, et ipsas villosulas, concoloresque si
demas, aliis obsitus foliis est nullis. Flores abimo fere ad usque apicem undi-
que sparsi, in longam, laxamque spicam ordinantur. Suntque oblongi, duplo
quam in majore Orobanche, graciliores, singuli in singulis bracteis squamae-
forinibus ovato-acutis sessiles, erecto-patentes, extrorsum non nihil fornicato-
curvati. Squamaeformem hanc bracteam, calyci subaequalem, et altera ad
latus utrinque persimilis, attamen duplo angustior breviorque, et linearilanceolata stipat bracteola, non equidem scapo ipsi, verum calycis basi adnata,
quo nihilo minus non obstante, tres floribus singulis substratas dicatis bracteas.
Calyx scapo concolor, villosusque, triplo quadruploque corolla brevior, ex-
urceolata basi subcampanulatus, semiquadrifidus; lacinulis lanceolatis, aequa-
libus, binis utrinque ad anticum externumque latus sitis; postico, sub galea,
nullo; quo calyx loco profundius excisus, seu emarginatus est. Corolla mono-
petala, ringens, intus extusque villulis exstantibus albis copiose adspersa; tubo
oblongo, fauce ampliato, basi subglobose, extrorsum curvato, albo
venis caerulecentibus picto. Limbus patens, caelestino-caeruleus; Labio
superiore, galeae instar, compresso-fornicato, profunde bifido, segmentis
ovatis; Lab: inferiore deorsum flexo, patente, trifido, segmentis ovatis, sub-
aequalibus: a fauce hiante inter segmentum quodvis laterale labii inferioris,
et medium gibberes duo oblongi paralleli villorum alborum, barbae ad instar
conferte addensatorum, in tubum defluentes. Stamina quatuor didyma,
corollae tubo inserta, eoque breviora, fauce in hand attingentia; filamentis albis,
basi incurvis, caetera rectis. Antherae albae, didymae, incumbentes, lobis
hinc

hinc convergentibus crassifcentibus, illinc divergentibus attenuatis acutis. Germen ovatum nudum; stylus teres sub labio superiore curvatus, albus, villosus, staminibus nec galea, longior, stigma crassum, capitato-didymum, extra faucem ex albo-caerulescens. Capsula oblongo-ovata, nuda, unilocularis, bivalvis, semina copiosa parva.

§4. *TRIFOLIUM noricum.*

Trifolium spica terminali globosa hirsuta subfessili, foliolis ovalibus integrerrimis, cauleque decumbente simplicissimo dense villosis.

In summitate alpis Kibegensis in apricis herbidis Julio.

Radix vivax, tereti-fusiformis, digitī fere auricularis crassitudine, lenta, lignescens, extus fusca, alba intus, parce fibris septa, caespitose multiceps. Caulis quovis e capite, plurima inter folia, unicus, simplicissimus, numquam ramosus, spithamalis, sublignescens, decumbens, nec nisi e decubitu assurgens, teres, e viridi obscure rubescens, villis canis mollibus densissime obsitus, terminatur spica capituliformi globosa magna densissima, subfessili, hirsuta, alba. Folia per caulem inferiorem communiter duo, ab invicem alterne semota; sub spica terminali primum unicum, dum serius ex ejusdem sinu et alterum subnascatur, priori oppositum. Utraque una cum radicalibus ternata, foliolis ovalibus, integerrimis, supra saturate, pallidius subtus viridibus, utrinque oblique striatis, molliterque cano-villosis. Petiolus floralium communis nullus; illico ex emarginatura stipulae amplexicaulis tumidae, ovato-semibifidae, albidō-virescens, striatae et hirsutae exoriuntur; Radicalium contra, et caulinorum gracilis, teres, longiusculus, e viridi rubescens, molliter cano-vilosus; abitque basi in stipulam membranaceam, oblongam, arcte amplexicaulem et vaginantem, albida, striis rufis exarata, hirsutam, acuminata semibifidam; harris lanceolatis, integris, oblique erectis. Spica floralis, magni, crassique instar capituli, subglobosa, summa intra folia subfessilis, dense compacta, multiflora, hirsuta, alba; floribus fessilibus, non absque curvedine erectis, longis, frigosis. Calyx tubuloso-cylindraceus, albido-virescens, striis saturatiōribus decem exaratus, hirsutus, ore truncato, et in dentes quinque subulato-setaceos, hirsutos, rectos, tubi longitudine, infimo reliquis paulo longiore, abeunte. Corolla papilionacea, monopétala, plus quam duplo calyce longior, frigosa, recens tota semper albā, erecta, retrorsum parumper curvula. Vexillum alis plus quam duplo longius, erectum, lineare, apice retusum. Alae carina non nihil longiores, integrae, conniventes, hamo accessorio appendiculatae. Carina obtusa, extus alba, intus diluta rubedine suffusa. Stamina decem diadelpha; antheris aurato-flavis. Germen subovatum, nudum. Stylus ascendens; stigma truncatum. Odor nullus.

Ccc 3

Obser.

Obsérv. Pro Pannonicō habent quidam; alii pro ochroleuco; ab utroque diversissimum; proprius, meo iudicio, ad pratense accedit; ad trifolium illud, inquam, flaccidum, odoratum, numquam non ramosum, ubivis obvium; a quo nihilominus differt.

85. *TRIFOLIUM incarnatum.*

Trifolium spicis villosis obtuse ovato-conicis, aphyllis; stipulis ovali-lanceolatis; foliolis ternatis, subsessilibus, integris, subrotundo-obovatis.

Trifolium spicis villosis oblongis obtusis aphyllis, foliolis subrotundis.

Linn. Sp. pl. p. 1083. N. 23. Retz. Fasc. III. p. 41. N. 88. Gouan. Illust. p. 51. N. 2.

Trifolium foliis subrotundis, spicis cylindricis, calycibus plumosis.

Haller. hist. I. p. 162. N. 374.

Lagopus maximus Lobelii. Clus. hist. p. CCXLVI.

Lagopus major folio trifolii. Dodon. Pempt. p. 577.

Trifolium alopecurum latifolium spica longa. Barrel. Tab. 697. optime.

Trifolium albo-incarnatum spicatum, seu *Lagopus* maximus. Joh. Bauh. hist. II. p. 376.

Lagopum maxiimum, folio et facie trifolii pratensis. Lobel. Adv. p. 384.

Habui ex Littorali. Frequens Duini, Prosecco, Santa Croce.

Plantae annuae radix longiuscula, fusiformis, fibrosis obsita radiculis, anserinae pennae crassitudine: Ex ea simplex, pluresve caules, ex inferioribus foliorum axillis, ramosi, cubitum plus minus longi, lineam crassi, teretes, striati, virides, molli, et canescente villo, quanti, quanti sunt, una cum ramis, foliorum petiolo communis, spicarum pedunculis, et stipulis, sat dense adspersi. Folia ternata, ampliora quam in plerisque hujus generis, pollicem fere (lineas decem) longa lataque, subrotunda, sive verius latissime obovata, integra, in infimis duntaxat ex retusissima emarginatura late obcordata, supra subtusque mollibus obsita villis, subsessilia in communi (in infimis elongato)-petiolo, tereti, superne sulcato, exeunte e bifurcatura stipularum semiamplexicaulium, ovali-lanceolatarum, nervis saturati viridibus exaratarum. Rami, si qui, ex inferioribus foliorum axillis, iisque cauli consimiles. Spicae florales in caulis ramosimque apice; longius pedunculatae, aphyllae, duos fere pollices longae, ex ovata basi obtuse conicae, primum erectae, per maturitatem oblique deflexae, villosissimae. Calyces sessiles, striae elevatis decem exarati, pilis canis mollibus longis extantibus villosissimi, tubulo-quinquedentati, corollis subaequa-

aequales; dentibus subaequalibus, tres lineas longis, tubum excedentibus, linearia-aristatis, pilosis, erecto-patentibus. Corollae graciles, papilionaceo-monopetalae, calycis dentes vixdum excedentes, vexillo saturate rubro, lanceolato, compresso, alis longiore; alis lineario-bovatis carina non nihil longioribus, rubris; Carina obtusa albido-incarnata. Reliqua ut in congeneribus. Legumen subovatum monospermum.

Observ. Hujus in Fas. III. p. 41. N. 88. Varietatem putat Cl. Retzius *Trifolium rubens*, id a vero longe quam alienissimum. Rubenti folia longa, ovali-lanceolata, ferrulata, glabra ut totus caulis, stipulae linearilanceolatae etc.

86. TRIFOLIUM angustifolium.

Trifolium caule erecto, stricto, parce ramoso; spicis oblongis subcylindraceis, villosis, calycum dentibus spinosis divergentibus; stipulis linearisubsetaceis; foliolis linearibus.

Trifolium spicis villosis, conico-oblongis; dentibus calycinis setaceis, subaequalibus, foliolis linearibus. *Linn. Sp. pl. p. 1083. N. 24.*
Scopol. Fl. Carn. 2. Tom. II. p. 82. N. 929. Villars. Delph. III. P. I. p. 485. N. 11. Allion. Fl. Pedem. I. p. 305. N. 1104.

Trifolium alopecurum angustifolium elatius. *Barrel. Tab. 698.*

Trifolium angustifolium spicatum. *Jo. Bauh. hist. II. p. 376.*

Tergesti frequens in herbidis; nec Goritiae rarissimum.

Annum. Radix albida filiformi-fusiformis, fibrillas agens. Caulis ad duas usque spithamas exaltatus, teres, lineam fere crassus, cano, mollique undique villo obsitus, cum tempore rigescens, et firmus; parce ramosus; duos scilicet, tresve, sibi ad amissim similes agens ramos, longa alternaque per intervalla, erecto-patentes, ortos ex axillis stipularum petiolarium membranacearum, pollicarium, albidiarum, villosularum, striis elevatis viridibus exaratarum, basi amplexicaulium, seu parte sui aliqua caulem vaginantium, apice que in hamos duos rectos, divergentes, elongatos, linearisubsetaceos, villosulos abeuntium; quos inter axis foliorum communis teres, cano-vilosus, pollicem plus minus longus enascitur, foliola apice suspendens tria, sessilia, linearilanceolata, integra, villoque utrinque cano, et molli obsita, ab uno ad duos etiam. in diversa altitudine pollices longa; lineam, aut sesqui alteram lata. Spica floralis in caule ramisque terminalis, oblonga, cylindracea, obtusa, molliter cano-villosa, semialterum, aut duos pollices longa; exemplaria possideo, in quibus tripollicares sunt, novem, decemve lineas crassae. Flores stipa-

stipatissime addensati. Calyx sessilis, primum erectus, per maturitatem patens, tubulosus, decem striatus cano-villosus, quinquedentatus, dentibus ex linearib[us] basi primum setaceis, villosis erectis, per maturitatem patentissimis, et in spinas aciculares rigidas pungentes induratis; binis superioribus paullo brevioribus, inferioribus tubo calycis ipso longioribus. Corolla calycinis dentibus inferioribus brevior, ex diluta incarnata rubedine purpurascens papilionacea; Vexillum angustum, linearis-lanceolatum, compressum, ascendens, alis, magisque carina longius; tetrapetalam inquit Scopolius; mihi monopetala visa est. Stamina, caeteraque ut in congeneribus; Legumen monospermum.

87. *TRIFOLIUM stellatum.*

Trifolium spicis oblongo-ovatis, villosis, aphyllis; calycum dentibus tandem stellatum patentibus; stipulis ovato-acutis tumidis; foliolis obcordatis, serrulatis.

Trifolium spicis pilosis, calycibus patentibus; caule diffuso, foliolis obcordatis. Linn. Sp. pl. p. 1083. N. 26. *Scopoli. Fl. Carn. 2. Tom. 2. p. 80. N. 926. Villars. Delph. III. P. I. p. 486. N. 13. Host. synops. pl. p. 414. N. 14. excluso Clusii synonymo.*

Lagopus minor erectus, capite globoso stellato. Barbel. Tab. 860.

Trifolium stellatum purpureum Monspessulanum. Joh. Bauh. hist. II. p. 376.

Goritiae Junio in arvis et pratis inter Lisoncium et viam Piumentsem; tum circa Duinum etc.

Radix plantae annuae gracilis, filiformi-fusiformis, fibrillis adpersa. Caulis plus minus spithamalis, crassitudine Trifolii pratensis, basi, aut paulo supra basin in duos tresve ramos, sibi similes, divisus, una cum iisdem e reclinis assurgens, teres, cano-vilosus, longa per intervalla foliis obsitus paucis; florum spica ovato-oblonga, aphylla, cano-villosa, terminatur. Folia tam radicalia, quam caulina, obcordata, utrinque villosa, superne per oras serrulata, duplo iis Trifolii pratensis, minora, sessilia in apice axis communis teretis, villosi, fulco superne excisi, inferne striati, exeuntis e bifurcatura stipularum semiamplexicaulium, ovato-acutarum, membranacearum, villosularum, tumidularum, venisque viridibus bifidis, oblique exaratarum. Axe communi in radicalibus unum semialterumve pollicem longo; in caulinis, superiora versus, magis magisque abbreviato. Spica floralis oblongo-subovata, pollicaris, canis undique pilis sive villis obsita, intermicantibus omni ex parte floribus ex albido-incarnatis; per plenam fructuum maturitatem in capitulum sphaeroidicum, diametri pollicaris, rufo-vilosum, stellisque quinque radiatis undique circumscriptum,

scriptum, transit. Sunt nempe calyces sessiles, tubulo - quinquedentati, cano-
villosi, primum erecti, tubo ovato, decemstriato; dentibus quinque aequalibus,
tubo longioribus lanceolato - aristatis, villosissimis, per maturitatem patentissi-
mis, stellasque quinqueradiatas, verticales, ferrugineo - rufum inter villum,
formantibus. Corolla papilionaceo - monopetala, albido - incarnata, calycinis
dentibus subaequalis, cadiva. Vexillo, alis, carinaque, longiore, linear - lan-
ceolato, compresso, erecto; alis ovato - lanceolatis, erectis, carinam adscen-
denter obtusam non nihil excedentibus. Stamina de more decem, diadelpha,
cum antheris lateis. Legumen subrotundum, aut ovatum crassiusculum, mo-
nospermum.

88. TRIFOLIUM scabrum.

Trifolium caulinis decumbentibus diffuse ramosis; capitulis ovatis sessilibus lateralibus, terminalibusque, ex rigidis calycum denticulis subechinatis; stipulis ovato-lanceolatis; foliolis subsessilibus obovatis ferrulatis.

Trifolium capituliflorum Linn. Sp. pl. p. 1084. N. 28. *Scopol. Fl. Carn.* 2. Tom. II. p. 81. N. 927. *Hudson. Fl. Engl.* I. p. 327. N. 10. *Villars.* Delph. III. P. I. p. 488. N. 16. *Roth. Fl. Germ.* II. P. II. p. 203.

Trifolium caulinis prostratis, capitulis ovatis, in alis sessilibus, calycibus rigidis segmentis rectis. *Haller. hist. I. p. 161. N. 371.*

Trifolium, cuius caules ex geniculis glomerulos oblongos proferunt.
Jo. Bauh. hist. II. p. 378.

Trifolium minus capite subrotundo parvo albo echinato. *Barrel.* Tab. 870.

Trifolium flosculis albis,
bot. par. T. 33. f. 1.

Junio Julio in aprico arenoso Monte Medeae Comitatus Goritiensis abunde.

Annua planta ex radice gracili, filiformi-fusiformi albida, fibrillis stipata, caules plures spithameales plus minus, diffuse per intervalla ramosos, quaqua-versum decumbentes profert, teretes, pennae columbinæ crassitudine, dure-scentes, et sublignescentes velut, e viridi obscure denique rubentes, villosos. Copiosissimis illi, una cum ramis, alterna per intervalla obsiti sunt, e semipolluci plus minus communii axe suspensi subfessilibus foliolis ternatis obovatis, ferrulatis, et utrinque villosis viridibus, lineas non nisi duas longis, totidem-que fere sub apice latis. Axe foliorum communii gracili, villoso semiterete, fulco superne exciso, superiora versus magis magisque abbreviato, emergente semper e bifurcatura stipularum petiolarium semiamplexicaulium villosarum,

D d d nervis-

nervisque viridibus exaratarum, ovato-lanceolatarum, aut et ovato-subularum. Capitula florum parva, oblongo-ovata, lateralia, terminaliaque sessilia in axillis stipularum petiolarum, floribus in glomerulos collectis. Calyces oblongi, rigidi, tubulo-quinquedentati, striis elevatis decem exarati, villosi, denticulis haud magnis, binis superioribus brevioribus, omnibus rigidis erecto-patentibus, capitula matura velut echinata redditibus. Corolla papilionacea, alba, per desiccationem luteola, vix aut ne vix quidem denticulos calycis excedens; Vexillum angustum, lanceolato-compressum, adscendens, tantillo alas (ut hae tantillo Carinam superantes) excedens. Stamina decem diadelpha, antheris luteolis. Legumen, calycis basi incrassatae, inclusum, ovatum uniloculare, bivalve, monospermum.

§9. TRIFOLIUM *striatum*.

Trifolium caule erecto, e basi ramoso; capitulis in aliis sessilibus, laterilibus, terminalibusque, ovato-oblongis; stipulis ovato-acutis; foliolis subsessilibus, anguste oblongo-ovovatis, crenulatis, pubentibus.

Trifolium capitulis sessilibus sublateralibus ovatis, calycibus striatis rotundatis. *Linn. Sp. pl. p. 1085. N. 30.* *Scopol. Fl. Carn. 2. Tom. II. p. 82. N. 928.* *Huds. Fl. Engl. I. p. 327. N. 9.* *Vahl. in Flor. Dan. Tab. 1171.* *Gouan. Illustr. p. 51. N. 3.*

Trifolium hirsutum flore parvo dilute purpureo, in glomerulis oblongis, semine magno. *Vaill. bot. paris. Tab. 33. Fig. 2.*

Trifolium parvum rectum flore glomerato cum unguiculis? *Jó. Bauh. II. p. 378.*

Goritia Junio et Julio in agris arenosis Lisoncium inter et viam versus Piumam.

Radix annua gracilis longa filiformi-fusiformis fibrillis obsepta, caules plures, e basi communiter ramosos, fundit e reclini velut erectos, minus quam in T. scabro rigidos, durescentesque, teretes, inferne rubescentes, et pilosos, superne virides et pubescentes; stipulis per alterna intervalla obsitos ovato-acutis, membranaceis, pubescentibus, striis viridibus exaratis, inferne de more connatis, et semiamplexicaulibus, de quarum bifurcatura, axis foliorum communis, villosulus, superne sulcatus, in inferioribus longior, magis magisque in superioribus brevior (ut fere nullus fiat) exsurgit, foliola in apice suspendens ternata, subsessilia, plana, utrinque pubescentia, viridia, oblonga, anguste oblongo-ovata, superne crenulata, cum exigua ipso in apice cuspidula. Capitula florum ovali-oblonga, terminalia, lateraliaque, sessilia in axillis stipularum petiolarum. Calyces sessiles, tubulosi, ovato-quinquedentati, villosi

villosi villis mollibus, decemfriati, ferius rufescentes, dentibus inaequalibus acutis capillaribus, erecto-patentibus, villosis. Corolla calyce longior, dilute rubra, papilionaceo-dipetala, alis neimpe cum carina connatis; Vexillum alis longius lanceolato-compressum erectum. Alae ovatae, obtusae, tantillo carina longiores. Carina obtusa, bipes. Stamina diadelpha decem, antheris flavis. Legumen calycis magnitudine, crassiusculum, uniloculare bivalve monospermum.

90. *MEDICAGO marina*.

Medicago caulis prostratis, foliisque ternatis obovato-cuneiformibus integris albo-tomentosis; floribus ex axillari pedunculo subumbellatum racemosis; leguminibus cochleatis, tomentosis, piloso-ciliatis.

Medicago marina, pedunculis racemosis, leguminibus cochleatis spinosis, caule procumbente tomentoso. *Linn.* Sp. pl. p. 1097. N. 8.

Medica marina. *Clus.* hist. p. CCXLIII. *Lobel.* Adv. p. 383. *Zannichel.* hist. p. 181. Tab. 62.

In arenosis littoribus Insulae Cavorle etc.

Radix perennans, longa, lenta, caespitem caulum cubitalium, quaqua-versum decumbentium, effundit. Sunt caules hi teretes, perinde ut omnes ejusdem partes, folia scilicet, petioli, pedunculi, calycesque, denso, gnaphalico albo tomento obducti. Folia per alternas vices, ex petiolo mediocri ternata; foliolis obovato-cuneiformibus verius, quam obcordatis, integerrimis, cum exigua in apice cuspidula. Stipulae ex ovata basi lanceolatae, integrae, albo-tomentosae. Pedunculi axillares, teretes, tandem petiolis non-nihil longiores, aphylli, apice primum floribus quinque ad decem velut in umbellam collectis, ferius in brevem racemum ordinatis, terminati. Flores brevissime pedicellati. Calyx tubuloso-quinquearticulatus. Corolla papilionacea, flava; Vexillo erecto, reliquis non nihil longiore, emarginato; alis carinaque ut in congeneribus. Stamina diadelpha novem et unum. Legumen cochleatum revolutionibus subternis, albo-tomentosum, omnes spinosum dicunt; inerme tamen est, villis tomenti decumbentibus, iis tantum marginis extantibus, qua de causa forsitan spinosum dictum fuit.

91. *PHACA frigida*.

Phaca caule erecto, ex alis subramoso; foliis impari-pinnatis; foliolis stipulisque maximis, late ovatis; Leguminibus inflatis, triangulo-cymbiformibus secundis pendulis.

Astragalus caule erecto, stipulis maximis, foliis ovatis novenis, filiisque vesicariis. Haller. hist. I. p. 176. N. 402.

Phaca frigida. Jacq. Fl. Austr. II. p. 42. Tab. 166.

Phaca ochreata. Crantz. Fasc. V. p. 419. Tab. 2. f. 2.

In alpibus Scheideg, Baatarzen, Glockner über Heiligen Blut.

Radix perennis; teres, lenta, vage discurrens, ramosa, proliferaque, extus fuscescens. Caulis ex quovis radicis brachio, simplex, spithamalis, pedalis, cubitalis, erectus, firmus, tereti-subangulatus, glaber, pallide aquo-seque virescens, scriptorii plus minus calami crassitudine, inferne aphyllus, stipulis duntaxat bracteaeformibus alternatim obsitus, superiora versus alternatim foliosus; simplicissimo alias terminatus florum racemo; alias singulis ex foliorum axillis, racemum florum principali sinilem attollens, atque hinc ramosus. Folia alterna, impari-pinnata; jugis pinnarum tribus, quatuor, etiam quinque cum terminali. Foliola hac in gente in maxima, interdum pollicaria etiam, late, et obtusiuscula ovata, integra, plana, subfessilia, aut brevissime petiolata, supra saturate viridia, et glabra, subitus aquose virentia, pallida, subtiliter venulis reticulata, et per venulas, orasque villosula, serius decalvata. Communis eorundem axis seu petiolus erecto-patens, supra canaliculatus, subitus striatus, glaber. Stipulae amplexicaules maximaе hac in gente, oblongo-ovales, demum deflexae, integrae. Flores ex pedunculo communi terminali, axillaribusque erectis, nudis, striatis, apicem versus stipite racemosi, majuscui, brevissime pedicellati, secundi, penduli, ochroleuci, seu ex albo aquose luteoli; bracteolis singuli suffulti subovatis, concavo-convexis aquose virescentibus. Calyx olongus, cylindraceo-tubulosus, basi gibbus, breviter quinque-denticulatus, aquose albo-subflavescentes, pubescens, denticulis nigris. Corolla papilionacea ochroleuca, albo-subflavescentes, carina alisque tantillo saturatis. Vexillum reliquis majus, obscure emarginatum, sursum una cum lateribus nonnihil reflexum. Alae conniventes, lateraliter hamatae. Carina obtusa adscendens. Stamina diadelpha, novem et unum. Germen pedunculatum, lineare, compressum, pubescens, stylus acutus brevis adscendens; stigma simplex. Legumen magnum; pedunculatum, inflatum, triangulo-cymbiforme, stylo persistente acuminatum, pendulum, supra planiusculum, sive verius depresso-convexiusculum, carinula exaratum inferne valvulis in carinam conniventibus, naviculare, lateribus tumidis, villosis; uniloculare, bivalve. Semina plura reniformia. Odor nullus.

92. *Sonchus maritimus.*

Sonchus caule simplici; pedunculis subsquamosis monofloris; foliis sessili-plexicaulinibus, lanceolatis sinuato-dentatis, per oras spinulosis.

Sonchus

Sonchus pedunculo nudo, foliis lanceolatis amplexicaulibus indivisis, retrorsum argute dentatis. Linn. Sp. pl. p. 1116. N. 4. Allion. Stirp. Nicae. p. 85. Fl. Pedem. I. p. 223. N. 818. Tab. 16. Fig. 2. optime.

Sonchus angustifolius maritimus. Pluck. Phyt. Tab. 62. f. 5. Barrel. Tab. 341. Zannich. Lit. Venet. p. 251. Tab. 98. f. 1.

In Lacunis maritimis Aquilejae, tum et ad Aquas Gradatas, seu Insula Gradenzi Julio et Augusto.

Radix perennans subfusiformis, fibris sparsis stipata, caulem unum aut aliquot proferens. Caulis simplex, ex decumbente basi erectus, ab una ad duas altus spithamas, teres, fistulosus, laevis, ex albido-virore plus minus rubescens, foliosus, apicem versus in aliquot (duos tres, quatuorve) pedunculos divisus. Folia radicalia spithamam longa, vix pollicaris latitudinis, lanceolata, in petiolum velut decurrentia, sinuato-dentata, dentibus aequilatero-triangulis, per oras brevissime denticulatis, et spinulosis, caeterum plana, laevia, albido-virentia, venis reticulata anastomosantibus, rachi longitudinali superne canaliculata, subtus elevata, carinata, albida, tum subrubente. Folia caulis infima radicalibus simillima, sed sessilia, amplexicaulia, reliqua sursum versus minora, minoraque, laxius et alternatim sparsa, sessilia, amplexicaulia, ex rotunde cordata basi, lanceolata, integra, auriculis duntaxat baseos dentatis. Pedunculi capitulorum floralium versus caulis apicem, alterni, ex axilla bracteae foliaceae amplexicauli-cordatae erecti, squamulis aliquot foliaceis obsiti, caeterum nudi, aut aphylli. Calyx imbricatus squamis ovato-lanceolatis, latiusculis trium ordinum, integris, dorso convexiusculis, laevibus, cauli coloribus, erectis. Receptaculum nudum. Corollae saturate aurato-flavae, calyce duplo longiores, aequales semiflosculosae ligulatae, striatae apice quinquedenticulatae. Stamina capillaria quinque alba; Antherarum cylinder flavus. Germina oblonga, stylus albus simplex, antheris longior, albus, stigma bifidum flavum, semina fusco-nigricantia, coronata pappo piloso albo longiusculo.

93. *LACTUCA scariola*.

Lactuca foliis sessilibus, semiamplexicaulibus, erectis, inferioribus semipinnatifidis, dentatis, summis sagittato-lanceolatis integris; omnibus rachi subtus spinosis.

Lactuca scariola foliis verticalibus carina aculeatis. Linn. Sp. pl. p. 1119. N. 4. Vahl in Fl. Dan. Tab. 1227. Villars. Delph. III. P. I. p. 156. N. 4. Roth. Fl. Germ. II. P. II. p. 258. N. 3. Pollich. Palat. II. p. 372. N. 723. Lumnizer. Fl. Poson. p. 339. N. 765.

Lactuca foliis semipinnatis, nervo spinoso. Haller. hist. I. p. 7. N. 14.

Lactuca sylvestris. Dodon. Pempt. p. 646. Jo. Bauh. hist. II. p. 1003.

Zannichel. hist. p. 157. Tab. 294. Fuchs. hist. p. 301.

Eudivia major lactucina spinosa. Barrel. hist. Icon. 135.

In Comitatu Goritiensi, Foro julio olim Veneto; nec in Austria admodum rara.

Radix annua graciliter fusiformis multis septa fibrillis. Caulis errectus, duos, tresve altus pedes, teres, e virore glaucescens, laevis, spinulis rigidulis (serius cadivis) obsitus, intra florum paniculam viscidulus, superiora versus ex alis ramosus. Folia alterna erecto-patulata, durescentia, e viridi-glaucescencia, de se glabra, attamen rachi dorsali, albida subtus exstante spinulis rigidulis inaequalibus longitudinaliter obsita, inferiora iis Sonchi persimilia, sessilia, auriculis liberis caulem semiamplexantia, semipinnatifido-runcinata, per marginum oras inaequaliter dentata, summa, e quorum alis rami enascuntur, ex sagittata basi anguste lanceolata et integra. Rami erecto-patentes. Flores in caule ramisque alterna per intervalla subfasciculati, subsessiles, erecti, visciduli. Calyx squamis imbricatis, linearibus, obtusis, erectis, interioribus duplo longioribus, estque gracilis, cylindraceus. Semiflosculi aequales, ligulati, pallide flaventes, pauci, subtus rubentes. Receptaculum nudum. Semina ovata, compressa, lineata, nigrescentia, glabra, coronata pappo simplice piloso sericeo, albo, e stipite longo, capillari. Corollae, stamina, styli etc. ut in syngenesia aequali.

94. *ARCTIUM carduelis.*

Arctium foliis decurrentibus, pinnatifidis subhispidis, margine aculeatis; capitulis florum elongato-pedunculatis, subnutantibus.

Arctium carduelis, foliis pinnatifidis aculeatis. Linn. Mant. I. p. 108. N. 3.

Cirsium arctioides. Scopol. Fl. Carn. II. P. II. p. 124; N. 997. Tab. 53.

In alpibus superioris Carnioliae, in der Wachein etc.

Ex eadem, per plures annos durante, crassa, fusiformi, subramosa, fibrasque agente radice, unus aut aliquot quotannis, ad cubiti, et ultra altitudinem, recta assurgunt caules, superiora versus ramosi, teretes, ex fulcis nihilominus velut angulosi, et decurrentibus foliorum marginibus crispis, aculeatisque, alati; primum hispiduli, serius glabrescentes, virides. Folia circumscriptione lanceolata; at profunde pinnatifida, sessilia, per caulem decurrentia (qui exinde alatus, et sinuose crispatus fit) segmentis, five laciniis pinnarum lanceolatis, dentatis, et per oras breviter spinulosis, seu aculeatis. Sunt illa, supra saturate, subtus dilute viridia, nervosa, primum (praeprimis ad nervos)

nervos) hispidula, serius glabra. Rami (verius pedunculi) elongati, tomentosuli, dum glabrescant, capitulo florum simplice terminati, initio subnudante, subviscidulo, sphaeroidico. Calyx squamis multorum ordinum imbricatus, anguste linear-lanceolatis, e viridi subpurpurascenscentibus, apice-sursum uncinato. Receptaculum villosum. Corollae aequales, hermaphroditae, tubulosae, tubulo tenui albo, limbo in quinque lacinias angustissimas, obtuse lineares, rubras partito. Stamina brevia quinque, antheris in cylindrum connatis, flavis. Stylus albus; stigma oblongum, tandem bipartitum; semina coronata pappo fessili, piloso, simplice; nec plumoso, ut miratus sim, a Scopolio inter Cirsia, quibus, ut ait, pappus manifeste plumosus est, relatam fuisse plantam.

95. STAHELINA *dubia*.

Staehelina foliis anguste linearibus, laxe denticulatis, margine revolutis; squamis calycinis lanceolatis, coloratis; pappo calycem longe excedente.

Staehelina dubia foliis linearibus denticulatis, squamis calycinis lanceolatis; pappo calycibus duplo longiore. Linn. Sp. pl. p. 1176. N. 2. Gerard. Gallopr. p. 190. N. 1. Tab. 6. Allion. Stirp. Nicae. p. 73. Hoff. Synops. p. 447. N. 1.

Chamaechrysocome praelongis purpurascenscentibusque Jaceae capitulis. Barbel. hist. Tab. 406.

Staechadi citrinae affinis, capitulis longioribus. Joh. Bauh. hist. III. p. 156.

Chrysocome peregrina tertia. Clusius hist. p. 327.

Stoechas citrina altera. Lobel. Adv. p. 203. non bene.

In Insula Adriatici Cherso et Osero e Regione Urbis Fluminensis.

Planta suffruticosa, perennans, vix semialteram spithamam alta, ramosissima, caule, ramisque est erectis, lignescenscentibus, teretibus; albido-tomentosis, delapsoque tomento albido-incanis, ne calami quidem scriptorii crassitudine, foliosis, apice in unum, duo, triave oblonga, breviter pedunculata capitula florum abeuntibus. Folia sunt undique alternatim sparsa, sat contigua, erecto-patula, sessilia, anguste linearia, acuta, octo, novemve lineas longa, unam lata, per horas (serius revolutas) breviter, laxeque denticulata, supra albo-tomentosula, delapsoque tomento incano-virentia, subtus rachi elevata exarata, semperque albo-tomentosa. Capitula florum terminalia, erecta, ex ovata basi cylindracea, una cum pappo ultra calycem extante, pollicaria, dempto illo, septem lineas longa, duas crassa. Calyx communis cylindraceus, squamis trium ordinum appressis imbricatus, lanceolatis, violaceo-rubris, sericeo-nitentibus. Corollae calyce non nihil breviores; rubrae, a pappo emi-

eminente velut consepulta, monopetalae, infundibuliformes, aequales, hermaphroditae, limbo campanulato, quinquefido. Staminia quinque, antheris in cylindrum connatis. Germina parva oblonga, stylo apice bifido, stigmatibus obtusis. Receptaculum paleaceum, paleis brevibus, semine tamen longioribus. Semina parva oblonga tetragona, coronata pappo pollicari copioso simplice piloso niveo sericeo calyces longe excedente. Odor nullus.

96. *CARLINA lanata.*

Carlina caule uni-aut et submultifloro, filis araneosis lanato; squamis calycinis intimis anguste linear-lanceolatis, radiantibus dilute hyacinthino-rubris.

Carlina lanata, caule submultifloro, lanato, calycibus radio purpureis.

Linn. Sp. pl. p. 1160. N. 2. Allion: Fl. Ped. I. p. 156. N. 568. Host. syn. p. 445. N. 3.

Carlina squamis calycinis terminalibus purpurascens, floribus inferioribus proliferis. Gérard. Gallopr. p. 183. N. 2.

Acanthoides parva Apula. Column. Ecphr. p. 29. Tab. 27. f. 2.

Acarna atractylidis, folio amplio, purpureo capite proferata. Barrel.

Tab. 483.

Carlina Pola. Haquet. p. 29. Tab. 4.

In Itria non infrequens ad mare, locis siccis arenosis.

Radix annua, gracilis, teretiuscula, tri-aut quadripollicaris, tempore durescens, et velut sublignescens, fibris vase aucta, dilute flavescens. Caulis plus minus spithamalis unam vix duas lineas crassus, siccus, durescens, firmus, erectus, teres, lana, sive filis araneosis albidis, copiose obductus, per desicationem glabrescens, communiter simplicissimus, capitulo florali solitario terminatus, alias sub terminali capitulo aliquot ramulis, et ipsis capituliferis, caulem altitudine excedentibus, auctus. Folia alterna, inferiora circumscriptione lanceolata, superiora ovato-lanceolata, omnia sessilia, amplexicaulia, margine pinnatifido-angulata, sinuosa, angulis, apiceque in spinas rectas simplices aut compositas, flavas, duras abeuntibus; praeterea rigida, venosoreticulata, scabra, viridia, sed lanugine eraneosa plus minus obsita; summa sub capitulo copiosius aggregata, instar involucri erecto-patentis illud vallantia. Capitulum eo Carlinae vulgaris aliquantum majus. Calyx communis ex squamis lanceolatis asperis plurium ordinum virentibus et lanuginosis compositus, intimis, instar radii, patentibus, angustioribus, linear-lanceolatis, dilute ut in Xeranthemo annuo, hyacinthino-rubris, siccis, nitentibus, colorem constanter retinentibus. Corollae albidae, aequales, monopetalae, tubulosae, tubo

tubo gracili, limbo infundibuliformi quinquefido, segmentis linearibus. Filamenta quinque brevissima, antheris flavis in cylindrum connatis. Stylus longitudine antherarum; stigma oblongum clavatum, tandem bipartitum. Receptaculum planum, alveolatum, paleaceum, paleis planis, setaceo - multifidis. Semina turbinato - obovata, cinerascentia, glabra, coronata pappo sessili piloso, obscure albido, pilis seu setis ramoso - plumulosis.

97. *Carlina acanthifolia*.

Carlina acaulis, foliis araneoso - tomentosis, frondescentibus, pinnatifidis sinuoso - plicatis, pinnis angulose dentatis, spinosis.

Carlina acanthifolia acaulis foliis tomentosis pinnatifidis plicatis, pinnis semibilobis pungentibus. *Allion. Fl. Ped.*, I. p. 156. *Tab. 51. Host.* *Syn. p. 445. N. 2.*

Carlina chardoussé acaulis foliis sinuato - pinnatifidis, palearum segmentis subulato - incrassatis. *Villars. Delph.* III. P. I. p. 30. N. 1.

Carlina Utzka. *Hacquet. Pl. alp.* p. 7. *Tab. 1.*

In Istriae Monte majore: In Monte Platnik: et prope Murenfeld etc. in siccis apricis.

Planta biennis. Radix fusiformis, crassa, longaque, fibras agens longas, extus flavescens, intus alba. Ex ea, inter folia plus quam spithamalia, undique in orbem diffusa, capitulum florale semper sessile, nec caulescens unquam. Folia plurium ordinum, de se viridia, albo - nihilominus, praeprimis subtus, tomentosa, ob fila araneoso - lanuginosa, quibus dense superinducta sunt; extima plus quam spithamalia, frondium instar, undique in orbem per terram prostrata, interioribus brevioribus; suntque pinnatifida, extrorsum latescentia, axe nixa crasso, supra canaliculato, velut in petiolum decurrente, albo - tomentoso, pinnis latiusculis, inaequaliter angulose dentatis, sinuoso - plicatis, dentibus margiaum in spinam pungentem abeuntibus. Capitulum florale praegrande, plano - hemisphaericum, patens, nisi cum tempore humido in globum velut convergit; Calyx squamis foliaceis multorum ordinum imbricatus; extimus ovato - acuminatis, viridibus, spinoso - ciliatis; interioribus angustioribus lanceolatis, margine et apice spinosis, dorso ex viridi caerulecentibus; intimis radiantibus lanceolatis, albis, nitentibus, innocuis, inermibus, siccis, colorem non mutantibus. Corollae monopetalae, tubulosae, tubo gracili, limbo infundibuliformi quinquefido, albido - flavicante. Stamina quinque, antheris flavis in cylindrum connatis. Stylus et stigma ut in congeneribus. Receptaculum planum carnosum alveolatum, paleis alveolos vallantibus, multifidis. Semina turbinata, villosula, pappo coronata ramoso - plumuloso.

98. *Cnicus tataricus.*

Cnicus foliis inferioribus pinnatifidis petiolatis, superioribus sessilibus, ex cordata amplexicaule basi, ovato-lanceolatis; utrisque spinoso-ciliatis; capitulis contiguis.

Carduus tataricus, foliis amplexicaulibus lanceolatis, serraturis, spinosof-setaceis, floribus triphyllis. *Linn.* Sp. pl. p. 1155. N. 23. *Jacqu.* Fl. Austr. I. p. 56. Tab. 90. *Allion.* Fl. Ped. I. p. 151. N. 550. (sub *Cirsio*).

Cirsium foliis ciliatis semipinnatis, pinnis angulosis, spinosis, superioribus amplexicaulibus. *Haller.* hist. I. p. 76. N. 176.

Cirsium carniolicum. *Scopol.* Fl. Carn. II. P. II. p. 128. N. 1005.

Im Loibl linker Hand vom Windisch Bleyberg, vulgo im Boden, nach der Matschaker Alpen zu. Julio, copiose.

Radix plurium annorum. Caulis bi-aut tripedalis, basi semipollicem crassus, teretiusculus, costis, sive striis elevatis exaratus, villis primum adspersus hispidulus, serius superiora versus glabrescens, viridis, inferne obscure rubescens, medulla alba faretus, firmus, erectus, plus minus ramosus, ramis sive pedunculis inferioribus axillaribus elongatis, apice, ut caulis, terminatis, rarius unico, communiter duobus, tribusve contiguis capitulis floralibus. Capitula haec iis Onici Erythiales persimilia, majora tamen, crassioraque; et ipsa quoque ad linearum aliquot subtus distantiam, foliolis lanceolatis spinulosis, quam caulina, minoribus, subinvolucrata. Eorumdem calyx communis squamis plurium ordinum imbricatus linear-lanceolatis, innocue subaristatis, viridibus, apice rufescens, subviscidulis, initio non nihil tomentosulis. Receptaculum pilosum. Corollae aequales hermaphroditae, tubulosae, tubulo praetenui albo, limbo aequaliter quinquepartito dilute flavo, seu ochroleuco. Stamina quinque albo-villoso, antheris in cylindrum connatis rubentibus, certe lineis quinque rubris exaratis, dum fuscescant. Stylus antheris longior, flavescens, tandem in stigmata duo fissus oblonga. Semina oblonga angulata striata, pappo coronata longiusculo plumoso. Odor florum aliquis, nec ingratius. Folia radicalia (persaepe plusquam spithamalia, sex septemve pollices lata) et infima caulis pinnatifida, in petiolum velut elatum decurrentia; reliqua caulis superiora, sessilia, ex cordata, semiamplexicaule basi, ovato-lanceolata, alterna, plana, subvilloso, supra saturate, subtus pallide virentia, per oras inaequaliter dentata; oris ipsis spinulis longiusculis acicularibus flavidibus, primum innocuis, serius rigescens, obsitis, longissimis, quae auricularum amplexicaulium oras obsident.

Observ

Obseru. Longo plantam hanc tempore pro mera Cnici Erysithales varietate integrifolia habui; sed tantis, ut Linnaeus, Hallerus, Jacquinus, Scopolius et Allionius est, viris, qui specie ab Erysithale distinxerunt, obstrepere, nefas duxi. A carduis tamen removendam putavi, quamdui Erysithales Carduos inter non reperiatur.

99. *Cnicus pygmaeus.*

Cnicus foliis sessilibus linearibus, subdenticulatis, caulem capitulo solitario terminatum excedentibus, calyce inermi.

Cnicus pygmaeus caule unifloro, foliis sublinearibus sessilibus confertissimis, calyce inermi. *Linn. Sp. pl. p. 1156. N. 2.*

Carduus mollior humilis angustifolius. *Clus. hist. p. CLI.*

Serratula pygmaea. *Jacqu. Fl. Aust. V. p. 20. Tab. 440.*

Cirsium pygmaeum uniflorum foliis angustis, imis caule longioribus. *Scopoli. Fl. Carn. II. P. II. p. 123. N. 996.*

In summitate alpium Pontebanarum Trügel. Item summitate alpis Fischkopf in valle Rabensi, et rupestribus alpis Grindovez.

Radix perennis, longe fusiformis, crassiuscula, recta, fibris comata, extus fusca, plurima inter folia caulem unum, duos, tresve, e totidem capitibus, effert rarius subtripollicarem, communiter breviorem, pro ratione parvitas, crassiusculum, teretem, filis araneosis mollibus albis undique obvolutum, si quando calvescat, virentem, rectum, stipate, quantus quantus est, foliosum, terminatum apice capitulo florum solitario, pro ratione exiguitatis suae magno. Folia tam radicalia, quam caulinam perquam angusta, saepe vix lineam lata, linearia, acuta, integerrima, habeo tamen et anguste linear-lanceolata, rarer, laxeque denticulata, semper sessilia, capitulum florale excedentia, jam erecta, alias erecto-patentia, primum pilis utrinque araneosis mollibus albis obsita, serius decaivata, supra viridia, subtus pallidiora, nervo dorsali exarata, oris marginalibus revolutis. Calyx Capituli ex ovata basi cylindraceus, squamis foliaceis multorum ordinum imbricatus, ex ovata basi lanceolatis, erectis, integris, ciliatis, mollibus, innocuis, e viridi rubescientibus, dum atro-purpurecant, pilis albis longiusculis, serius cadivis, obsitis. Receptaculum villis longis pilosum fuscescentibus. Corollae aequales; tubulo longo, tenui, albo, limbo oblongo-ureolari semiquinquefido, lacinulis linearibus aequalibus, dilute purpureo. Stamina quinque alba, antheris dilute caeruleoscentibus in cylindrum connatis. Stylus longissimus albus; stigmata duo purpurascientia, revoluta. Semina oblongo-obovata, subangulata, glabra, peripherialia incurva; disci recta; omnia coronata pappo sessili plumoso.

100. *CARDUUS rivularis.*

Carduus foliis lanceolatis, pinnatifido-dentatis, spinuloso-ciliatis; imis petiolatis; summis sessili-semiaplexicaulibus; caule inermi; capitulis subsolitariis.

Carduus rivularis. *Jacqu.* Fl. Austr. I. p. 57. Tab. 91. *Höft.* syn. p. 443. N. 13.

Abunde Junio in Monte Loibl, loco im Boden dicto in pratis, et secundum rivulos per prata decurrentes.

Radix perennis, digitum auricularem fere crassa, transversa, horizontalis, longas, recta fibras demittens. Caulis bipedalis, erectus, subsimplicissimus, fistulosus teres, inferne sulcato-angulosus, superne striatus, subtomentosulus, caetera inermis, laete viridis. Folia radicaria plura, et non nulla paulo supra basin, circumscriptione lanceolata, profunde pinnatifido-dentata, plana, petiolata, laete viridia, per oras spinulis-setaceis innocuis, ciliata; caulina pauca, laxe alternatim sparsa, magis magisque angustiora et breviora, sessilia, semi-amplexicaulia, innocue spinulosa, sominis integris. Caulem terminat capitulum persaepe solitarium, alias duo triave approximata sessilia, interdum et quartum, brevissime pedunculatum paullo sub terminalibus conspicitur. Calyx capitulorum ovatus, glaber, viscidulus imbricatus squamis linear-lanceolatis, innocuis, multorum ordinum, exterioribus viridibus, interioribus superne purpurascientibus. Corollae rubrae. Antherae albae. Stylus longe ultra corollas eminens, in stigma longuin teres abiens, primum fulco excisum, tum apice fissum. Pappus vere plumosus, nec simplex, et pilosus. Receptaculum villosum, seu verius pilosum.

Observe. Recte in Auctario suo Allionius inquit a Cirsio suo N. 543: (quod *Carduus rivularis* Jacquinii est) removendum nomen et synonymum Scopolii Cirsii carniolici, nam planta Scopolii nil, nisi *Carduus* (potius *Cnicus*) tataricus Jacquinii est. Recte et idem in Auctario monet figuram Tabulae 12. sub falso Cirsii pyrenaici nomine propositam, varietatem praecise esse *Cardui rivularis* Jacquinii.

101. *CARDUUS medius.*

Carduus foliis decurrentibus, lanceolato-pinnatifidis, margine spinosis; caule simplice; capitulo terminali longe pedunculato; calyce inermi tandem squarroso.

Carduus medius foliis decurrentibus pinnatifidis margine spinosis, caule unifloro, pedunculo longissimo, calycum squamis inermibus patentibus setaceis. *Gouan.* Illustr. p. 62. N. 3. Tab. 24.

In pratis humidiuseculis prope Prax Julio, alibique: in Monte Loibl im Boden.

Radix

Radix perennis, oblique horizontalis, fibris demissis nixa. Ex ea unus, aut aliquot caules, pedales, sesquipedales, erecti, communiter simplicissimi; raro supra basin ex axilla folii subnascente ramo, innovati, inferne angulati, et ad medianam usque altitudinem foliosi, et ex decurrentibus foliis spinose crispatis; superne fere aphylli, teretiusculi, tomentosuli, in longum excurrentes pedunculum, terminatum capitulo florum solitario, pondere serius subnudante suo. Folia circumscriptione lanceolata, profundius aut minus profunde pinnatifida, lobis latiusculis, angulatis, per oras inaequaliter spinosis, supra obscure viridia, et scabra, nec ut in deflorato glauca et laevigata; subtus aquosa et pallida hispidulaque, decurruntque per caulem lobulis crispato-spinosis. Calyx capituli terminalis ovatus, imbricatus squamis multorum ordinum anguste linearis-subulatis, innocue acuminatis, subtiliter subpubentibus, viridibus, serius squarrose erecto-patulis, imis cum tempore etiam sursum, deorsumque curvatis. Receptaculum pilosum. Corollae rubrae, ut in congeneribus; antherae albae. Stylus ultra antheras excurrens in stigma oblongum rubrum, apice bifidum. Pappus sessilis simplex pilosus.

Obser. Cirsium medium Allionii, ut ut Gouani Carduum medium citet, ab hoc specie differre nemo non videt, tum inspectione figurae quam in Tab. 49. dedit, cum foliis sessilibus non decurrentibus, imis longe pedunculatis; tum et ex eo, quod plantam inter Cirsia plumose-papposa locet, quae in Carduo medio Gouani pappum simplicem pilosum habet.

Obser. II. Nescio, an ab hoc Gouani Carduo medio separem Carduum in Montis Loibl ea parte, quam im Boden vulgo dicunt, copiose crescentem? Carduo Gouani simillimus est quoad omnia; foliis duntaxat differre videtur; sunt illa circumscriptione quidem et ipsa lanceolata, itidemque pinnatifida, verum profundissime, usque ad costam ferè pinnatifida, et lobis pinnarum longiuscule lanceolatis, laxius inter se ordinatis. Qui novam speciem voluerit afferere, non repugnabo.

102. ATHANASIA maritima.

Athanasia capitulis florum e pedunculo brevi solitariis, in corymbulos terminales ordinatis; foliis alternis sessilibus ovoidi-lanceolatis crenulatis tomentosis.

Athanasia maritima pedunculis unifloris subcorymbosis, foliis lanceolatis indivisis crenatis, obtusis, tomentosis. Linn. Sp. pl. p. 1182. N. 10.

Gnaphalium legitimum. Clu. hist. p. 329.

Gnaphalium maritimum multis. Joh. B. üh. hist. III. p. 157.

Gnaphalium marinum. *Dodon.* Pempt. p. 65;

Gnaphalium marinum primum. *Tabern.* p. 780.

Gnaphalium marinum tomentosum. *Dalechamp.* hist. Lugd. p. 1387.

In Arenosis maritimis Insulae Cavorle, cum *Echinophora spinosa*, *Teucrio Polio* etc.

Radix perennans brachiata, sublignescens caulem plus quam spithamalem, ipsa pene a basi ramosum attollit, ramis simplicibus, erectis, cauli principi subaequalibus: tam hi quam ille, teretes, calami scriptorii crassitudine, albo densoque obducti tomento, ab imo ad apicem foliis obsiti alternis, sessilibus, oblongo-ovalibus, sive obtuse ovali-lanceolatis, sex septemve lineas longis, nec nisi duas latis, erecto-patentibus integris, per oras crenulatis, caeterum planis, et albo undique, densoque tomento obductis, ut crenulas vix dignoscas: singulis e foliorum alis rudimenta brevia foliorum aliquot exoriuntur; ipso folio breviora. Caulis ramique terminantur corymbulo capitulorum trium quatuorve aut quinque, subglobosorum, breviter pedunculatorum, infimo uno, alterove ex axilla suminorum foliorum octo; pedunculis his eodem quo caulis, folia, calycesque, albo tomento obductis. Calyx communis hemisphaericus sive ovato-truncatus, imbricatus squamis ovatis plurium ordinum appressis, albotomentosis. Corollae omnes aequales infundibuliformes quinque denticulatae, erectae, flavae, calycem communem tantillo excedentes. Stamina quinque, antheris flavis in cylindrum connatis. Stylus simplex apice breviter bifidus, stigmatibus flavis obtusis. Receptaculum paleaceum, semina oblonga, paleis breviora, nuda; pappus nullus.

103. *CONYZA candida.*

Conyzza foliis ovalibus petiolatis, una cum caule, calycibusque niveo-tomentosis; capitulis pedunculatis axillaribus, terminalibusque confertis.

Conyzza candida foliis ovatis tomentosis, floribus confertis, pedunculis lateralibus, terminalibusque. *Linn.* Sp. pl. p. 1208. N. 12.

Jacobaea cretica incana integro Limonii folio. *Barrel.* hist. Tab. 217.

Aster tomentosus luteus Verbasci folio. *Boccone.* Pl. rar. sicil. p. 60. Tab. 31. f. 2.

In Insulis Adriatici Cherso, Arbe etc.

Ex radice perenni, digitis fere auricularis crassitudine, fusiformi, extus nigra, pluricipite, copiosa intra folia radicalia, caulis unus, pluresve assurgent sesquispithemales, recti, teretes, calami scriptorii crassitudine, firmi,

una

una cum foliis, reorumque petiolis, et capitulorum pedunculis, calycibusque, niveo dense superinducti tomento. Folia radicalia latiuscula ovata, aut oblonge ovalia, crassiuscula, subcordiaceae, subtus nervosa, reticulataque, ex petiolo, supra canaliculato, erecta, integrerrima. Caulina alterna, et ipsa, brevius tamen, petiolata, obtuse ovali-lanceolata, integra, duplo, triplove radicibus angustiora; omnia ex praedicto tomento nivea. Terminatur caulis corymbo trium, quatuor aut quinque capitulorum florigerorum pedunculatum; similiaque capitula, ut plurimum simplicia, et pedunculata, ex foliorum caulinorum superiorum axillis orta, erecto-patent alternatim. Pedunculi mediocres, teretes, firmi, colore et tomento reliquae plantae, communiter foliolo sub capitulo obsiti sunt unico, ovato, sessili. Capitula floralia avellanae nucis magnitudine, ovata, calyce communi constant composito ex squamis angustis, linearibus, obtusis, trium quatuorve ferierum imbricatis, niveo-tomentosis, interioribus acutiusculis, tantillo longioribus, erectis, apicem versus extrorsum squarrose patulis. Receptaculum nudum. Corollae omnes aequales, tubulosae, saturate flavae, tubulo longo, tereti; hermaphroditarum disci, brevissime quinquefido; feminarum radii, brevissime tridenticulato. Stamina feminis nulla; hermaphroditis quinque brevia alba, cum antheris quinque flavis in cylindrum connatis. Germina utrisque longa, pubentia; cum stylo corollas excedente, filiformi albo, terminato stigmatibus duobus brevibus obtusis reflexis, flavis. Semina omnibus longa, gracilia, villulis albidis adspersa, coronata pappo simplece piloso albo, calycem, corollasque aequante.

104. ERIGERON viscosum.

Erigeron caule inferne virgatim ramoso, una cum ramis superne racematis multifloro; foliis lanceolatis denticulatis viscido-villosis; corollis radiatis.

Erigeron viscosum pedunculis unifloris lateralibus, foliis lanceolatis denticulatis; calycibus squarrosis, corollis radiatis. Linn. Sp. pl. p. 1209.

N. 1. Jacq. Hort. Vind. II. p. 77. Tab. 165. Gouan. Illust. p. 67.

N. 2. Villars. Delph. III. P. I. p. 240. N. 7. Gerard. Gallopr. p. 201.

N. 1. Allion. Fl. Ped. I. p. 198. N. 717.

Conyza major. Clus. hist. p. XIX. et XX. Dodon. Pempt. p. 51. Lobel.

Adv. p. 145 et 146. Barret. hist. Tab. 370. Jo. Bauh. hist. II. p. 1053.

In maritimis Littoralis. Etiam sub sepibus in Forojulio, Monfalconii copiose.

Radix perennans, crassa, lignescens, copiose fibrofa, eau'lem (aut plures etiam) educit plus quam cubitalem, fortem, inferne lignescentem, ac velut suffru-

suffrutescentem, brevi in ramos sibi similes, inaequales; strictos, virgatim abeuntem, teretem, basi rubentem; et e rubro fuscescentem, villulis canis viscidis obsitum; perinde ac rami, copiose per omnem longitudinem foliosum, ac superiora versus, racematum multiflorum. Folia salicinorum aemula, contingue alterna, firmula, (enascientibus ex eorum axillis brevibus foliolorum ramulis) lanceolata; per oras denticulata, superiora ramorum etiam integra, basi apiceque sensim angustata, sessilia, caulem arcte et anguste semiamplexantia, erecto-patula, insimis saepe deflexis, supra saturate, pallidius subtus viridia, utrinque viscido-villosula, dum decalvescant. Abeunt caulis ramique apicem versus in capitulorum floralium pedunculatorum racemum, erecto-patulum, nonnunquam ad spithamam usque elongatum, subpyramidalē; pedunculis axillaribus, viscido-vilosulis, a sesquipollice, magis magisque decrementibus, communiter unico florui capitulo terminatis, inferioribus tamen non nunquam duo triave per intervalla capitula ferentibus, squamisque foliaceis alternatim obsitis. Communis capitulorum calyx ovatus squamis plurium ordinum linearis acutis viscido-vilosulis, subsquarroso imbricatus. Flores omnes, cum antheris et stigmatibus flavi: hermaphroditi in disco, tubulo-quinquedentati; feminei in radio, ligulatique, ligulis anguste linearibus, tridenticulatis, duplo, quam discus, longioribus, patentibus, dum defleuantur. Receptaculum nudum. Semina brevia, teretiuscula, tomentosula, coronata pappo piloso, simplice sessili calycem parumper excedente, ligulis radii duplo breviore. Odor plantae totius ex visciditate gravis.

105. *INULA bubonium.*

Inula foliis semiamplexicaulibus, ovato-lanceolatis denticulatis hispidis; caule erecto rigido corymboso; squamis calycinis squarroso-patulis.

Aster Bubonium. *Scopol.* Fl. Carn. 2. Tom. II. p. 173. N. 1083. Tab. 58. demptis synonymis.

Inula Bubonium. *Jacq.* Fl. Austr. V. in Append. p. 36. Tab. 19.

Minime rara in Montibus circa Goritiam, Tergestum, tum in Karscho; nusquam copiosior quam in Schnifiza, seu alpibus Croatici Schneeberg, sinui Flanatico incumbentibus.

Radix perennis, copiose fibrosa, fibris crassis semiflignalentibus. Caules simplices, florum corymbo umbellaeformi terminati, copiose foliosi, plus minus cubitales, unam, aut semialteram crassi lineam, teretes, faceti, rigidi, normales, striis elevatis nonnullis exarati, virides, hispidae, seu fetulis exiguis rigidis adspersi. Folia a basi ad apicem copiosa, undique sparsa, sursum versus decrementia, ovato-lanceolata, sessilia, semiamplexicaulia, rigida, erecto-paten-

patentia, viridia, subtus pallidiora, demptis supremis integris, laxe denticulata; utrinque sed praepriinis per dorsi nervos, marginumque oras hispida, et seabra; nec tamen incano-tomentosa. Ramuli, sive verius pedunculi, subbiflori, foliolis squamaeformibus alternis oblieti, ex summorum foliorum axillis enati, eandemque cum caule principe altitudinem attingentes, terminalem efficiunt corymbum, velut umbellaeformem. Alias (propitioreque duntaxat solo) caulis superiora versus, copiosos in ramos simplices ex alternis foliorum axillis abit, aequo fere omnes longos, copiose et ipsos foliosos, duobus ut plurimum floribus terminatos capitulis, ea fere ratione, ut eos Hallerus in Astere suo N. 73. (Astere videlicet Vaillantii, Allion.) expressit. Capitula florum ayellanae circiter magnitudine: calyx ex breviter cylindraceo, demum hemisphaericus, imbricatus squamis quatuor ordinum oblongo-ovatis, sive ovalibus, e viridi flaventibus, serius nudis, apicibus trium inferiorum ordinum squarroso extrorsum patentibus, superne saturate viridibus, per desiccationem tandem fuscescentibus; squamis intimi seu supreini ordinis erectis, submembranaceis. Receptaculum nudum. Semina pappo sessili piloso simplice. Flores omnes saturate aurantiaco-flavi. In disco tubulo - quinquefidi hermaphroditi; Antheris basifistis; Stylo corollae tubum excedente, stigmate bifido flavo. Flores radii copiosi, feminine, ligulati, ligulis diuidiam lineam latis, calycis longitudine, brevissime tridentatis; stylo tubum excedente, bifido, flavo.

Obsrv. Magnam Cl. Scopoli hanc inter et salicinam Linnaei Inulam intercedere inquit similitudinem; hac quoque de causa, crediderim, ad eandem synonymum Clusii, et Bulbonium luteum Tabernaemontani, quae Inulam Linnaei salicinam indicant, adduxit. Id minus recte. Nec Scopolio melius Inulam hanc nostram Villarsius Germanicae Linnaei Inulae adgregavit, a qua plurimum certe differt. Rectius utroque suspicatur Allionius Helenium montanum salicis folio subtus incano Vaillantii respondere Bubonio a Jacquinio picto. Atque ego quidem idem omnino esse pronunciarem, nisi quidem Vailantianae plantae tam auctor ipse, quam Hallerus et Allionius folia tribuerent subtus incana et tomentosa, quae in Inula Bubonio, toties natali in solo visa, numquam deprehendi.

106. INULA crithmoides.

Inula foliis linearibus carnosis; caulinis obtuse tricuspidatis; rameis integerrimis.

Inula foliis linearibus carnosis tricuspidatis. *Linn. Sp. pl. p. 1240. N. 17.*

Crithmum chrysanthemum. Dodon. Pempt. p. 706.

In maritimis inundatis Aquilejae, et Tergesti, Julho et Augusto.

Fff

Radix

Radix perennis, subfusciformis, brachiata, fibrillis septa, alba, sublignescens, plures caules, subcubitales attollens. Caules erecti, teretes, fariet, rigidi, fragiles, sublignescentes, laeves, e viridi tandem rubri, ad foliorum basin cicatrice semicirculari atro-sanguinea notati, copiose foliosi, prium stricti, simplices, subnascentibus serius e foliorum axilla ramulis, copiose ramosi. Folia caulis principalis sessilia, alterna, fere pollicaria, duas crassa lineas, lineariter-teretiuscula, carnosa, apice obtuse tricuspidata, laevia, saturate viridia, erecto-patentia. Ramuli e foliorum horum axilla breves, subpollicares, prium praeceps foliosi, foliis teretiusculis, integris, nec tricuspidibus, ex apice tandem, perinde ac caulis, floriferi, monoflori. Flos longiusculle pedunculatus, erectus, pedunculo aphylo sub flore parumper inerassato, viridi, squamulis duntaxat exiguis, acutis, viridibus sparsis, appressis obsto. Qui adeo prium caulis simplex et monoflorus fuisse videbatur, succrescentibus series ramulis axillaribus, ramosus et multiflorus evadit. Calyx squanis viridibus linear-lanceolatis, acutis, trium quatuorque ordinum, imbricatus, erecto-patentibus, exterioribus brevioribus. Receptaculum nudum, flosculi omnes flavi, exteriore radii feminei ligulati, angusti, lineares, tridenticulati, duplo ealyce longiores, interiores disci hermaphroditi tubuloso-quinquedenticulati. Antherae eorundem basi bifetae. Pappus sessilis, pilosus simplex. Reliqua ut in congeneribus. Odor nullus.

107. ARNICA cordata.

Arnica foliis radicalibus reniformi-cordatis, longe petiolatis; caulinis sessilibus, ex cordata semiamplexante basi lanceolatis; utrisque dentatis; caule unifloro.

In umbrosis humidis rupestribus, auf der Kerschbaumer erlze, Julio:

Radix perennis, auricularem pene digitum crassa, oblique horizontalis, teres annulata, fibras funicularum instar copiosas recta demittens. Ex ea quotannis unus (rarius duo simul) normaliter assurgit caulis, fere pedalis, lineam crassus firmulus, teres, striatus saturate viridis, serius atro-rubens, villulis, magna deinceps ex parte cadivis, adspersus. Folia radicalia complura, pollice aliquantum longiora, latioraque, circumscriptione reniformi-cordata, dentata, plana, saturate viridia, firmula, et velut carnosa, tactuique ob exilem, fere microscopicam, rigidulam pubem (duin denique calvescant) scabra, seu hispidula; nixa petiolo quatuor fere pollices longo, gracili, firmulo, teretiusculo, concolore, nudo, linea impressa superne exarato. Folia caulia tria, aut quatuor, ab invicem sémota, alterna, sessilia, ex cordata et semiamplexicaule basi, latiuscula ovato-lanceolata, ambitu dentata, de castero radicalibus colore, et constitutione similia; infimo quandoque velut in petiolum decurrente.

Capi-

Capitulum florale unicum terminale, minus quam reliquis in Arnicae speciebus. Calyx hemisphaericus, imbricatus squamis duorum ordinum lanceolatis viridibus pubentibus, discum, non ligulas radii, excedentibus. Flores aurato-flaventes: in disco hermaphroditi, tubulo - quinquedentati; in radio feminei, ligulati, patentissimi, ligulis linearibus, breviter tridenticulatis. Receptaculum nudum; semina fusco - nigricantia, pube rara adspersa, coronata pappo sessili piloso simplice. Reliqua ut in congeneribus.

108. ANTHEMIS cota.

Anthemis foliis bipinnatis, pinnulis linearibus spinula terminatis; pedunculis monofloris, sub flore crassifloribus; paleis florum discum superantibus spinosis.

Anthemis cota florum paleis rigidis pungentibus. *Linn. Sp. pl. p. 1259.*
N. 1. *Villars: Delph. III. P. I. p. 253.* N. 2.

Anthemis arvensis annua Italica major vulgarissima, flore maximo; disco pungente. *Michel. N. pl. Gen. p. 32.* N. 1.

Chamaemelum annum ramosum, cotulae foetidae foliis amplioribus; capitulis spinosis. *Tilli. Hort. Pisani. p. 38. Tab. 21. Fig. 2.*

Chamaemelum cotta. *Allion. Fl. Ped. I. p. 184.* N. 669.

Crescit copiose undique circa Capo d'Istria in Littorali Austrjaco.

Radix annua, graciliter fusiformis, copiosis undique septa fibrillis, tempore durescens. Caulis plus minus cubitalis, erectus, ne calami quidem scriptorii crassitudine, teres, farctus, subtiliter striatus, viridis, exigua, breve evanescere adspersus pube, foliosus, apicem versus, in paucos, monofloros, ex foliorum axillis ortos, divisus ramos. Folia alterna, bipinnata, villulis rigidulis albidis cadivis hispidula, pinnulis parvis, angustis, linearibus, spinula terminatis. Caulis ramique terminantur pedunculo grandiusculo monofloro, sub flore non nihil crassiflorante. Calyx communis hemisphaericus, squamis compositus trium ordinum, arcte imbricatis oblongo - ovatis, primum pubescens, serius glabris, durescentibus, nupsiam nigrescentibus. Flosculi disci hermaphroditi, flavi, tubulo - quinquedentati, staminibus antheriferis, styloque in figmata duo reflexa diviso, instructi. Semiflosculi radii albi; ligulis oblongo - ovalibus, striatis, breviter trifidis, patentibus, serius reflexis, ut in Cotula. Sunt hi feminei, stylo brevi, breviter bifido, absque staminibus, instructi. Receptaculum orbiculare planum, tandem in convexum hemisphaerium attollitur, obsitum illud est paleis semina, floresque disci excedentibus, rigidis, in spinam pungentem terminatis. Semina oblonga, nuda, pappo destituta.

Observ. Non credo Bellidem montanam Tanaceti folio Plukeneti Tab. 17. f. 5. huc (potius ad Anth. altissimam?) pertinere. Plerique (Villarsius, Michelius, et Linnaeus in Mant. II.) Tabulam 19. Tillii ex Hort. Pisani citant; sed hac in Tabula nil nisi folia Cyclaininis et Cynara repraesentantur, citari itaque Tabula 21. f. 2. debet.

109. *ACHILLAEA macrophylla*.

Achillaea foliis impari-pinnatis, planis, pinnis oblongis inciso-ferratis, extimis majoribus confluentibus.

Achillaea macrophylla foliis pinnatis planis inciso-ferratis, extimis majoribus coadunatis. *Linn.* Sp. pl. p. 1265. N. 10. *Allion.* Fl. Ped. J. p. 181. N. 659. *Villars.* Delph. III. P. I. p. 259. N. 8. *Hort.* syn. p. 472. N. 2.

Achillaea foliis pinnatis, pinnis acute ferratis, extremis confluentibus.

Haller. hist. I. p. 49. N. 115.

Tanacetum inodorum Leucanthemum alpinum. *Barrel.* hist. N. 1119.

Tab. 991.

Floret medio Julii in alpe Luggaviensi im Lessachthal.

Ei radix perennis fusiformis crassiuscula sublignescens radiculis obsita, extus fuscescens. Caulis sat gracilis, firmus tamen, erectus, simplex, bispi-thamalis, aut et cubitalis, teres, striatus, villosulus, primum viridis, tum ab imo, sursum versus atro-rubescens, foliis laxe alternantibus obsitus, apice corymbum florum simplicem, sat pauperem, erectum proferens. Folia impari-pinnata, plana, patentia, supra saturate viridia, subtus aquosiora, utrinque tamen, nec per costas tantum, villosula, ut ut villi decadant denique maximam partem. Pinnae lanceolatae, inaequaliter inciso-ferratae, trium quatuorve jugorum, cum impare: inferioribus minoribus, extimis majoribus, et confluentibus. Corymbus florum terminalis, simplex, constans pedunculis quinque, sex, septemve, uni-summum bifloris, brevibus, gracilibus, villosulis, ad eandem altitudinem elatis. Calyx eorumdem communis oblongo-subovatus, imbricatus squamis aliquot ordinum ovatis, viridibus, villosulis, per marginem nigro-sfacellatis. Flosculi tam radii, quam disci, albi; hi tabuloso - quinquedenticulati hermaphroditi; illi ligulati feminei, numero quinque aut sex; ligulis ovato oblongis, patentibus, breviter trifidis. Stamina hermaphroditorum quinque brevissima, capillaria, alba; antheris in cylindrum connatis, flavis. Germin utrisque exiguum; stylo albo; stigmate obtuso, bifido. Receptaculum convexum, calycem tandem excedens, paleis obsitum linear-lanceolatis, fuscescentibus. Sepinia subovata, nuda, pappo destituta. Odor plantae totius, paeprimis florum, ut in congeneribus alpinis.

110. *BUPHTHALMUM aquaticum.*

Buphtalmum calycum involucro flores excedente, patente mutico; capitulo in dichotomiarum axillis sessilibus; foliis linearis-lanceolatis integris villosis semiamplexicaulibus.

Buphtalmum calycibus obtuse foliosis sessilibus axillaribus; foliis alternis, oblongis, obtusis, caule herbaceo. Linn. Sp. pl. p. 1274. N. 5. Gerard. Gallopr. p. 210. N. 2. Villars. Delph. III. P. I. p. 261. N. 2. Allion. Fl. Pediein. I. p. 179. N. 651. Et Stirp. Nicens. p. 99.

Aster legitimus Clusi mollior luteus. Barrel. Tab. 552.

In arvis littoralis, tum et ad aquarum latera, in Istria.

Planta et ipsa annua; similis Bupht. spinoso, sed minor partibus omnibus graciliorque, sublignescens tamen. Radix filiformi-fusiformis, fibrosis septa radiculis: ex eo plures caules spithamei, semel iterumque dichotomi, erecti, teretes, virides, villosi, tandem durescentes, et semilignescentes, foliis obsiti alternis sessilibus semiamplexicaulibus, obfuso linearis-lanceolatis integris molibus, utrinque villosis viridibus. Capitula florum in dichotomiarum axillis, et ramorum apice sessilia. Calyx exterior seu involucrum calycis, florem duplo excēdens, patens, compositum foliis duorum ordinum obtuse lanceolatis, viridis integris, villosis muticis. Calyx proprius imbricatus squamis foliosis, villosis oblongo-subovatis obtusis discum corollarum aequantibus. Flores saturate flavi. In disco breviores hermaphroditi infundibuliformi-tubulosi quinquedenticalati, antherarum cylindro concolore. In radio feminei, ligulati, tri-quatrivedenticalati, calyce proprio, non involucro longiores. Receptaculum paleaceum. Semina pappi loco coronata margine inciso. Planta non inamoene odorata.

111. *BUPHTHALMUM spinosum.*

Buphtalmum calycum involucro flores excedente, patentissimo, spinoso; foliis alternis lanceolatis semiamplexicaulibus, integerrimis villosis.

Buphtalmum calycibus acute foliosis; foliis alternis lanceolatis amplexicaulibus integerrimis; caule herbaceo. Linn. Sp. pl. p. 1274. N. 4. Gerard. Gallopr. p. 209. N. 1. Allion. Fl. Ped. I. p. 179. N. 650. Villars. Delph. III. P. I. p. 261. N. 1.

Aster I. Clus. hist. p. XIII.

Aster legitimus Clusi alter, seu spinosus luteus. Barrel. Tab. 551.

In littorali praeprimis versus Sebenicum in arvis, agrorum marginibus etc. in Cherso.

Planta annua. Radix pennae anserinae crassitudine fusiformis, copiosis septa fibris. Caulis spithameus, pedalis, et sesquipedalis, teres, viridis, villosus, durescens, rigidus, semiflignescens, simplex, superiora versus paucis, alternis, caulem principe in superantibus ramis erecto-patentibus instructus. Folia caulis ramorumque alterna, sessilia, semiamplexicaulia, lanceolata, integrerrima, mollia, saturate viridia, utrinque villosa. Florum capitula magna, inferiora superioribus altiora. Calyx exterior seu involucrum calycis florum capitula duplo triplove excedens, compositum foliis duorum ordinum ex ovata-basi lanceolatis, canaliculatis, integris, rigidis, brevi duraque spina terminatis, viridibus, utrinque villosis, radiatim patentissimis. Calyx proprius imbricatus squamis foliaceis aliquot ordinum, oblongo-subovatis, obtusis, muticis, villosis, disci longitudine. Corollae saturate aurato-flavae: In disco hermaphroditae, infundibuliformi-tubulosoae, quinquedenticulatae: antherarum cylindro, tum et stigmate simplice et obtuso concoloribus. In radio femineae ligulatae profunde et acute tri-quadrifidaeve, patentes, calyce, non involucro longiores. Receptaculum paleaceum. Semina disci ovata, pappi loco coronata margine membranaceo inciso-multifido; Radii vero ancipitia, perinde coronata.

112. *CENTAUREA crupina*.

Centaurea calycibus subcylindraceis inermibus; squamis linearis-lanceolatis acuminatis; foliis pinnatis, pinnis anguste linearibus, ferratis, spinulofo-ciliatis.

Centaurea crupina calycibus inermibus, squamis linearis-subulatis, foliis pinnatis ferratis. Linn. Sp. pl. p. 1285. N. I. Gerard. Gallopr. p. 184. N. I. Allion. Fl. Ped. I. p. 157. N. 572.

Senecio Carduus Apulus. Colum. Ephr. p. 32. f. 34.

Cyanus pluchro semine Centaurei majoris. Joh. Bauh. hist. III. P. I. p. 24.

Chondrilla rara purpurante flore, semine nitido. Lobel. Obs. p. 116.

Chondrilla hispanica IV. Tabern. hist. p. 487.

Copiose prope Capo d'Istria.

Planta annua. Radix calami scriptorii crassitudine fusiformis, fibrillis multipliciter undique septa. Caulis sesquipedalis et ultra, divaricato-ramosus, erectus, sat gracilis, sed firmus, siccus, durescens, teres, striatus, laevis, saturate viridis. Folia primordialia (cotyledones) duo duntaxat, opposita oblongo-ovalia in petiolum decurrentia, integrerrima, glabra, nuda; proxima superiora, et ipsa opposita, oblonga, obtusa, sublanceolata, plana, oris repando-

repando-dentatis, ciliatisque: Reliqua caulina, et ramea laxe alterna, simpli-eiter impari-pinnata, pinnis anguste linearibus, ferratis, spinuloseque ciliatis, glabris, saturate viridibus, longitudine sursum versus increcentibus. Fertiliore dum planta crevit solo, pinnulae haec duas fere latae sunt lineas, fine obtuso, ipseque tunc earundem axis communis, per quem decurrent, utrinque anguste alatus est: steriliore contra solo, adeo anguste, et breves solent esse, ut fere in *Centaurea paniculata*. Terminantur caulis ramique tribus quatuorve, aut quinis, haud admodum ab invicem alternatim semotis capitulis floralibus, sat respective gracilibus, pollicem fere longis, suo singulis pedunculo, calycem vix excedente, insistentibus. Est eorumdem calyx oblongus ad novem usque lineas, tres vixdum crassus, ex ovata basi subcylindraceus, squamis imbricatus muticis, trium quatuorve ordinum, linearis-lanceolatis, acuminatis, concavis, glabris, viridibus, apicem versus rufescens, extimis insinuatisque brevissimis, intimis duplo triplove longioribus, omnibus margine albido-membranaceis. Corollae omnes dilute pallideque rubellas; Disci breviores, hermaphroditae, tubuloso-urceolatae, tres quatuorve, tubulo gracili albo, sub urceolo extus pubente; limbo sive urceolo oblongo, quinquedentato, erecto: his stamina quinque cum cylindrulo anthierarum, albo-polliniferarum; et stylus staminum longitudine albus, cum stigmate oblongo, crassiusculo, exerto, ex albo-rubescente. Corollae radii, quinis vix plures, disco calyceque altiores, ex defectu staminum, stigmatisque femineae, et steriles, tubulo constant albo capillari, sensim in limbum infundibuliformem dilatato quadri-aut quinquepartitum, laciis anguste linearibus inaequalibus. Receptaculum paleaceo-setosum, paleis calycem fere aequantibus albo-argentatis nitentibus. Semina hermaphroditarum unum alterumve, brevia, crassula, obverse ovata, pube brunneo-sericea nitente dense obsita, coronata apice margine in cylindrum elevato, squamulis sex septemve nigris radiante. Pappus sub seminis margine terminali sessilis, simplex, pilosus, ater, nitens, in rosam patens. Odor nullus.

113. *CENTAUREA karschiana*.

Centaurea calycum squamis ovatis spinuloso-ciliatis, foliis pinnatis, pin-nulis breviter et anguste linearis-lanceolatis; caule ramisque panicu-lato-corymbosis.

Centaurea karschiana, glabra, ramosa, foliis pinnatis, pinnis sessilibus, lanceolatis decurrentibus, acumine terminatis; calycinis squamis spinoso-ciliatis. *Scopol. Fl Carn. 2. P. II. p. 140. N. 1027. Tab. 55.*

Frequens in apricis pratis Montium, vulgo Karsch, prope Duinum.

Planta perennans. Caulis cubitalis, pennae anserinae crassitudine, firmus, erectus, e tereti angulosulus, glaber; tamē retroductū scabriuscus, obscure viridis, jam a basi alternatim ramosissimus; ramis erecto-patulis; utrisque apice in versus paniculato-subcorymbosis. Folia copiosa, laxe alterna, pollicem plus minus longa, impari pinnata, aut si velis, profundissime pinnatifida, pinnulis (duorum aut trium jugorum) breviter et anguste linearis-lanceolatis (triplo quam Scopolii figura exprimit angustioribus) integris, crassulis, glabris obscure viridibus, laxe ordinatis; summis, sub capitulis, simplicibus. Capitula singulis in pedunculis solitaria, iis Centaureae scabiosae minora, et ovata, subsessilia, id est, unico plerumque foliolo suffulta; imbricata squamis calycinis ovatis, striatis, glabris, apice spinuloso-ciliatis, ciliis rigidis, erectis, flavescentibus, nec sfacellatis. Corollae rubentes, generis. Antherae albo-flaventes. Receptaculum setosum, setis fere calycis longitudine; semina oblonga, subturbinata, nitentia, coronata pappo sessili brevi simplice niveo, sericeo. Radix crasse fusiformis, longa, lenta.

Observ. Existimat Cl. Villars plantam hanc parum differre a *Centaurea scabiosa*; in hoc fallitur; neque enim credo Villarsio notam fuisse Scopolii plantam.

114. *CENTAUREA splendens.*

Centaurea squamis calycum scariosis niveo-argentatis, obtusis, innocue mucronulatis, foliis iinis bipinnatifidis, superioribus pinnatis, pinnis anguste linearis-lanceolatis.

Centaurea splendens calycibus scariosis obtusis; foliis radicalibus bipinnatifidis, caulinis pinnatis, dentibus lanceolatis. Linn. Sp. pl. p. 1293. N. 31. Allion. Fl. Ped. I. p. 160. N. 586. Host. Syn. p. 477. N. 8. Leyffer. Fl. Hal. p. 218. N. 886. Roth. Fl. Germ. II. P. II. p. 366. N. 10.

Rhaponticum foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, pinnulis lanceolatis, calycibus nitidis. Haller. hist. I. p. 85. N. 197.

Stoebe salmantica tertia. Clus. hist. p. IX. Fig. p. X.

In asperis rupestribus, et secus viam prope Contovello inter Tergestum et Prosecco.

Radix fusiformis, in lignum fere durescens, parce fibrillosa, altero dein anno caulem attollit usque sesquicubitalem, firmum, farctum, digitis ad basin crassitudine, rigescit, teretem, ex striis subangulatum, viride, tactui sebarum, ob villulos exiguos rigidulos canescentes, paniculato-ramosum; ramis divaricatis, erecto-patulis. Folia anni primi (deperitura serius) ex petiolo lon-

longiusculo; bipinnatifida, per terram fusa in orbem; caulinis inferiora, apni alterius, et ipsa ex petiolo seu axe communi bipinnatifida, erecto-patula, multo tamen minus elongata; superiora contra non nisi simpliciter pinnatifida; pinnis omnium perangustis, linear-lanceolatis, laxe, usque ad axem communem divisis, incano-virentibus, non vere glabris aut laevigatis, sed ex microscopicis rigidiusculis villulis, scabris. Capitula caulis, ramorumque terminalia, ovata, nucis avellanae magnitudine calyce constant, laxe squamis imbricato multorum ordinum, obtuse ovatis, concavo-convexis, scariosis membranaceis, glabris, niveis, sericeo argenti nitore splendentibus, apice cuspidula brevi colore, et innocua mucronulatis. Receptaculum densissime niyeo-setosum, setis mollibus calyce brevioribus. Corollae generis; rubrae, longiusculo et albo insistentes tubulo; disci fertiles, staminibus, pistilloque instructae; radii, ob defectum genitalium, steriles. Semina parva, lineam longa, pube brevissima cano-sericea, instrata, coronata pappo brevi, simplice, ex paleis inaequalibus albis constante verius, quam ex pilis.

Observe. Non nisi subdubitans synónyma Rothii et Leysseri recepi. Utique se ad Johannis Bauhini referunt Scabiosam squamatam argenteam; sed quamvis sub hoc nomine Bauhinus Clusi Stoeben Salmanticam tertiam figura sua expresserit, tamen ipse disertis fatetur verbis, squamatam suam argenteam non nisi eandem esse cum Salmanticensi Clusii secunda; id est cum Centauraea alba.

115. *CENTAUREA solstitialis.*

Centaurea calycibus duplicato-spinosis; foliis imis lyrato-pinnatifidis, caulinis rameisque linear-lanceolatis decurrentibus; cauleque alato, albo-lanuginosis.

Centaurea solstitialis calycibus duplicato-spinosis solitariis, foliis rameis decurrentibus inermibus lanceolatis; radicalibus lyrato-pinnatifidis.

Linn. Sp. pl. p. 1297. N. 46. Linnizer. Fl. Poson. p. 392. N. 877.

Scopol. Fl. Carn. II. P. II. p. 140. N. 1028. Roth. Fl. Germ. II. P. II. p. 367. N. 12.

Carduus stellatus mitior Apulus, spina solstitialis altera. Colum. Ecphr. p. 30. et 31.

Calcitrapa caule alato, foliis tomentosis, radicalibus semipinnatis, caulinis lanceolatis dentatis. Haller. hist. I. p. 83. N. 193.

Spina solstitialis. Dodon. Pempt. p. 733. Fig. p. 734. sinistima. Jo. Bauh. hist. III. p. 90.

Circa Tergestum, Flumen, et in Insula Veglia. Olim in adscensu Arcis Posonienfis.

Annua. Radix digitum fere auricularem crassam, fusiformis, sublignescens. Caulis pedem plus minus altus, teres, siccus, ipsa alias a basi in ramos divisus, alias per omnem longitudinem, iterumque non nisi apicem versus in ramos foliosos divaricatus, una cum ramis a decurrentibus foliis alatus, albaque undique lanugine, in mollia araneosa fila diducenda obductus. Folia, eadem et ipsa lanugine vestita, nullis horrent spinulis, inermia, mollia; radicalia semper lyrato-pinnatifida, pinnis obtuse linearibus, crenatis, aut et undulatis, per axem semidecurrentibus; caulina alias et ipsa pinnatifida, aut saltem lanceolato-dentata, persaepe tamen simplicia obtuse lanceolata integraque; ramea numquam non anguste linearis-lanceolata, omnibus per caulem ramosque decurrentibus. Capitula floralia solitaria, mediocria, globosa, caulem ramosque terminant. Imbricata ea sunt squamis rotundatis plurium ordinum durescentibus, concavis, aquose luteolis, brevissime tomentosulis, apice in spinam duram, flavam nitentem, erecto-patentem, quae ad basin utrinque brevem aliam spinulam adsidentem habeat, abeuntibus. Calyce squamae hae, arcte invicem appressae, capitulorum efficiunt. Receptaculum fetosum. Corollae calyce duplo longiores, omnes dilute flavo-auratae. Disci plurimae, hermafroditae e tubulo albo in limbum oblongum erectum aequaliter quinquepartitum abeuntes, segmentis linearibus angustissimis, antherarum cylindrum flavum aequantibus; stylo albo sub stigmate flavente, pubente. Corollae radii feminae, iis disci altiores, e tubulo capillari albo in limbum infundibuliformem inaequaliter quinquepartitum ampliatae, ex defectu staminum, stigmatisque steriles. Semina hermafroditarum coronata pappo piloso simplice albo.

116. *CENTAUREA rupestris.*

Centaurea calycibus ciliatis, spinosisque; foliis bipinnatis, pinnis angustissimis linearibus, apice inucronulatis.

Centaurea rupestris calycibus ciliatis spinosis, foliis bipinnatis linearibus.

Linn. Sp. pl. p. 1298. N. 50.

Jacea montana lutea minima tenuifolia. Colum. Ecphr. I. p. 35. et 36.

Goritiae in Monte S. Catharinae, Julio et Augusto: Pariter in Montibus asperis apricis Karschii supra Tergestum; prope Vipacum. Copiose am Kroatischen Schneeberg, qua versus civitatem Fluminensem in Sinu Flanatico descenditur.

Radix perennis, calami scriptorii crassitudine, lignescens, fusiformis, simplex, aut et brachiata, fibrillis vase septa, capite ex veteribus foliorum reliquis

quiis porcino-setoso. Caulis ex ea unicus, gracilis, sed firmus, rigidus, angulatus, prima in aetate lanugine obductus alba, brevi tamen decalvatus, indeque glaber, e virore flavescens; jam non nisi sesquipollucaris, aut bi- et tri-pollucaris, alias spithamalis, pedalis, subcubitalis, nec major; communiter simplicissimus, unico terminatus respective praegrandi capitulo: in duos, tresve sumnum quatuor, majoribus in exemplaribus, divisus ramos erecto-patentes suo et ipsos singulari terminatos florum capitulo. Folia primordalia, quae praepropere depereunt, non amplius vel in florente videnda planta, simplicia ovalia; aut lanceolata, integra, aut dentata, rarius sublyrato-pinnatifida, et in petiolum decurrentia, unum alterumve. Reliqua radicalia copiosa, in terram reclinia, bipinnata, secca, rigidula, pinnis anguste linearibus, brevi rigidulaque terminatis cuspidula; suntque glabra, laete viridia, cum prima in aetate communis eorundem axis canaliculatus, alba obductus fuerit lanugine. Folia per caulem, ramosque dum adsunt, plerumque pauca, alternaque, simpliciter pinnata, etiam simplicia tantum; radicalibus analoga, caeterum, sed tenuiora adhuc, iis Centaureae paniculatae non multum absimilia. Capitula florum respective magna. Calyx crassè ovatus, imbricatus squamis subcartilagineis plurium ordinum, rotundatis, concavis, e virore luteolis, subtomentosulis, per oram flavidò-ciliatis, terminatis apice spina simplice, dura, flavente, nitida, rigida, admodum in infimis squamis brevi (ut muticas dicas) in superioribus tamen quinque aut sex lineas longa. Intimae calycum squamae oblongae, apice scariosae et muticæ. Flores omnes flosculosi, flavo-aurati, iis Centaureae solstitialis, quoad omnia persimiles, tam in disco, quam in radio. Cylinder antherarum in hermaphroditis corollas excedit; stigma ipsas antheras, estque oblongum, stylo crassius, breviter bifidum, basi villosulum. Receptaculum albo-setosum. Semina hermaphroditarum brevia, compresso-obovata, nigrescentia, laevigata, nitentia, coronata pappo brevi simplice inaequali, densissimo, albido, sessili.

Observ. Haec est genuina plantæ descriptio, quam Scopolius, et ex eo Hostius, sub nomine Centaureæ collinae proposuere. An collina a rupestri specie differat? in medio relinquo. Quoties tamen cunque plantam meam cum Columnae Jacea citata comparavi, exakte utramque convenire vidi; numquam contra tales observavi, qualem Clusius ex Salmanticensi solo depictam in Historia sua pag. VIII. repraesentavit, cuique folia simpliciter sint pinnata, iis Centaureæ majoris folio multifido seu Centaureæ nigrae similia. Semina Scopolius villosa dicit, re tamen vera glabra sunt, nitentque ex laevore, nec ex sericea pube, aut villis.

117. *SERAPIAS lingua.*

Serapias bulbis subrotundis; nectarii labio trilobo; lobis lateralibus subrotundis, surrectis, intermedio acute linguaeformi maximo, deflexo, basi barbato.

Serapias bulbis subrotundis; nectarii labio trifido, acuminato, petalis longiore, glabro. Linn. Sp. pl. p. 1344. N. 2. Gerard. Gallopr. p. 132. N. 4. Osbeck. Iter Ind. Orient. etc. ad Fretum Gadit. p. 76. N. 59.

Orchis macrophylla. Column. Ecphr. p. 321. Tab. 322.

Orchis lingua. Scopol. Fl. Carn. 2. Tom. II. p. 187. N. 1104. Allion. Fl. Ped. II. p. 148. N. 1833.

Orchis radicibus subrotundis, galea conglutinata, longissime rostrata; labello trilobato, ovato-lanceolato. Haller. hist. II. p. 135. N. 1267.

Orchis montana Italica flore ferrugineo, lingua oblonga. Seguier. Suppl. p. 248. Tab. 8. f. 4.

Goritiae Majo retro Castagnavize in pratis humidiuseculis. Item in pratis ad S. Maurum. Etiam in Colliculis apricis herbidis prope Jordan: et qua ex Jordan versus Rocca di Cormons itur: tum et circa Tergestum.

Duae hujus mihi occurrere varietates, magnitudine duntaxat differentes, e quibus Linnaeus duas fecisse videtur species; quas Cordigeram, et Linguam vocavit. Haec Goritiae communis, spithamea circiter longitudine, pauciflora; illa, tres fere longa spithamas crassitudine digitii auricularis, decemflora etc. Conveniunt utraque in specificis caetera notis characteristicis; perennantque more congenerum bulbis binis ovatis, et fibris tereti-filiformibus flexuosis qua-quaversum supra bulbos diffusis. Caulis erectus teres, obscure rufescens, glaber, a basi ad medium usque altitudinem foliis alternatim vaginatus lanceolatis, erecto-patentibus, glabris, subtus rachi dorsali elevata subcarinatis, striatis-que. Abit is superiora versus in spicam florum sessilium, laxe alternantium, ut mutuo tamen se se contingant, in Varietate majore, spithamalem, breviorem, magisque depauperatam in minore varietate. Flores ex axillis bractearum oblique erecto-patentes, oblongi, bracteis tamen ipsis, ovato-lanceolatis, s. inimplexicaulibus, coloratis, pallide ferrugineis, subspataceis, et striis saturatiobibus exaratis, breviores. Germen inferum subsessile viride, oblongum obtuse triquetrum striis elevatis rufis duplo pluribus percursum. Calyx nullus. Corolla obscure rufo-ferruginea, seu obscure granatinae coloris, hexapetala, petalis quinque superioribus in galeam oblique rostratam ovato-lanceolatam, concavo-convexam semiconglutinatis, dum semidehiscent denique; suntque longi-

longitudine subaequalia, tria exteriora duplo latiora, ex ovata basi, elongato-lanceolata, lineis saturationibus picta; interiora duo, lateri interiori exteriorum lateralium conglutinata, e basi ovata concava, oris crispata, atro-rubente in subulam galeae longitudine dilutiorem abeuntia. Petalum infundibulum seu labium nectariferum trilobum, lobis baseos rotundatis (auricularum lateralium initar) suberectis, atro-rubentibus, interne lineis obliquis bifidis dilutioribus, pictis; lobo intermedio longissimo, ovato-lanceolato, seu acute linguaeformi, deorsum propendente et deflexo, dilutius rufo-ferrugineo, lineis ramosis saturationibus picto, et basin versus superne villis albis exstantibus barbato. Cuculus staminifer gracilis, concolor, per arcum concavum canaliculatum e germine versus galeam petalodem adscendit, in denticulos duos versus labium nectariferum prominens, estque ovato-acutus, stamina antice membranula obiecta fovens, brevissima ex uno globello communi enata; dihiscente serius membranula antheras exhibens e virore lutescentes.

118. *CARPINUS orientalis.*

Carpinus squamis strobilorum latiuscule ovatis, ferratis, basi illinc introrsum replicatis; foliis ovato-lanceolatis biserratis.

Carpinus orientalis foliis ovato-lanceolatis ferratis, strobilis brevioribus.

Linn. Syst. Nat. Edit. Gmel. Tom. II. P. I. p. 755. N. 5.

Carpinus orientalis folio minori, fructu brevi. Tili. hort. Pis. p. 33. Michel. hort. Fl. p. 22. N. 3.

Carpinus duinensis amentis femineis ovatis, squamis subcordatis, duplato-dentatis. Scopoli. Fl. Carn. II. P. II. p. 243. N. 1190. Tab. 60.

Vulgaris Duini, et Monfalconii in sylvis; tum Tergesti al Boschetto. Etiam in Istria prope Umago, ubi Michelius invenit. Colitur etiam ex oriente allatus in horto Patavino, ubi ante quinquaginta annos fui etc.

Arbori perennanti truncus brachii crassitudine, haud admodum procerus, cito in ramos quaquaversum diffusus. Cortex ex rufo-fusee sens glaber, ramulis junioribus cinereo oblitis halitu. Folia iis Carpini betuli, minus ampla, brevioraque, consimilia tamen; ovato-lanceolata, acute biserrata, brevi nixa petiolo, oblique transversim striato-plicata; supra saturate viridia et glabra; subtus pallidiora, aquose virentia, et prima in aetate pube decumbente (serius cadiva) instrata. Amenta mascula, femineaque in diversis ejusdem arboris ramulis. Mascula per ramos alternatim sessilia, infra foliorum gemmas, oblongo-ovata, plus minus semipollucaria, duas crassa lineas, primum erecta, serius nutantia, imbricata squamis calycinis, absque corolla, ovato-acutis, concavo-convexis, dorso striatis, nudis, flavidio-virentibus, apicem versus

rubris, per oras villis albidis mollibus cadivis ciliatis. Antherae subsessiles usque duodecim flavae, ovatae didymae, apice fasciculo pilorum alborum terminatae, calycem haud excedentes. Amenta feminea in ramulorum extremitate, supra folia, pedunculata, solitaria, ovata, crassula, squamis foliaceis imbricata, duplo quam reliqua folia, brevioribus, latiuscula ovato-acutis, ferratis, multinerviis, oblique plicatis, viridi-flaventibus, glabris, latere baseos interiore angustiore, et introrsum velut ad contutandum gerimen, inflexo, sive replicato. Germen sessile, ovato-angulatum, nudum, quinquedenticulato coronatum calyculo, striis elevatis exaratum, apice albido tomentosulum. Styli duo longi, rubri, fligmatibus simplicibus, acutis. Nux germini analoga, unilocularis monosperma.

119. PISTACIA terebinthus.

Pistacia foliis impari-pinnatis; foliolis ovali-lanceolatis integris; racemis florum supradecomposito-paniculatis.

Pistacia foliis impari-pinnatis; foliolis ovato-lanceolatis. *Linn. Sp. pl.* p. 1455. *N. 4. Scopol. Fl. Carn. II. P. II.* p. 262. *N. 1218. Host. Syn. pl. p. 532. N. 1.*

Terebinthus. *Matthiol. p. 74. Clus. hist. I. p. 15. Dodon. Pempt.*
p. 870.

Goritiae in saxosa Lisoncii ripa haud procul Ponte, alibique in Littorali etc.
et Istria.

Frutex arborescens copiose ramosus, septem decemve pedum, cortice ex rufo tandem cinerascente. Rami primum virides; exinde rufi, nigrescunt denique, ut et racemorum axes. Folia impari-pinnata, foliolis trium jugorum sessilibus, impare petiolato, oblongo-ovalibus, aut et ovali-lanceolatis, integerrimis, planis, laurinis, firmis, supra saturate viridibus, glabris, nitentibus; subtus primum villosis, serius decalvatis, aquose pallideque, absque nitore, virentibus, nervulisque rufescentibus, de intermedia rachi, transverse utrinque arcuatim adscendentibus, exaratis. Flores dioici; utrvis ex axillis annotinorum, jisque deciduorum foliorum in racemis supradecomposito-paniculatis; Mares quidein in amentulis pollicaribus alternis, stipatissime sessiles; Feminei contra in elongatis, laxeque diffusis compositis racemis, singillatim pedunculati; Neuti corollati. Marium calyx lineam haud excedens, quinquefidus, e viridi-rufescens, succolatus squamula amenti propria, stamina foveat quinque brevissima, anthera tetragono-ovata magna flava terminata: femineorum contra calyx exiguus, trifidus e viridi rufescens nulla fultus squamula,

mula, germen foget ovatum calyce tantisper altius, binis, ternisve stylulis terminatum cum stigmate obtuso tomentoso. Drupa sicca sphaeroideo-ovata, e caeruleo-nigrescens, nuce consimili glabra. Odor terebinthinus.

120. *Pistacia lentiscus*.

Pistacia foliis pari-pinnatis; foliolis ovalibus integerrimis, margine revolutis; racemis florum spicaeformibus axillaribus erectis.

Pistacia lentiscus foliis abrupte pinnatis, foliolis lanceolatis. *Linn. Sp.* pl. p. 1455. N. 5. *Gerard. Gallopr.* p. 534. N. 2. *Allion. Fl. Ped. II.* p. 191. N. 1891. *Hofst. syn.* p. 532. N. 2.

Lentiscus. *Matthiol. Comm.* p. 72. cum flore femineo; et foliis impari pinnatis! *Clus. hist.* p. 14. *Lobel. Obs.* p. 538. *Dodon. Pempt.* p. 871. *Zo. Bauh. hist. I. P. I.* p. 285.

Frequens in Istria; in Insula Cherso etc.

Frutex sempervirens, Virgas Coryli ad instar attollit sex septemve pedes altos, ramulosos, dum in arbusculas convalescant denique; sunt hae teretes, glabrae cortice obductae rufo, serius cinerascente, viminum more, lentae, obsequiosae, flexiles, frangi fere impatientes. Folia in virgis, ramulisque alterna, abrupte seu pari-pinnata, jugis foliorum communiter quatuor, absque impare terminali, cuius loco communis pinnarum axis in brevem procurrit cuspidulam. Sunt foliola haec plus minus pollicaria, tres, -quatuorve lata lineas, ovalia verius, quam lanceolata, plana, firma, laurina, integrerrima, ora marginis revoluta, superne saturate viridia, glabra, nitentia, subtus pallida, nervo dorsali exarata, sessilia, opposita, aut et non raro parumper alterna. Communis eorundem axis canaliculatus superne, subtus convexus. Racemuli florum spicaeformes, plus minus semipollicares, simplicissimi, breviter pedunculati, communiter ex foliorum axillis erecti, interdum tamen et sub foliorum axe enati; Mares in diversa a femineis arbuscula, aut virgis. Flores ipsi parvi, approximati, singuli brevissime pedicellati, ut subsessiles dicas, suffulti exigua bracteola. Calyx parvus, masculi floris quinquefidus, erecto-patulus; flamina perexigua alba quinque, ut nullā credas; antherae totidem flavae, ovato-didymae, -crassulae, calyce majores. Corolla nulla. Calyx feminei floris et ipse parvus, nec nisi trifidus; germen, absque corolla, fovea rotundum sessile, calyce majus, tribus terminatum stylis nonnihil reflexis. Stigmata crassula tomentosa. Drupa globosa, cuspidula terminata, nuda, e viridi rubescens, dum maturescens nigrescat; nucem analogam continens.

121. *TAMUS communis.*

Tamus caule volubili, foliis cordatis longe petiolatis; racemis florum axillaribus patentibus; in mare, petiolo longioribus, brevioribus infimina.

Tamus communis foliis cordatis indivisis. *Linn. Sp. pl. p. 1458. N. 1.*
Scopol. Fl. Carn. II. P. II. p. 263. N. 1220. Villars. Delph. III. P. I.
p. 273. Haller. hist. II. p. 291. N. 1620. Necker. Del. Gall. II.
p. 399.

Vitis sylvestris sive Tamus. *Dodon. Pempt. p. 400.*

Vitis Bryonia sylvestris sigillum Mariae. *Lobel. Observ. p. 344.*

Vitis nigra quibusdam sive Tamnus Plinii. *Joh. Bauh. hist. II. p. 147.*

Goritiae, Salcani, et in Littorali ubivis in sepibus etc.

Radix perennis crassa caulem educit farmentosum, volubilem, teretem, intortum, inferne calami fere scriptorii crassitudine, viridem, glabrum ad quinque, aut sex pedes adscendentem, undique se frutetis illigantem. Folia, laxa per intervalla, alterna, acuminato-cordata, indivisa, longe petiolata, integra, quo altiora, et minoria; tenuia, nervis a petiolo divergentibus exarata, viridia, glabra, patentia. Flores dioici, in plantis diversis mares, feminineque. Utrique racemosi. Racemi ex foliorum axillis. In sexu masculo longissimi, foliorum petiolum excedentes, patentissimi, nudi, flosculis brevissime pedicellatis, uno, duobus, tribusve simul, longe ab invicem sejunctis, obsiti: breves contra in sexu femineo, et pauciflori, foliorum petiolum non excedentes. Corolla utrisque nulla. Calyx vero monophyllus flavido-virens, subcainpanulatus, plus quam semisexfidus, segmentis angustis, oblongis, alternatim paulo longioribus, et acutiusculis, aut obtusis, singulis basi nectariolo exigo ovato instructis. Stamina flori masculo sex, calyce breviora, extorsum arcuata, cum antheris saturate flavis subrotundis, absque pistillo. Femineus flos germini oblongo-ovato insidens, stylo absque staminibus instructus in tria stigmata emarginata explanato. Bacea obscure rubra, subglobosa, trilocularis, loculis singulis dispermis.

122. *CELTIS australis.*

Celtis foliis alternis, breviter petiolatis, ex oblique ovata basi, latolanceolatis, serratis, subtus nervosis, transverse subreticulatis, hispidis.

Celtis foliis ovato-lanceolatis. *Linn. Sp. pl. p. 1478. N. 1. Scopol. Fl. Carn. II. Tom. II. p. 271. N. 1232. Hoff. syn. pl. p. 547. N. 1.*
Villars. Delph. III. P. II. p. 800.

Lotus arbor. Matth. p. 140. Lobel. Observ. p. 605. Dodon. Pempt. p. 847.

Circa Duinum in Carscho, alibique in Littorali per forum Julium et Istriam.

Arbor Pruni, Cerasive altitudine. Virgæ rāmorū, communesque foliorum axes lenti, obsequiosi, primum virentes et villo brevi rigidulo hispiduli, serius obscure rufi et decalvati. Folia alterna, breviter petiolata, ex oblique ovata basi, lato-lanceolata, longiuscule acuta, serrata, supra saturate et obscure viridia, pube decumbente plus minus obsita; subtus inaequaliter quinque nervia, venulisque transversis subreticulata, pallide velut e luteo-virentia, et villo brevi rigidulo stipatissime addensato, hispidula. Flores polygami, Mares inferiores, hermaphroditique superiores, singuli ex singulis foliorum axillis longe pedunculati, foliis nihilominus breviores. Neutri corollati. Calyx hermaphroditorum quinquepartitus, segmentis ovatis, ex virore rufescens tibus, una cum staminibus quinque brevissimis, antherisque quadrangulis flavis marcescentibus, et evanescens tibus, ut sub drupa maturante, nil nisi copiosus receptaculi villus albus remaneat; Germen ovatum viride, terminatum stylis binis longiusculis subulatis arcuatim divergentibus albis, denseque albo-villosis; stigmatibus simplicibus. Drupa oblongo-ovalis, nigra, unilocularis, nuce consimili. Flores mares hermaphroditis similes, calyce tamen sexpartito, cum staminibus sex.

Synonymis adde: *Celtis* foliis scabris ferratis, longissime lanceolatis. Haller. hist. II. p. 290. N. 1619. *Lotus arbor* fructu Cerasi. Joh. Bauh. hist. I. p. 229.

123. *FRAXINUS ornus.*

Fraxinus foliis impari-pinnatis, lanceolatis ferratis; floribus corollatis.

Fraxinus ornus foliolis ferratis, floribus corollatis. Linn. Sp. pl. p. 1510. N. 2.

Fraxinus. Michel. N. Pl. Gen. p. 225. Tab. 107.

Fraxinus florifera. Scopoli. Fl. Carn. II. P. II. p. 282. N. 1250.

Frequens Tergesti in sylvis montanis, tum et in Vineis, perinde ac Goritiae ubivis.

Arbor perennans, humilis, tamen ad octo, decemve pedes assurgens, in ramos diffusa, cortice fuscescente. Folia impari-pinnata, foliolis trium, quatuorve jugorum, cum impare, lanceolatis, breviter petiolatis, ferratis, subtus prima in aetate leniter pubentibus, serius utrinque glabris. Racemus florum ex oppositione paniculatus. Floribus singulis breviter pedicellatis. Calyx

H h h

parvus

parvus flavo-virens, quadridenticulatus. Corolla quadripetala; petalis oblongis, quadruplo calyceum excedentibus, angustis, obtuse linearibus, integris, albis, serius cadivis. Stamina duo brevia, alba, versus germen, arcuatum conniventia; antheris oblongis, cordato-acutis, flavis. Germin ovato-compressum, nudum. Stylus crassiusculus, subcylindraceus. Stigma crasse bifidum. Flores, praeter hermaphroditos, non memini me vidisse, suntque odorati. Varietates, ratione foliorum, usque quatuordecimi, Michelius recensuit. Florere jam Maji initio incipit.

124. LICHEN melanoceros.

Lichen fruticulosus, erectus, teres, farctus, ramosissimus, divaricatus, dilute sulphureus, extremitatibus multipliciter breviterque furcatis, nigricantibus.

Semper terrestris, et alpinus, Lichenibus nivali, islandico, rangiferino etc. immixtus. Frequens in alpibus Praxenibus Landkogel- und Särler-Alpe cum L. Vermiculari sive Taurico, tum in Basterzen et Heiligen Bluter Taurn; nuspam frequentior quam in Sau Alpe, ubi ad horae spatium omnia sulphureo-albent.

Fruticulus quam maxime caespitosus, caulinis est a duobus ad usque quatuor pollices altis, erectis, teretibus, solidis, sive farctis, glabris, laevibus, rigidiusculis, ramosissimis; ramis divaricatis; totus citrinus, aetate dilute sulphureus, in aquosum quandoque viorem e flavo languens, plerumque in senio e flavo-albescens; Extremitates versus multipliciter, et breviter furcatus et nigrescens, scutellas, tubercula, pulveremque licet in millenis curiose inquisiverim exemplaribus, nondum detegere potui.

Observ. Nunquam dubitaveram esse Lichenem fruticosum laevem diffusum ramosissimum flavum ramulis liventibus Halleri. III. p. 80. N. 1964. Et consequenter Ehrharti Lichenem Ochroleucum (Beyträge III. p. 82. N. 51.) quem Villarsius Delph. III. Part. II. p. 938. N. 13. Lichenem vocat rigidum; La Tourettius vero Lichenem subfuscum; Gmelinus jam flavidum, iterumque subvirescentem, Hoffmannus denique Usnéam ochroleucam Pl. Lich. II. p. 7. Tab. 26. f. 2. Ab hac tamen opinione vel invitum abduxerunt sequentes prae-primis rationes: Et Hallerus et Ehrhartus, et Villarsius Lichenem suum cauum, inanem, un peu creux, et consequenter fistulosum afferunt, cum meus semper farctus sit et solidus; plerique praeterea filamentosis sive Usneis suum accentuent Lichenem, cum meus fruticulosus omnino sit. Tam inter diversa trivialia nomina, rigidi, subfusci, ochroleuci, flavi, subvirescentis, minus certe

certe propria, quodnam deligerem haesitans, proprium, externaeque Lichenis faciei appositissimum adoptavi melanoceri, utpote cuius extrema cornicula nigrescant. Errorem si quis in hoc me errasse vociferetur, insipidam crisin tranquillus deglutiam.

125. *LICHEN vulpinus.*

Lichen filamentosus ramosissimus erectus fastigiatus citrinus; caule ramisque ex tereti plano-compressis lacunosis; scutellis sessilibus rubris, subtus margineque flavis.

Lichen vulpinus filamentosus ramosissimus erectus fastigiatus, inaequali angulosus. Linn. Sp. pl. p. 1623. N. 79. Oeder. Fl. Dan. Tab. 226.

Usnea capillacea citrina fruticuli specie. Dillen. Musc. T. 13. f. 16.

Lichen ramosus aureus caulinulis planis laeunatis, ramis farinosis cornutis. Haller. hist. III. p. 81. N. 1974.

Usnea vulpina compressa lacunosa ramosa dichotoma fastigiata citrina. Hoffm. Fl. Germ. II. p. 138. N. 16.

In Carinthiae et Tyrolis alpibus frequens in Cembra et Larice, numquam in muris, tectis et sepibus. Nusquam elegantior, major, magisque scutelliger, quam in alpibus Praxensibus versus Geisl, Rossalpe etc.

Vel solo colore citrino, minus magisve saturato, in aureum etiam nonnumquam tendente, a congeneribus se distinguit einius; semper erectus, nisi senio, variisque aëris vicissitudinibus forte deprimatur; Fruticuli elegantis refert speciem, caule ramosissimo, jam pyramidis instar exaltatus, alias divaricatus magis, et omnino fastigiatus quaquaversum se diffundit expandendo. Prima in aetate, caule, ramisque est teretibus, glabris, laevibus, saturate citrinis, et fere aurantiacis; ea transfacta, praeter cornicula extima subulata, utrisque plano-comprimitur, ad instar Lichenis prunastrri, utrinque lacunosus, velut ex relictis variolarum vestigiis inordinate concavis, pustulatisque. E flavo senio subvirescit denique, pulvere adspersus undique farinaceo concolore, non amplius laevis, imo scabritie exasperatus pulverulenta. Nullae in eo fructificationis scutellae, tuberculave hactenus visae; eas tamen inveni denique in compluribus, sat frequentes, exemplaribus; suntque concavo-suborbiculatae scutellae, magnitudine differentes, plerumque in extimis infractis ramificacionibus sessiles, superne saturate rubrae, subtus, margineque sursum inflexo, citrinae.

126. LICHEN-trichodes.

Lichen filamentosus pendulus ramosissimus, teres, laevis, submuriculatus, aquose sulphureus; ramis repetito-dichotomis, elongato-capillaceis; dichotomiarum axillis compressis.

Ex itinere alpestri mecum retuli, loci, arborisque, ex qua decepi, oblitus.

Caulis a sex ad decem usque pollices longus, setae plus minus porciñae crassitudine, laxa per intervalla ramosissimus, pendulus, teres, farctus, laevis, obscure obtuseque muriculatus, ramis quinque plus minus pollices longis, iterum iterumque dichotomis, elongato-capillaceis; dichotomiarum axillis plano-compressis. Scutellas, fructificationumque tubercula in eo nuspam inveni; coloris est undique velut e viridi aquose sulphurei; intra aquam non absque firmitate quadam emollitur; desiccatione subrigescit elastice flexilis; aquam colore haud tinxit; nec amaritudinem masticatus causavit; humectatus, quamquam nec fistulosus, nec articulatus proprie sit, tamen reducitur manus intra digitos compressus, ob exigas quasdam eminentias, instar foliorum junci articulati, se exhibuit muriculatum. Descriptum apud auctores nuspam inveni; nisi quidem sit Dillenii Usnea dichotoma compressa segmentis capillaceis teretibus. Tab. 13. f. 15. Aut Micheli Lichen luteus rugosus tinctorius furculis brevioribus. N. Pl. Gen. p. 77. N. 5. Vel Joh. Bauhini Laricus muscus. hist. I. Part. II. p. 263. pro 273. Id, quod aliis discutiendum relinquo, cum mihi hac in disquisitione satisfacere haud valeam.